

[1] Þegar að er gáð, er það þó elli. Það er með hendi skrifara Odds biskups. Það skrifaða mun því allt stafa frá Oddi biskupi.

1. Nic. Arctander: Precationes aliquot ministrorum. Havniæ 1599.

2. Guðspjallabók. [Hólum] 1617.

Þar aftan við:

a, Historia pínunnar og upprisunnar.

b, Eyðing og niðurbrot borgarinnar Jerúsalem.

Þá kemur langur viðauki við Guðspjallabókina ritaður 1648. Sýnist vera með hendi [1] Arngríms officialis Jónssonar.

3. Catechismus. Er nákvæmlega sami og sá, sem heimfærður er til 1576, og er s.a. Er í kgl.

Bibl. í Khöfn. Eg hefi skoðað þann Catechismum, og hefi lýsingu á honum. Cfr. Bibl. Dan. I, 760.

Þessa bók keypti eg á uppboði eptir Arnljót prest Olafsson 28/9 1912.

Í dánarbúi Hálfdanar skólameistara Einarssonar 24. Sept. 1785 er (s. n. 174) talin Guðspjallabók frá 1617. Það gæti verið þetta eintak, og síra Arnljótur fengið það á Hólum í Hjaltadal hjá síra Benedikt Vigfússyni.

Gudspiǫll

og Pistlar sem lesen verda Aared vm kring/ j Kirkiu Sǫfnudenum

A

Suñudǫgum og þeim Hatijdis Dǫgum sem hallds=nar eru/ epter Ordi=nantiunne

Prentad ad nyu/ epter riettre Vtleggingu

ANNO.
M. DC. XVII.

So ſem Moyſes vpphꝛſte Höggormen a Eyde mörkunne/lÿka ſo byrıar Mannſins Syne vpp ad hꝛſtaſt/ſo ad aller þr ſem a hñ trua/portaſt eige/helldur haꝼe eilyꝼt Lyꝼ. Joh. iij.

Vier vilium aller bidia

Heyr Herra Gud/Vier bidium þig audmiuk-lega/Vppvek þyna Magt z kom til vor/ So ad vier mættum frelsast aþ þeim Hæskasemdum sm yþer oss hanga/vegna vorra Synda/ Og ad vier mættum þyrer þyna Hlyþd/ verda frelsader og Saluhelpner. Þu sem lifer og ryker med Gude Födur og þeim Helga Anda/eirn sañur Gud vm allar allder Allda.

Pistilen skrifar S. Paull til Romanos xiii. Cap.

RJærer Brædur. Og med þui vier vitū/einkum þa stūd þad Tijme er vpp ad rijsa aþ Sueþnenum/ Aþ þui ad vor heilsa er nu nær/helldur eñ þa vier trwdū. Notten er vmlidē/eñ Dagurenn tekur ad nalgast. Leggiū þui aþ Verken Myrkrañs/og ijkrydust Herklædum Liosf-

 sins

sins/ so ad vier göngum sidsamlega so sem a Deige. Ecke j Ofaate eda Ofdryckiu/Eige j Legukofum og Munadlijfe/Eige j Þrætu og Afbundsyke/helldur jklædest hier Drottne Jesu Christo/ og lated ecke epter Hollde nu/þess Girnder ad rækia.

Evangelium skrifar S. Mattheus xxi Cap.

A Þan̄ tijma/ Og þa er þr tocku ad nalgast Jerusalem/ og komu til Bethphage vid Fiallsed Oliveti/ wt sende Jesus tuo sina Lærisueina/ og sagde til þeirra. Fare þid j þ Kauptwn sem gagnvart

yckur

yckur er/og strax munu þid þiña Ausiñ bund na/og Folan hiá henne. Leysed hana og leid ed til min. Og ef einhuør seiger nockud til yckar/þa seiged/þ Herran hafe þeirra þörf og skiótsnart mun hañ láta þau laus. Eñ þad skiede so/ad vppfylldest huad sagt er fy rer Spámannen/er so seiger. Seiged Dott urinne Syon/ Sia/ Þiñ Kongur kiemur til þijn hogvær/ sitiande a Ausnu/ og a Fola klyfbærrar Ausnu. Eñ Læresueinarner giein go i burt/og giórdu so sem Jesus baud þeim ⁊ leiddu med sier Ausnuna ⁊ Folan/⁊ lögdu sijn Klæde yfer þau/⁊ settu hañ þar vppa. Eñ margt Folk breidde sijn Klæde a Veig- en. Og adrer hioggu Kuistu af Triänum/ og dreifdu þeim a Veigen. Eñ þad Folked sem fyrer þeim gieck og eptirfylgde / kall- ade ⁊ sagde. Hosiaña Syne Dauids. Blessa dur sie sa sem kiemur i Nafne Drottens/Ho sianna i hæstum Hædum.

Vijsan

Rijdur ad haulldnum Heidre/hogvær þo Tign bære/Lausnaren liotre Ausnu/Lijtelat- ur med Grate/allt til Jerusalem/ enn Lyder Veg pryda/med Laufe og Litklædum/Lof syng iande vanda.

Annan Sunnudag j Adventunne

COLLECTAN.

Heyr Herra Gud almættugur Fader/Virdſtu ad vppvekia vor Hiörtu/ad tilbwa þijnum Eingietnum Syne Veigen/ So ad vier pyrer hans Tilkomu/mættum þiena þier med hreinu Hiarta. Fyrer þañ ſama þiñ Eingieten Son Jeſum Chriſtum/ſem med þier lifer og ryker j Einingu hins helga Anda/eiñ Gud vm alla ar Allder Allda. Amen.

Piſtilen ſkrifar S. Pall til Romanos

KJærer Brædur/ Enn huad ſem ſkrifad er/þa er þad ſkrifad oſſ til Lærdoms/ſo ad vier fyrer Þolinmæde ꝛ Huggan Ritningañа hefdum Vonena. Enn Gud Þolinmædennar ꝛ Hugguнareñar/ giefe ydur þad/ad þier ſieud ſamlynder ydar a mille/epter Jeſu Chriſto/ſo ad þier mættud vera ſamhuga med einū Muñe/dyrka Gud ꝛ Födur vors Drottens Jeſu Chriſti/ Þar fyrer anneſt huör añan ſīnbyrdis/lijka ſo ſem Chriſtur annadeſt ydur Gude til Heidurs.

Eg

Eg ſeige Chriſtum vered haƒa Þionuſtumañ
Umſkurnareñar/ƥyrer Guds Sañleika ſaker
til Staðƒeſtu Fyrerheitaña/ſem til Fedran
na haƒa ſkied. Eñ þad ad heiden Lydur hei
drar Gud/þad er ƥyrer Myſkunſemena ord
ed/epter þui ſem ſkrifad er. Fyrer þad vil
eg Drotten vegſama þig medal heideña Þio
da/ꝛ þijnu Naƒne ſyngia Loƒ. Og j aña ad
ſtñ ſeiger hañ. Fagne þier Heidingiar med
hans Folke. Og eñ aptur. Loƒe þier Drot
ten allar Þioder/ꝛ mykle hañ allur Lydur.
Og eñ aptur ſeiger Eſaias/ Þad mun ſkie/
ad Root Jeſſe/ꝛ hñ ſem vpprijs til ad ſtior
na heidnum Þiodum/þad a hñ mune heidner
Meñ vona. Enn Gud Vonareñar/vppƒylle
ydur med öllum Fagnade ꝛ Fride/j Truñe/
ſo ad þier yƒergnæƒed j Vonenne/ƥyrer Kr-
apt Heilags Anda.

Gudſpialled Luce xxi.

Þañ tijma/Jeſus ſagde til ſinna
Læreſueina. Þar munu ſkie Teikn
a Solu/ ꝛ Tungle/ꝛ Stiörnū/ꝛ
a Jördu Kualning Þioda/ og ör-
vilnan/ Sior/ꝛ Bylgiur munu hlioda/ og
Meñ munu ƥyrer Hræſlu vppþorna/ ꝛ aƒ

 epter

Epterdǿmi/ Epterdijdan þeirra Hluta ſem ad koma ſku-
lu yfer allan Heimen. Þuiad Kraptar Him-
nãña munu hrærast. Og þa munu þeir ſia
Manſins ſon komanda j Skyunũ/mz Ma
gt & myklu Vellde/Eñ nær þetta tekur ad
ſkie/þa lijted vpp/& vpphefied ydar Höfud/
ꝥ þui/ad ydar Endurlauſn tekur ad nalægt
iaſt. Og hañ ſagde þeim þſſa Epterlijking
Skode þier Fikiutried & öll öñur Trie/Nær
þeirra Alldin tekur wt ad ſpringa/ þa vite
þier/ad Sumared er þa nalægt. So & lijka
þa þier ſiaed þetta ſkie/þa vited ad Guds
Rijke er nalægt. Sañlega ſeige eg ydur/ ꝥ
þeſſe Kynſlod mun ei forganga/ þangad til
ad allt þtta ſkiedur. Himen & Jörd forgãga
eñ mijn Ord forganga eige.

Jeſus

Jesus vnderuijsar aull Teikn þau vier kaullum/hræðeleg hinum ed kuijda Heimsenda þui kiende/ oss ad peckia þesse/ þar med vill le gledia/ad vte eru allar þrauter/og Endurlausn fyrer Hende.

Þann þridia Sunnudag Adventunnar.

COLLECTAN

Heyr Herra Gud/vier bidium/Hneig þu Eyra þitt til vorra Bæna/ + lys vpp Myrkur vorra Hugskota/med Vitian þinnar XX vð ar. Þu sem lifer + rijker + ct.

Pistilen skrifar S. Paull til 1. Corinth. IIII Cap.

Kar hallde oss huör Madur pyrer/ ein kum pyrer Gudz Þienara + Verkstiornara yfer Guds leynda Doma. Enn nu heimtest ei meira af Verkstiornar um enn þ þr þinest truer. Þui er mier þ þyrer minsta koste/ad eg skule af ydur dæmast eda af Jardlegum Dome. Enn þo dæme eg ecke

 slalfan

ſtalþur mig. Þuí eg er mier einſkis ſlutar medvitãde/eñ aþ þui em eg þo ei riettlætur Drotten er ſa ſem dæmer mig. Fyrer þui dæmed ecke þyrer Tijman/þangad til ad Drotten kiemur/ſa ed auglyſa mun þad ꝼ Myrkrunum er huled/ꝛ openber giöra Raad Hiartaña. Og þa mun huörium ſem einũ Loþ ſtijr ſkie aþ Gude.

Gudſpialled Matth. xi. Cap

Þañ tijma/Eñ þa ed Johañes heyrde ꝼ Böndunum Verken Christi/ ſende hañ wt tuo aþ ſijnum Lære ſueinum/ꝛ liet ſeigia hm̃. Ert þu ſa ſm̃ koma ſk/eda eigum vier ad vænta eins

añars

mnars? Jesus suarade + sagde til þeirra/ Fared aptur/+ kunngiöred Johañe hvad þier siaed + heyred. Blinder fa Syn/ Halter ganga/ Lykþraer hreinsast/ Dauþer heyra/ Dauder vpprijsa/+ Fatækū verda Gudspiöllen bodut/+ sæll er sa sem ecke hneyxlar sig a mier Eñ ad þeim burt geingnum hooþ Jesus ad seigia til Folksins aþ Johañe. Hvad foru þier wt a Eydemörku ad sia? Reyr þañ sē aþ Vinde er skieken? Eda hvad foru þier ad sia? Mañ miuk klæddan? Sioed/ ad þr ed miukan Klædnad bera/eru j Kongaña hwsum. Eda hvad foru þier ad sia? Eirn Spamann? Eg seige ydur fyrer sañ/ þann meire er eñ nöckur Spamañ. Þuiad þsse er sa/ aþ huörium skrifad er: Sia þu/ad eg sēde min Eingel fyrer þiñe Augsyn/sa er þiñ Veg skal tilreida fyrer þier.

ö

Lærder Liufan spurdu/ Læresueinar Jons kiæra/Jesum/ertu ad vijsu/off sendur Guds af Hende? Hann suarar med Krapte klarum/ kienner Johannes þennan/Spilltur grær/ganga hallter gledst snaudur/lifna Dauder.

Þann

Pañ ꝥiorda Sunnudag j Adventunne.

COLLECTAN

Almattuge Eilijfe Gud/ vier bidiũ þig/ad þu komer/ z later þitt Almætte ſkijna yfer oſſ aumar Mañeſkiur/ Ad huad hellſt ſem vorar Synder/ j duglega ꝥorhindra z hamla/ Pad ſama mætte oſſ veitaſt/ ꝥyrer Hialp þinnꝛ ar Nadar og Myſkunar. Fyrer þiñ Son.

Piſtilen ſkrifar S: Paall til Philipp. IIII. Cap.

SKO der Bræđur/ Gledied ydur j Drotne alla tijma/ z eñ aptur ſegie eg/ gledied ydur. Ydar Hogværd ſie kunnug ollum Mönum. Þuiad Drotten er nu nalægur/ Vered eige hugſiuker/ helldur lated ydar Bæner j ollum Hlutum/ j Bænahallde z Akalle med Packargiörd/ ꝥyrer Gude kuñar verda. Og Fridur Guds ſa hærre er ollum Skilninge/ vardveite ydar Hiörtu/ z Skilningar it/ j Christo Jesu.

Gudſpialled Johannis I.

J þann

Þañ tíma/ Gydingar sendu af Jerusalem Presta ⁊ Levita/ ad þr skylldu spyria hñ ad/ Huór ert þu? Og hañ medkiendest ⁊ neitade þui ecke. Og hañ medkiendest / seigande. Eige em eg Christur. Og þeir spurdu hañ eñ þa ad. Huad þa? Ert þu Elias? Hañ sagde/ Eige em eg. Ert þu þa Spamadur? Og hañ suarade/ Nei/ ecke. Þa sögdu þeir vid hañ. Huór ert þu þa? so ad vier meigum Andsuar giefa þeim er oss vtsendu. Huad seiger þu af sialfum þier? Hañ sagde. Eg er hropande Rödd i Eydemörku/ Greide þier Götu Drottens/ so sem ad sagde Esaias Spamadur. Og þeir sem vt voru sender/ voru af Phariseis. Og þeir spurdu

hañ

hañ ad/⁊ sögdu til hans. Þuí skijrer þu þa/ fyrst þu ert ecke Christur/eige Elias/⁊ eige Spamadur? Johañes suarade þeim/⁊ sagde. Eg skijre j Vatne/eñ sa stod j midid hia ydur/huörn þier þecked eige. Hañ er sa sem epter mig mun koma/huör ed var fyrer mig/ huörs Skoþueinge eg em ei verdugur vpp ad leysa. Þetta skiede j Bethabara/hinumeg gen Jordanar/þar sem Johañes skijrde.

V.

Judum Andsuar greider/ Johannes vottar þanneñ/Ecke er eg þo skijre/ad Listum Jafn Christe/Ei villde hier halldast/hann j'taulu Spa manna/reida kuedst huellu Hliode/hreinan Veg Drottne einum.

A Jola Nottena
Þar sem Nattmessan er hallden

COLLECTAN

Heyr Almattuge Eilijfe Gud/vter bidium/ Veit þu oss ad þyns einka Sonar nya Fæding /mætte frelsa oss/ huörium sa gamle Þræl domur helldur vnder Syndarennar Oke: Fyrer þañ sama þiñ Son: ⁊ c.

Pistillen

II. Capit.

Ulra Biærafte. Heilsusamleg Nad Guds er auglios orden öllum Mőñum og Kieñer oss/ad vier skulum afneita O gudlegu Athæfe/ᵹ Verallðlegum Girndum ᵹ lifa sparlega/riettferduglega/ᵹ gudlega/ j þessum Heime/ᵹ bijda epter hrre sælu Von ᵹ Dyrdareñar Auglysing hins mykla Guds ᵹ vors Lausnara Jesu Christi. Sa sim sal han sig hefur giefed wt fyrer oss/vppa þad hañ endurleyste oss j fra öllu O riettlæte/ og hreinsade sier sialfum Folk til eignar / þad sem kostgiæfed være til godra Verka. Þetta skallt þu tala/ᵹ amiña/j Christo Jesu Dro ttne vorum

Gudspialled Luc. II

Þañ tijma. Og þad bar til a þm Dögū/ad þad Bod gieck wt fra Kei saranum Augusto/þad Heimirē allur skyllde skattskrifast. Og þesse Skattskri- pt hofst fyrst vpp hia Cirino / sem þa var Landstiornare j Siria. Og þeir foru aller ad lata skattskrifa sig/huör til siñar Borgar

þa

Þa for ⁊ Joseph af Galilea/ur Borgenne Nazareth/upp j Judeam til Dauidsborgar Bethlehem/af þui ad han̄ var af Hwse og Kyne Dauids/so ad han̄ liete skattskrifa sig þar/med Mariu sinne Festar konu olietre. En̄ þad skiede so/þa ed þau voru þar/ ad þeir Dagar fullnudust ed hun skyllde fæda. Og hun fædde sin̄ frumgietna Son/⁊ vafde han̄ j Reifum/⁊ lagde han̄ nidur j Jǒtuna/huiad hun fieck eckert an̄ad Rwm j Giesta herbergenu. Og Fiarhirdar voru j þui sama Bygdarlage vm Grandana vid Fiar hw sitt/sem geymdu ⁊ vǒktu yfer Hiǒrd sin̄e vm Nottena. Og sia þu/þad Eingell Drottens stod hia þeim/⁊ Guds Birte liomade j kring vm þa/⁊ þeir urdu miǒg ottasleg-
ner.

ner. Og Eingellen sagde til þeirra. Hirde þier eck'e ad hrædast. Sieaed/Eg boda ydur mykenn Fógnud/þann er skier óllu Folke/ þuiad j Dag er ydur Lausnaren bædur/ sa ad er Christur Drotten j Borgene Dauids Og hafed þ til merkis/Ad þier munud finna Barned j Reifū vafed/ꝛ lagt óa j Jótuna. Og jafnsnart þa var þar hia Einglenū mikell Fióldi Himneskra Hersueita/sem lofudu Gud/ꝛ sógdu/Dyrd sie Gude j Upphædum/ ꝛ Fridur a Jórdūne/ꝛ Mónum godur vilie

ó.

Fædest af Mey Modur/Mariu barnidklara Jhesus Lyd ad leysa/lagdur j Stall ad bragde Herra sinn Hugsnaud kienna/Haga Dyr oska fagran/Naut og Asne niota/Naviftar hia Christo.

A sialfan Joladagen j Hámessune.

Pistillen til Hebreos.

1 Capitul.

Elskuleger Brædur/Med þui ad Gud hefur fordum margfalldlega ꝛ med mórgum hattum talad til Fedranna

B fyrer

fyrer Spameñena/eñ nu hefur hañ allra ſij daſt a þeſſum Dögū til vor talad fyrer Sonen/huörn hañ ſette Erfingia yfer alla Hlute/fyrer huörn hañ hefur eirnen Veröldena ſkapad. Huör helſt (med þui hañ er Liome hans Dyrdar/ + Jmynd hans Veru) berande er alla Hlute med Orde ſijns Kraptar/og giörde Hreinſan vorra Synda/fyrer ſig ſialfan/ſette ſig til hægre Handar Tignēnar a Hædunum/So myklu ædre orden Einglönum/ſem hañ hefur myklu framar þm̄ erfst eitt hærra Nafn/ Puiad til huörs af Einglönum hefur hann nöckurn tijma ſo ſagt? Pu ert minn Sonur/ j Dag ool eg þig. Og enn annad ſiñ/ Eg mun hans Fader vera/ og hañ mun minn Sonur vera. Og enn aptur/ þa hann innleider hañ hiñ Frumgietna j Heimen/ſeiger hann. Og hann ſkulu aller Einglar Guds tilbidia. Af Einglunū ſeiger hann ad ſönnu/ Sijna Eingla giörer hiñ Anda/+ ſijna Pienara Ellds loga. Enn af Synenum. Gud/Pitt Sæte er æ + ad eilijfu/Stiornarvöndur þijns Rijkes er Riettlætis vöndur/Pu hefur elſkad Riettlæti/+ enn hatad Ranglæted/fyrer þui hefur Gud/þiñ Gud/ſmurt þig m3 Vidſmiöre Fagnadarēs fram yfer þijna Sluttakara. Og þu Drottenn

en hefur aff Upphaffe Jördena grundvallad/ & Himnarner eru þijn Handaverk/Þeir hinu sömu munu fforganga/enn þu munt blijffa/ & aller þeir munu elldast so sem annad Fat. Og so sem Klæde munt þu þeim umhverffa & þeir munu umhverffast. Enn þu ert hinn same/& þijn Aar munu ecke þrotna.

Gudspialled Johañis.
1. Capitula

I Upphaffe var Ord. Og þad Ord var hia Gude/& Gud var þad Ord/ Þad sama var i Upphaffe hia Gude. Aller Hluter eru ffyrer þad giörder/& án þess er eckert giört hvad giört er. J þui var Lijff ed/Og Lijffed var Lios Mannanna. Og Liosed lyser i Myrkrunum/& Myrkren haffa þad ecke höndlad. Þar var einn Madur aff Gude sendur/ sa hiet Johannes. Hann kom til Vitnisburdar/ad hann bære Vitnisburd aff Liosenu/so ad aller skylldu ffyrer hñ trua. Eige var hann þad Lios/helldur ad hann bære Vitnisburd aff Liosenu. Þad var satt Lios/hvört ad upplyser alla Menn/komande i þennan Heim. Þad var i Heimenum & Heimuren var ffyrer þad giördur/& Heim-

vren þeckte þad eige. Hann kom til sinnar Eignar/ oc hans sialfer medtoku hann eige. Enn so marger sem hann medtoku/ þa gaf hann þeim Magt Guds Börnum ad verda/ þeim sem a hans Nafn trua. Eige þeim sem af Blodenu/ eda þeim sem af Holldsins villd/ edur af Mansins vilia/ helldur þeim sem af Gu de eru fædder. Og Orded vard Holld/ oc byg gde med oss/ oc vier saaum hess Dyrd/ Dyrd so sem eingietens Sonar af Födurnum/ full- an Nadar oc Sannleika.

Vppa S. Stephanus Dag

COLLECTAN

Heyr Herra Gud/ Gief oss ad epterfylgia hans Dæmum/ hvørs Hatyd vier j Dag hølldum/ So vier mættum læra ad elska vora Ovi ne/ lyka sem hann bad fyrer sinum Offsoknar mønnum/ vorn Herra Jesum Christum/ huør med þier og helgum Anda lifer oc ryker/ einn Gud vm Allder allda.

Pistillen j Giørninga bok Postul- anna VI oc VII Cap.

A þeim

A Þeim Dögum/Og Stephanus ꝼullur aꝼ Naad ⁊ Styrkleika/tok ad giöra Stormerke ⁊ Takn mik kel a medal Folksins. Þa stodu vpp nöckrer aꝼ þeirre Samkundu/sem kallast Libertinorum/Cyrenorum/⁊ Alexandrinorũ ⁊ þeirra sem voru aꝼ Cilisia ⁊ Asia/þreytã-de Spurningar vid Stephanũ/⁊ þeir gætu ecke motstaded þre Speke/nie þeim Anda/aꝼ huörium hañ talade. Þa sendu þr vt Meñ sem seigia skylldu sig heyrt haꝼa hann mæla Hædungar ord/i mote Gude og Mosen/ og æstu so vpp Lyden ⁊ Aulldungana ⁊ hina Skriptlærdu/hlupu ad ⁊ gripu hañ/burtleiddu ꝼyrer Raaded/⁊ settu til Liugvotta sem seigia skylldu. Þesse madur lætur ei aꝼ ad tala Hædyrde/i giegn þessum heilaga Stad ⁊ Lögmaaletiu. Þuiad vier heyrdum hann seigia/þad Jesus aꝼ Nazareth/munde þennan Stad nidurbriota/⁊ vmhuerꝼa þeim Setningum er Moses heꝼur oss gieꝼed. Og aller þr sem i Raadenu saatu horꝼdu a hañ/⁊ sau ad hans Asiona var so sem Eingels asiona. Eñ þa þeir heyrdu þetta/skaarust þr i sijnũ Hiörtum/⁊ gnistu Tönnum yꝼer hönum. Enn med þui ad hañ var ꝼullur aꝼ helgum Anda Hoof hann vpp sijn Augu til Himins ⁊ sa

 Guds

Guds Dyrd/ Jesum standa til hægre Han dar Gude/ sagde. Siaed/ad eg sie Himnana opna/ Mansins Son standa til Guds hægre Handar. Enn þeir kölludu upp hærre Röddu/ samanbyrgdu sijn Eyru/ giördu hönum Aras mz einum Samdrætte/hneptu hañ wt aþ Borgeñe/ gryttu hañ/Eñ Vott arner lögdu sijn Klæde til Fota þss Vngmeñ es er Saul hiet/ lömdu Stephanum med griote. Eñ hañ kallade sagde. Herra Jesu medtak þu miñ Anda. Og hñ kraup nidur/ kallade hærre Röddu/Drotten/ legg eige þm til þssa Synd. Og sem hañ haþde þad sagt soþnade hañ.

Gudspialled Matthei
xxIII. Capit.

Þeim Tijma/Sagde Jesus til Gydingaþolksins/ Hößdingia Kieñemañaña. Siaed/Eg sende til ydar Spameñ/Spekinga/ Skriptlærda/ nöckra aþ þeim muñu þier aþlijþa kroßþesta/ su ma muñu þier hwdstrykia j Samkundu hwsum ydar/ aþ añare Borg j adra muñu þier þa oþsækia/so ad yþer ydur kome allt riettlatt Blod/sem a Jördena wtþellt er/ j þra

Blode

Blode Abels riettlæta/allt til Blods Sacha
rie Sonar. Barachia/huórn þier dræpud a
millum Mufteris + Alltaris. Sañlega fei-
ge eg ydur/ad allt þetta muñ koma yfer þe-
ssa Kynslod. Jerusalem/Jerusalem/ þu sem
æfliþar Spaameñeña/+ gryter þa er til þijn
eru sender/Huórsu opt hef eg viliad saman-
safna Sonum þijnum/ lijka sem ad Hæna
safnar Vngum sijnum vnder Vænge sier/og
þier hafed ecke viliad? Siaied/ ydar Hws
skulu ydur j Eyde laten verda. Þuiad eg sei
ge ydur/ad þier munud eige sia mig vpp fra
þessu/þangad til þier seiged/Blessadur sie sa
sem kiemur j Nafne Drottens

Biiij Sancte

Fyrer sagde hier Hrygder/af Hardud sialfra Juda/Jesus/og so glosar/Angur þad hans munu fanga/Viner og Sende sueinar/sellder J Naud og Dauda/hinum er helga Pijna/hootar hann Eymd so liotre.

Samlijking miog miuka/ mattu læra hier kiære/Eins sem hreinlynd Hæna/hun tijner þratt sijna/Vngan a vnder vænge/og biargar fra varge/veit eg Gud so giæter/ godur Christ enna þioda

Sancte Johañis Postula Dag.

COLLECTAN

HErr Herra Gud/Upplys þu nadarsamlega þinn Lyd/So ad hañ vpplystur þyrer Lærdom og Gudspiallsins Kienning hins Heilaga Johañis/mætte þar og ödlast þijna Nad og eilijfa Glede. Fyrer vorn. ꝛc.

Pistilen skrifar Jesus Syrach xv Cap.

HVör hann ottast Gud/sa mun giöra goda Hlute/ꝛ huör sem epter fylger Riettlætenu/sa mun fiñā Spekena/ huad

þuiad hun mun mæta hönum so sem vegleg Moder. Og hun mun medtaka hañ so sem ein Kuiña fra Meydomie sijnum. Og hun mun fæda hañ med Lijfs braude ꝛ Skilninge/ꝛ dryckia hañ med Vatne Hialpræꝺesins Speke. Þa mun hañ verda sterkur/ꝛ stöduglega standa. Og hun mun sier ad hönum hallda/ so hñ verde ecke sneyptur/ Hun mun hefia hñ yfer sijna Naunga/ꝛ hans Muñ j Söfnud enum vppliuka. Hun mun korona hann med Fögnude ꝛ Vnadsemd/ꝛ bigæfa hann eilij-fu Nafne.

Gudspialled skrifar S. Johañ. xxi. Cap.

J Þañ tijma/Sagde Jesus til Pe-turs/Fylg þu mier epter. Petur snie re sier vid/ ꝛ lit þañ Lærefuein ep terfylgianda sem ad Jesus elskade sa er ꝛ vm Kuölldmaaltijdena hafde a hans Brioste leiged/ꝛ sagt/Herra/ Huör er sa sm̃ þig forrædur? Þa ed Petur leit nu þeñan/ seiger hañ til Jesu. Herra/Huad skal þesse? Jesus seiger til hans/Ef eg vil ad hañ blij-fe til þess ad eg kiem/huad kiemur þad vid þig? Fylg þu mier epter. Þa gieck su Ord

rœda a medal Brœdranã/Þesse Lœresueirn deyr ecke. Og Jesus sagde eige til hans/ hn̄ deyr eige/helldur eþ eg vil hann bliþe til þess eg kiem/huad kiemur þad vid þig? Þesse er sa Lœresueirn/er vm þetta ber Vitne/ ⁊ þta skriþade/Og vier vitum/ad hans Vitnisburdur er sannur.

Petur lyste sier leita/liettare Nadar stiett ar/frietter ad huad ætte/Jō Postule ad þiona Jesu vr nam leyfd/ecke lattu þig bleckia/ Fylg mier fyrst hinn kiære/og fodradu Lomb myn godu.

Fyrsta Sunnudag i Jolum

Collectan

HErr Almættuge eilyfe Gud/Stiorna oss ꝛ sollu voru Framferde/epter þinum Vilia/ So vier mættum j Nafne þyns elskuliga Son ar verda auduger j godum Verkum. Fyrer þañ sama Drotten vorn/ꝛ ct.

Pistilen skrifar S. Paall til Galatas IIII Cap.

BRæder Brædur. Enn eg seige/ So leinge sem Erfingen er Barn/þa er a Eingan millum hans og Pionsins eingen grein armunur/þo ad hañ sie Herr a alls Gotsins/ Helldur er hañ vnder Forveriörum/ꝛ Fiar-hallds mönnum/allt til asetts Tijma af Föd-urnum/Lijka vier eirnen/þa vier vorū Börn vorum vier prælkader vnder þessa Heims set-ningum/Eñ þa Uppfyllīng tijmans var kom en/vtsende Gud siñ Son/fæddan af Kuiñu ꝛ Lögmaalenu vndergiefen/ vppa þ/ad hañ frelsade þa sem vnder Lögmaalenu voru/ so ad vier medtækium Sonar leifdana. Enn med þui þier erud Börnen/ hefur Gud sent Anda sijns Sonar j ydar Hiörtu/ kallande/ Abba/kiære Fader/So er hier nu eingen Pr æll meir/helldur Börn ein. Eñ sie þad Börn þa eru þad ꝛ eirnen Arfar Guds/ fyrer Christum.

OG hans Fader + Moder vndrudust
þad/huad af hónum sagdest/Og Si
meon blessade þau/+ sagde til Mariu
Moder hns. Sia þu/þsse er settur til falls
+ Vpprisu margra j Jsrael/Og til Merkis
huórium i mote mun mælast. Og sialfrar
þinar Aund mun Sverd j gregnum sminga/
so ad auglios verde Hugskots hiórtu margra
Og þar var þa Ana Spakona/Dotter Pha
nuels af Kyne Aser/hun var og komen til sin
na Aldra/+ hafde lifad j sió ar med sijnum
Eignar mane fra Meydome sijnum. Og hs
se Eckia hafde nær fiora Vetur vm Attrætt
huór

huõr ed eige gieck vr Mufterenn/þionande Gude Nott ☩ Dag/med Föftum ☩ Bæna halldе. Þeſſe gieck ſamſtundis þangad ad/og pryjſade Drotten/☩ ſagde aþ hõnum til allra þeirra ſem Endurlauſnarennar bidu j Jeruſalem. Og er þau hõþdu allt þullgiõrt epter Lõgmæle Drottens/ſneru þau aptur j Galilea til borgar ſiñar Nazareth. Eñ Sueirnẽ vox vpp/☩ ſtyrktiſt j Anda/þullur Vijsdoms ☩ Guds Naad vaar med hõnum.

v.

Daduſt Fedgin frodu/vm Fregn af Jeſus meg ae/Simeon Sorger aumar/ ſart kuad Mariu Hiarta/ſkiera ſem Suerd j Sare/ſærer. Lijfed ſkiæra/Kienner Eckian Anna/Endurlauſn Heime ſenda.

A Nyarrs Dag

COLLECTAN

Herra Hymneſkur Fader/ſem lieſt þiñ Eingieten Son/verda Løgmalenu vnder gieþen/☩ vmſkieraſt a atttunda Delge/Løgmaled vpp ad þylla/vegna þeirra ſem Løgmalſins bõluan voru vndergieþner/Vier bidiũ þijna Myſkunſeme/ad þu viller andlega vmſkiera vor Hiõrtu/þra õllum vondum Girndum. Fyrer þañ ſama/ ☩ ct.   Piſt

Þistilen skrifar S. Pall til Galatas. III Cap.

EN adur eñ þad Truen kom/þa vr dum vier vardveitter vnder Lögmaa lenu/jñelukter vppa þa Tru/sem opē ber skyllde verda. Þar fyrer var Lögmaaled vor Tyftunar Meistare til Christum/so vier rietlættumst fyrer Truna. Eñ nu sem Truen er komen/þa erum vier ecke leingur vnder Tyftunar maṅenum/Þuiad aller eru þier nu Guds Börn/Fyrer Truna a Christum. Þuiad so marger af ydur sem eru skijrder/þier hafed jklædst Christo. Hier er ecke Gydingur/nie Grijskur/ei Þræll nie Frelsinge/eige Kall nie Kuiña. Þuiad aller þier erud eitt j Christo Jesu. Eñ fyrst þier erud Christi/þa eru þier Sæde Abrahams/Og epter Fyrerheite nu Erfingiar.

Gudspialled skrifar S: Luc. II Cap

I Þañ tijma/Epter þad ed ætta Dagar voru lidner/ad þad Barned skyllde vmskierast/var hñs Nafn kallad JEsus

SVS. Huad er kallad var af Einglenū/adur en̄ þad han̄ var gieten j Modurlijfe.

Sunnudagen mille Attadags og Þrettanda.

Pistilen til Titum/III Cap.

ALLra Biærafte/En̄ þa ed birteſt Goodgirnd ⁊ Man̄giæſka Guds vors Lauſnara Jeſu Chriſti/eige fyrer Riettlætis verkan̄a ſaker ſin̄ vier hőfdum giőrt/helldur epter ſine Myſkun ſeme frelſade han̄ oſſ/fyrer þan̄ Endurgietningar Vatſom ⁊ Endurnyung heilags Anda huőr

huórium hañ hefur gnoglega wthellt yfer off fyrer Jesum Christum vorn Lausnara. So ad vier rietrlatter fyrer hans Nad yrdum Erfingiar eilijfs Lijfs/epter Vonene/ Pesse Roda er sõ + truanleg.

Gudspiallid skrifar S. Math. ii Cap.

DA er Herodes sa Pad/ad hñ var gab badur af Vitringonum/vard hañ reidur + sende wt/+ liet drepa öll Su einbörn til Bethlehem/+ j öllum heñar Endemörkũ/Tuævetur + padã af Yngre/epter pm tijma/sem hñ hafde wtspurt af Vitring onum

önum. Þa vppfylltest huad sagt er fyrer Jeremiam Spamann/sem seiger/A Hædum heyrdist Kall mikillrar Kueinunar/Ops og Ylbrunar/Rachel æpte Sonu sijna/og villde eige huggast læta/þuiad þad var med þeim vte.

A Þrettanda Dag

COLLECTAN

Herra Almættuge Eilijfe Gud/sem mz Leidarvijsan eirnrar Stiörnu/openberader Vieringum þinn eingietten Son/Vier bidium þyna Myskunseme/Vpptendra þitt Lios j vorum Hugskotum/þad sem þu vppvakter j Hiörtum þessara Vitringa/Fyrer þinn Son/ etc.

Pistillen Esaie Spamans lx. Capit.

SO seiger Drotten Gud/Rijs vpp Jerusalem og vert klaar/þuiad þitt Lios kiemur/og Dyrd Drottins er vpprunnen yfer þier. Þuiad sia þu/ad Myrkred mun hylia Jördena/og Dimman Þiodernar. Enn Drotten mun vpprenna yfer þier/og hans Dyrd mun siast j þier/ og Heidingiarner munu

gang[a]

ganga j þijnu Liose/og Konungarner j Lioma þijns Vppruna. Vpplyptu þijnum Augū + skoda vm kring/aller þesser eru samansaþ nader + koma til þijn. Þijner Syner munu koma aþ fiarlægd/+ þijnar dætur munu vp þostrast ad badum Sijdum. Þa munt þu sia + þagna/+ þitt Hiarta mun vndrast + vtbreida sig/nær ed sa Margþiölde Siaþarins mun snuast til þijn/+ Styrkleike Heidingiaña kiemur til þijn/ Fiölde Vlþalldaña mū hylia þig/Dromedarij aþ Madian + Epha. All er munu aþ Saba koma/ þærande Gull og Reykelse/+ kuñgiörande Loþ Drottens.

Gudspialled skriþar S. Matheus II Capit

Nær ed Jesus var þæddur j Bethlehem a Gydinga lande/a Dögum Herodis Konungs/Sia þu/ad þa komu Vitringar aþ Austur alþu til Jerusalem/og sögdu/Huar er sa nyþædde Konungur Gydinga? Þuiad vier höþum sied hans Stiörnu j Austur veige/+ erum komner ad tilbidia hn̄. Eñ er Herodes Kongur heyrde þad/skielþdest hañ/+ öll Jerusalem med hönum. Og hann liet saþna saman öllum Kieñemaña höþdingium.

ium ꝛ Skriptlærdum Lydſins/ og ꝼorheyrde
aꝼ þeim huar Christur ſkyllde ꝼædaſt. Enn
þeir ſögdu hönum. J Bethlehem a Gydin-
ga lãde. Þuiad ſo er ſkriꝼad ꝼyrer Spæman̄
en/Og þu Bethlehem a Gydinga lande ert
önguanneigẽ hin minſta a medal Höꝼdingia Ju
da/þuiad aꝼ þier mun koma Hertuge/ſa ed
ſtiorna ſkal yꝼer mitt Folk Jſrael. Þa kalla
de Herodes Vitringana heimuglega til ſyn/
ꝛ ſpurde þa in̄elega ad/a huörium Tijma h̄
Stiarnan haꝼde birſt þeim/ Og vijſade þm̄
til Bethlehem/ꝛ ſagde. Fare þier/ꝛ ſpyried
vandlega ad Sueinenum/ ꝛ nær þier ꝼinned
han̄/þa kun̄giöred mier þad aptur/ſo ad eg ko
me eirnen ad tilbidia han̄. Sem þeir höꝼdu
hlydt Kongenum/ꝼooru þeir aꝼ ſtad. Og ſia

þu/ ad Stiarnan sem þeir hôfðu sied j Austuralþu/gieck fram fyrer þeim/allt þar til hū kom/ og stod þar vppe yfer/ huar ed Barned var. Enn er þeir sau Stiörnōna/ glôddust þeir af myklum Fögnude/Og geingu j Hused īn/og fundu þar Barned mz Mariu modur þess/ fiellu fram̄/og tilbadu þad. Og ad vppluknum sijnum Fiarsiodum/offrudu þeir þui Giafer/Gull/Reykelse/og Myrru: Og þeingu advijsan j Suefne/ ad þeir kiæme ecke aptur til Herodem/Og foru so annan veg aptur j sitt Land.

ö

A þrettanda Dag til Drottins/med Dygd or austurbygdum/þrijr med þrennar Forner/þi od kongar vel frooder/Giafer sem goodum hæfa Gull med virding fullre/Reykelse enn ad auke/ og baru myrru klara.

Færu vær Forner dyrar/fyrst þeim Herra Christo/Gull þad er Hiartans hylle/Hreina a Lÿffsins greiner / Reykelsed merker miukar/ af mi og vænum hug Bæner/Myrran Meidslen þerrar/ Motlætad þol bæter

Fyrsta Sunnødag epter Þrettanda.

COLLECTAN

Heyr

Herre Himneskur Fader/ vier bidium þig/ Veit þu Girnd þyns bidianda Lyds/ ad hann mætte sia og skilia huad riett er/ Og ad giera þ sama giört og framkuæmt med Verk enum/ Fyrer þinn son Jesum/ ꝛc.

Pistilen skrifar S. Paall til Romanos xii Cap:

Kiærer Brædur. Fyrer þui beide eg ydur fyrer Myskunseme Guds/ ad þier gieffed ydra Lijkame til þess Offurs/ sem lifande er/ ꝛ heilagt ꝛ Gude þacknæmt/ huört ad er ydar skynsamleg Pionusta Og hegded ydur ecke epter þessum Heime/ hell dur ombreyted ydur j Endurnyungu ydars Hugskots/ so ad þier meiged reyna huör ad sie godur/ þægur og algiördur Guds Vilie. Þui ad eg seige fyrer þa Naad sem mier er gieffen huörium sem einum ydar a mille/ þad eingen hallde meir wt af sier/ en hönum byriar af sier ad hallda/ helldur hallde hañ wt af sier hooflega/ epter þui sem Gud heffur wtskipt huörium ꝛ einu Mæler Truareñar. Þuiad lijka sem vier höfum marga Limu a einu Lijka ma/ en aller limerner hafa þo ecke somu hegdan. Lijka so erum vier ꝛ marger eirn Lij-

 kame

kame j Christo/enn vor a millum erum vier huôr añars Limur

Evangelium skrifar S:
Luc. II Cap:

I Pann Tijma. Og þa ed Jesus var tolf ára gamall/foorn þau vpp til Jerusalem/epter Sidveniu Hátijdar dag sins. Og er þeir Dagar vorn liðner/ þau foorn heimleidis/vard Barned Jesus epter j Jerusalem/ hans Forelidrar vissu þad ecke. Enn þau meintu þad/ad hañ være hia Selskapnum/ voru so komen eina Dagferd og leitudu hñs medal Frænda og Kuñingia. Og þa ed þau funda hañ ecke/geingu þau aptur til Jerusalem/ leitudu ad hõnũ. Eñ þad

þad skiede so epter þria Daga/ad þau funndu hañ j Musterenu/sitianda midt a mille Lærefedrañа/heyrande þeim/og adspyriande þa Eñ aller þeir er hañ heyrdu/ vndrudust yffer hans Skilninge/ꝛ Andsuörum. Og er þau sau hañ/hnyckte þeim vid. Eñ hans Moder sagde til hans. Son miñ/þui breytter þu so vid ockur? Sia þu/Fader þiñ ꝛ eg leitödū harmþrungen ad þier. Og hañ sagde til þeirra. Huad er þad ad þid leited ad mier? Vissu þid ecke ad mier byriar ad vera j þm̄ Hlutum sem miñs Födurs eru? Eñ þau vnderstodu ecke þetta Ord/sem hañ mællte til þeirra. Og hañ foor med þeim ofan/ꝛ kom til Nazareth/var þeim ꝛ hlyden. Eñ hñs Moder geymde öll þesse Ord j sijnu Hiarta. Og Jesu jokst Alldur ꝛ Vijska ꝛ Nad hia Gude og Mönum

v

Tolf vetra þa þreyter /þelgoodur Spurner froodar/Jesus vid hina vijsu/og villde tia sijna Skylldu/ Sijdan suarar hann Modur / sier bære Faudursins æru/leita/enn liufre jatar/lyndis þydur samt hlyda.

Annan Sunnudag epter Prettanda.

HEyr Herra Gud / Sem ſier ad vier erum vanmegna til alls gods/ Vier bidiu̅/ Vard veit þu oſs hid ytra fra øllum Motgange/ Og hreinſa oſs hid jnnra af vorum Syndum / og vondum Hugreniingum/ Fyrer Jeſu̅/ ꝛc.

Piſtilen ſkrifar S. Pall Roman. xii Cap.

BRoder Brædur/En̅ vier høfum marg hattadar Giafer / huør epter þeirre Nad ſem oſſ er giefen/Hafe nockur Spadom/þa ſie han̅ epter riettre Truar en̅ar Reglu. Hafe nöckur Embætte/þa giæte han̅ þeſſ Embættis. Ef kien̅er nöckur/þa vakte han̅ þa Kien̅ingena. Huör han̅ amin̅er hygge han̅ ad þeirre Amin̅ingu. Huör haun giefur/þa giefe han̅ j Einfalldleika. Huör han̅ ſtiornar/þa ſtiorne hn̅ mz Ahyggiu. Fremur nöckur Myſkunſeme/þa giöre han̅ hana med Goodfyſe. Elſkan ſie Flærdarlaus/hat ande þad hid vonda/en̅ lodande a þui hinu goda. Brodurlegur Kiærleike ſie aſtwdlegur ydar a mille. Hafe huönan̅an ſier j Virding um ædra. Vered eige later j þui ſem þier eiged ad vin̅a. Vared gloande j Andanum/ Drottne þoinande. Hegded ydur epter Tijd-

eñe. Vered glader j Voneñe/ eñ þolenmoder j Audleñe Stadþaster j Vneñe/ ꝛ anneſt Naudþurþter heilagra. Koſtgiæþed ad vera Geſtriſner. Bleſſed þa ſem ydur ofſækia Bleſſed eñ Bölued eige. Fagned med Fögnondum/eñ græted med gratondum. Vered ſamhuga jñbyrdis. Stunded eige a þad huad hætter/helldur lꝛted ad þui ſem lꝛgt er.

Gudſpialled ſkrifar S. Johñ. ij Cap.

A Þañ þrima/ Þar giördeſt Brwdkaup j Chana Galilee/ꝛ Moder Jeſu var þa. Eñ Jeſus ꝛ hans Læreſueinar/ voru ꝛ bodner til Brwdkaupſins. Og er þa

 þraut

þraut Vijned/ſagde Moder Jeſu til hans/ Þeir haþa ecke Vijn. Jeſus ſagde til henar/ Þu Kuiña/huad heþ eg med þig? Mijn ſtūd er eñ eige komen. Moder hans ſagde til Þio nuſtu mañaña/huad hellſt hañ ſeiger ydur þ giöred. Eñ þar voru ſex Steinkier ſett eptꝛ Venin Ebreſkra Maña Greinſönar/og hu ört eitt tok tuo eda þria Mæler. Jeſus ſag de til þeirra. Fylled vpp/ Kieren aþ Vatne/ ⁊ þeir þylltu þau allt a Barma. Og Jeſus ſagde til þeirra/ſkeinked nu a/og þæred Kiæ meiſtaranum/Og þeir þærdu hönum: Enn þa Kiæmeiſtaren ſmackade Vatned þad ad Vijne var orded/⁊ hañ viſſe ecke huadā þad kom/eñ Þionuſtu meñerner ſem Vatned ſok tu viſſu þad/þa kallar hañ a Brwdguman/ ⁊ ſeiger hönum. Aller Meñ gieþa j̄ þyrſtu hid gooda Vijned/⁊ nær þeir taka ölnader ad giöraſt/þa þad hid liettara/enn þu heþur geymt hid goda allt til þeſſa. Þetta er hid þyrſta Jardteikn/ſem Jeſus giörde til Chana j̄ Galilea/⁊ hañ opinberade ſijna Dyrd/ Og hans Lærefueinar trwdu a hañ.

V.

J Chana veiſlu væna/vottar ad þigge Drottē/og blijd Jeſus Moder/Aulkiætena vill bæta/þrytur vijn ſagde Sæta/ ſæl vid Jeſum mæler

mælet/Hann lætur nær sem neite/Nadena þar med tiade.

Heimboded hier nam pryda/ Hionunum villde þiona/ Jesus og so lyser/Almatt Guddoms hattar/veiter hann vijned sæta/Enn vat ned lætur batna/ Syner ad Hiuskab hreinan/ hann elske nu þannen.

Þridia Sunnudag epter Þrettanda

COLLECTAN

HErr Almattugur Gud/ Vier bidium þig/ Lijttu a vorar audmiukar Bæner/og wtriett hægre Hønd þinnar magtar/oss til Hlijfdar/Fyrer Drottenn/ ꝛc.

Pistilen skrifar S. Paall Roman. xii

ELskuleger Brædur/ Vered ecke sierklokar/gialded aunguũ illt fyrer illt. Legged Kappa ad vera sidsamer / þ ydur mogulegt er vid huorn Mañ/ꝛ þad þier þor meiged/þa hafed Frid vid alla Meñ. Hefned ydar ecke sialfer/miner elskuleger/helldur gief fed Rwm Reide. Þuiad skrifad er. Miju er

er Legnden/ꝫ eg mun endurgialla/seiger Dr otten. Þar ꝼyrer/eꝼ Ovin þinn hungrar/ þa giefꝼ hönum Fædu/Eꝼ hann þyrster/giefꝼ hön um ad drecka. Þui nær þu giörer þetta/ þa safnar þu Gloodum Elldꝫ yꝼer Höfud hönum Lat ei yꝼerstijga þig þad vonda/helldur yꝼ ervinn þu hid vonda med goodu.

Gudspialled skrifar S. Matth. VIII Cap.

Þann tijma/Og þa ed Jesus gieck ofan af Fiallenu/fylgde hm̄ margt folk epter. Og sia þu/ad Lijkþrar madur kom/tilbad hn̄/ꝫ sagde. Herra/eꝼ ad þu villt/þa gietur þu mig hreinsad. Og Jesus riette vt Höndena/ahrær de hann

de hañ/⁊ ſagde/Eg vil/vert þu hreiñ/⁊ ſaꝼn
ſnart vard hans Lykþra hrein. Og Jeſus
ſagde til hans/Sia þu til/ad þu ſeiger þad
eige neinum/helldur ꝼar þu ⁊ ſyn þig Kieñe
mõñõnum/⁊ oꝼꝼra þyna Giõꝼ/þa ed Mo-
ſes heꝼur boded/til Vitniſburdar yꝼer þeim.
Eñ þa ed Jeſus gieck jnn j Capernaum/kom
til hans Hundrads hoꝼdinge nõckur/ bidiande
hañ ⁊ ſagde/Herra/Þion miñ liggur Kueiſu
ſiukur heima/⁊ kuelſt þunglega. Jeſus ſag-
de til hans/Eg vil koma ⁊ læknahañ. Og
Hundrads hoꝼdingen ſuarade ⁊ ſagde. Herra
Eg er þeſſ ei verdugur ad þu gãger jñ vnder
mitt Þak/helldur ſeig þu eitt Ord/ ⁊ mun
miñ Þion heilbrigdur verda. Þuiad eg em
Madur Yꝼervalldenu vndergieꝼen/haꝼande
vnder mier Striydsꝼolk/⁊ nær eg ſeige þeſſu
Far/þa ꝼer hñ/og õdrum/Kom þu/og hann
kiemur/⁊ Þræle mijnum/Giõr þetta/og hañ
giõrer þad. Eñ þa ed Jeſus heyrde þetta/
vndradeſt hañ/⁊ ſagde til þeirra er hõnum
epterꝼylgdu. Sañlega ſeige eg ydur/ad þuꝛ
lijka Tru heꝼ eg ecke ꝼunded j Jſrael. Enn
eg ſeige ydur/ꝥ marger munu koma aꝼ auſtre
⁊ veſtre/⁊ ſitia med Abraham/Jſaach/⁊ Ja
cob j Himmarijke/ eñ Rijkeſins Syner munu
verda wtrekner j hin yſtu Myrkur/þar ſem
vera

vera mun Oóp og Gnÿstran Tañanna. Og Jesus sagde til Hundrads höfdingiãs/ Gack þu hiedan/verde þier epter þui sem þu trwd er/Og hans Pion vard heill/a þeirre sömu Stundu.

6.

Off liettev angre Drotten/ Ef þu villt kuad hinn spillte/Eg vil Jesus mæler/Jafnskiott grær hann Sottar/Traust og Truna besta/träde sa Hird kuadst rada/allt þegar eitt ord mællte/ jnner hann Christ meiga vinna

Fiorda Sunnudag epter Þrettanda.

COLLECTAN

HErr Herra Gud/sem allra best veist/j huilykum Haska og Vada vier erum stadder/ Pad ad vier þyrer Holldsins breyskleika/kunnum ecke ad vera stadfaster/ an þinnar sierlegrar Nadar og Hialpar. Pui bidium vier þig vm Rad og Luckn til Lijfs og Sælar/ad huad helst vier lijdum vegna vorra Synda / ad vier mættum pad med Polenmæde lijda/ꝛ med Hialp þinnar Nadar yfervinna/ Fyrer Jesum Christum. ꝛ ct:

Þist

xiii Capitul.

Ei skulleger Brædur/ Vered önguum skylldugir/ nema þ/ad þier elskid hu ör annan. Þuiad huör hñ elskar annan sa hefur Lögmaled vppfyllt. Þuiad þar sem seigest/Þu skallt ecke Hor drygia/Eige Mañ vega/Eige stela/Eige Liugvitne mæla/Eige girnast. Og ef þar er nöckud annad Bodord/þa felst þad j þessum Ordum/ Elska skalltu Naunga þiñ/so sem sialfan þig. Elskan giörer ecke Naunganum jllt. Þar fyrer er nu Elskan Lögmalsins Vppfylling

Gudspialled skrifar S. Matth. viii. Cap.

Og er Jesus stie a Skip/fylgdu hans Læresueinar hönum epter/ Og sia þu/ad mikell Okyrleike giördest j Sionum/so ad Skiped lä vnder Afföllum eñ hann suaf. Og hans Lærisueinar geingu til hans/vöktu hañ vpp + sögdu. Herra/hialpa þu oss/vier forgöngum/ Enn Jesus sagde til þeirra. Huad hræddest þier lijtiltruader? Þa reis hañ vpp/hastade a Vinden + Sioen

og

og þar vard Logn myked. Eñ Mennerner vndrudust/⁊ sögdu/ Huilijkur er þesse? Þuiad Vinduren ⁊ Sioren hlyda hönum.

V.

Sefur Lausnaren liufe/laust j Skipenu trau
stu/a medan Alldan strijda/og vindar Bat hrin
da/ Linudust Læresueinar/Læknaran badu va
kna/Jesus vpp nä rijsa/og magnvedrid þagnar

Fimta Sunnudag epter Þrettanda

COLLECTAN

HErra Gud vier bidium/ Vardveittu þyna Kristne med þinne Nad ⁊ Myskun ad lyka sem hun ecke hefur nockurn annan vpp

Ad

a ad vona og treyſta nema þig/ So lat hann
ætyd þar og ꝼdlaſt ꝼyna Hialp ⁊ Verndan. Fy
rer Drottenn vorn/ ⁊ cc.

Piſtilen ſkrifar S. Pall til Coloſſ. III Cap

NIſkuleger Brædur/ So jklædeſt nu
ſo ſem Guds Vtvalder/ Heilager og
Elſkanleger/hiartꝼolgenne Myſkunſe
me/Goodvilia/Hogvære/þolenmæde/
⁊ vmlijded huór annan innbyrdis/og ꝼyrer
giefed ef nockur heꝼr Aklögumal mote ödrū/
lijka ſo ſem Chriſtur hann ꝼyrergaf ydur/ ſo
ſkulu þier og eirnen. En fram yfer allt þet
ta/þa jklædeſt Kiærleikanū/huór ad er band
Algiörfugleikans. Og Fridur Guds ſtiorne
ydrum Hiörtum/ til huórs ad þier erud kall-
ader/j einum Lijkama/⁊ vered þacklater.
Lated Chriſti Ord gnoglega byggia medal
ydar j allre Viſku/Læred ⁊ aminned ydur ſial
fa/med Pſalmum/Lofſöngum/⁊ andlegum
liuflegum Kuædum/og ſynged Drottne j yd
rum Hiörtum/Og allt huad þier giöred med
Ord ⁊ Verk/þad giöred allt j Nafne Drott
ens Jeſu/⁊ þacked Gude Födur fyrer hañ.

Gudſpialled ſkrifar S. Matth. XIII

D.

J þan

Þann tijma/ Adra Lijking ſagde Jeſus fram fyrer þa/ ⁊ ſagde. Himnarijked er lijkt þeim Manne/ huör ad ſæde godu Sæde j Akur ſinn. En þa Męn ſuæfu/ kom Ouinur hãs/ ⁊ ſæde Illgreſe med j bland Hueitenu/ ⁊ gieck burt. Enn er graſed ſpratt vpp/ og bar Auöxt/ þa auglyſteſt ⁊. Illgreſid. Enn Þionuſtumenner geingu til Hwſbōdur ſins/ ⁊ ſögdu hönum Herra/ Sæder þu eige goodu Sæde j Akur þinn/ huadan kiemur hönum þa Illgreſid? Og hañ ſagde til þeirra/ Fiandmadurenn hefur þad giört. Þionnſtumeñerner ſögdu þa/ Villtu ad vier förum/ ⁊ wtleſum þad? Og hañ ſagde/ Nei/ ſo ad þier vpprætted eige Hueited vnder eins/ nær þier wtleſed Illgreſed/

Læted

Lated huórtueggia vara allt til Kornskurda rens/ᵗ a Kornskieru tijmanum skal eg seiga til Kornskurdar mannanna. Leseᵭ fyrst sam an Illgresid/ᵗ binded þad saman j Byndene til ad brenā þui/Enn Hueitenu samansafned j mijna Kornhlódu.

ꝩ

Einn Madur allgott Sæde/ j Akurland sitt ried vanda/enn Ovinur ad leynist/ Illgrese saer þar mille/veit þad viſku giæter/og vill ei goodu spilla/Lætur ad hausti Hueite/hirda: enn Agner brenna:

Þann Siótta Sunnudag

epter Þrettanda.

Pistillen 1 Timoth.

1. Capitula.

Allra Kiæraste. Þuiad þad eru viſſu leg Sannindi / og dyrmætt verdugt Ord/þad Christur Jesus er komen j þennan Heim/ Syndugū Saluholpna ad gióra/medal huórra eg em þinn fremste. En mier er þui Myskunsemē yfferkomen/vpp a þad. Christus Jesus audsynde a mier fyrst um alla Polenmæde/ þeim til Epterdæmis

 sem

sem ad a hñ skylldu trua/til eilijfs Lijfs. Eñ Gude eilijfum Konunge odaudlegum/ ⁊ alleina vijsũ/ste Lof ⁊ Dyrd/ad Eilijfu/Amen

Gudspialled skrifar S. Matth. XI Cap.

I Þann tijma. Andsuarade Jesus ⁊ sagde. Eg þacka þier Fader/og Droiten Himins og Jardar/ad þu dulder þetta fyrer Spekingum ⁊ Vitringum/og openberader þad Smælingium. Ad sõnu Fader/ þuiad þad var so þægelegt fyrer þier. Aller Hluter eru mier ofurgiefner af mijnum Fõdur. Og eingen þecker Sonen nema Fadderen/og eingen þecker Fõduren nema Sonuren/ ⁊

en/og huörium ad Sonuren vill þad openbera. Komed aller til mÿn hier sem Erfide hafed/og Punga erud hladner/og eg mun endurnæra ydur. Taked a ydur mitt Ok/og læred af mier/þuiad eg em hogvær/ og af Hiarta litelatur/og munu hier finna huÿld Salum ydrum/Þuiad mitt Ok er sætt/og mÿn Byrde er liett.

A Mariu Messu Hreinsunar Dag.

COLLECTAN

HErr Almættuge Eilÿfe Gud/Vier bidium þitt Dyrdar vellde/ ad so sem þin Eingete Sonur var a þessu Deige j Musterenu offradur og syndur/til ad vppfylla Lögmaaled/so lat oss jafnan med hreinu Hiarta fyrer þitt Anglit koma: Fyrer/ ꝛc.

Pistilen skrifar Malachias Spamadur III Cap

HEtta seiger Drotten Gud. Sia þu/ Eg mun senda minn Eingel/hann er tilreida skal Veigen fyrer mÿnu Auglite. Og strax mun koma sa Drottna

D iij reu/

ten til ſijns Muſteris/ad huǫrium þier ſpyr-
ied/+ Eingell Sattmalans huǫrn þier girn-
eſt. Sia/hañ kiemur/ſeiger Drotten alls-
heriar/Enn huǫr mun þola hans Tilkomu
dag? Eda huǫr mun gieta ſtadeſt/þa hn̄ mū
birtaſt? Þuiad hann er ſem gloande Elldur
eins Gullſmids/og Sapa Þuotta kuēna. Hn̄
mun ſitia + brræda/+ Silfred hreinſa/og hañ
mun hreinſa Børn Leui/Og hn̄ mun ſteypa
þau ſo ſem Gull + Silfur. So ad þa mu-
nu þeir Drottne helge offur fæera j Riettlæ
tenu. Og þa mun Drottne vel þocknaſt þad
Helge offur Juda + Jeruſalem/lijka ſo ſem
fordum/og fyrer mǫrgum Arum/Se
iger Drotten Almættugur

Gudſpialled ſkrifar S. Luc. 11 Cap.

A Þeim Tijma/Þa Dagar heinnar
hreinſunar fullnuduſt epter Moſis
Lǫgum/hoffdu þau hañ til Jeru-
ſalem/vppa þad ad þau a Hend
ur fæle hañ Drottne/ſo ſem ſkrif
ad er j Lǫgmale Drottens/ad allt huad Kall
kyns var/þad er fyrſt opnade ſinnar Modur
Kuid/þa ſkyllde kallaſt Drottne helgad. Og
ad

ad þau giæþe Offred epter þuí sem seigest j Lögmæle Drottens/tuær Turtil dwfur eda tuo Dwfu vnga. Og sia/ad Madur var j Jerusalem sa ed Simeon hiet/ + þesse Mañ var Riettlatur + Gudhræddur/bijdande ept er Huggan Israel/og Heilagur Ande var mz hönum. Simeon hafde og Andsuar feinged af Heilögum Anda/ad hañ skyllde ecke Dauden sia/nema hañ sæe ádur fyrre Christ Drot ens. Og hann kom af Andans Tilladan j Mustered/Og þa Foreldrarner höfdu Barned Jesum j Mustered/+ giördu fyrer hönũ epter Sidvenin Lagamna/Tok hann Barned vppa sijna Armlegge/Lofade Gud og sagde Drotten/lat nu þiñ Þion j fride fara/ epter þuí sem þu hefur sagt. Þuiad mijn Augu ha

þæ sied þitt Hialpræd/þad þu tilreidder fyrer Auglite allra Pioda. Eitt Lios til vpplysingar heidnum Piodum/ og til Dyrdar þijns Folks Jsrael.

ꝺ

J Mustere Moder Christi/milldust færa villde/Foorn fyrer blijdu Barne / sem bydur Moyses Lydum. Simeon gledst hinn gamle/Godmenned: þa hann skenner/ Grædaran Fadme frijdum, feigen vill þadan af deyia.

Sunnodagen Fyrstan j Niu vikna Føstu.

COLLECTAN

HEyr Almattugur Eilyfur Gud/Vier biðiũ Alijr milldelega Bæner þijns Folks/ad vier sem makelega erum søkum vorra Synda hirter mættum saker þijns Dyrdarfulla Nafns/nijsk unsamlega frelsast./Fyrer Drotten og cc.

Pistilen skrifar S. Pall 1 Cor. 1x/og x. Cap:

KIærer Brædur/Vite þier ecke ad þr sem Skeided hlaupa/þad þr aller hlaupa/eñ eirn er sa ed Gnossed tekur? Hlaupeð nu og so/ad þier høndled þad. Enn hñ

sem

sem slæst/hañ helldur sig pra öllu. Og þeir ad sonnu/vppa þad þeir ödlest borgeingelega Koronu/eñ vier oborg-ingelega. Eñ eg hleyp eige/so sem vppa hid ovijsa/ Eg slæ ecke/so sem sa j Vinden slær/helldur þime eg minn Lijkama/ꝛ l ꝛt hñ Prꝛl vera/so ad eg predike þad eige ödrum/og verde sialfur rækur. Eñ eg vil ecke dylia fyrer ydur gooder Brædur/ þad ad vorer Forfedur voru aller vnder Skyeinu/ꝛ aller geingu þeir yfer Hafed/og aller voru þeir skijrder/af Moisen j Skyenu og j Siauñ. Og aller hafa þeir neytt hiñar sömu andlegu Fædslu/ꝛ aller hafa þr hiñ sama andlega Dryck drucked/þeir druckn ꝛ af þeir re andlegu Hellu/sñi þeim med fylgde/Huör Hella ed var Christur.

Gudspialled skrifar S. Matth. xx. Cap

Þañ Tijma/Sagde Jesus til sinna Lærefueina þessa Epterlijking. Him narijked er lijkt einum Hwsfödur/ sem wtgieck snemīa Morguns Verkamen ad leiga j sinn Vijngard. Eñ ad giördum Samninge vid Verkmeñena af daglegu Peninge gialloe sende hann þa j siñ Vijngard. Og nærre þri diu stundu gieck hañ wt/ꝛ leit adra sdiulau

ſa ſtanda a Torgenu/✝ ſagde til þeirra. Fa
re þier ⁊ min̄ Víngard/✝ huad riettvíſt er/
mun eg giefa ydur/ Og þeir geingu burt þa̅
gad. Og han̄ gieck en̄ vt aptur vm ſiöttu ✝
níūdu Stund/✝ giörde ſlíkt hid ſama. Nær
re elleptu ſtundu gieck hann vt / og ꝼann enn
adra ſtanda ídiulauſa/og ſagde til þrra. Hu
ar ꝼyrer ſtande þier hier allan Dag ídiulauſ-
er? Þeir ſögdu til hans. Þuiad eingen heꝼur
leigt oſſ. Han̄ ſagde til þeirra/ Fare þier ✝
⁊ min̄ Víngard/✝ huad riettvíſt er ſkulu þi̅
er ꝼaa. En̄ þa Kuölld var komed/ſagde Her
ran Víngardſins til ſíns Raadsmans. Kalla
þu Verkamen̄ena/og gialld þeim Verdkaup-
ed. Og hn̄ tok til ⁊ ꝼra hinum ſeinaſta/✝ allt
til hins ꝼyrſta. Þa komu þeir ſem nærre ell
eꝼtu

epter Stundu leigder voru/ + medtok huör hr ra sinn Pening. Enn hiner sem fyrster komu þeir þeinckttu ad þeir mundu faa meira/ Og huör þeirra medtok sinn Pening. Og þa þ. ir hößdu hann medtekedt/ möglodu þeir j mote Hwsbondanum/og sögdu. Þesser hinu seinöstu hafa eina Stund erfidad/ + þu giörder þa jafna vid oss/sem bored höfum Hita og Þun ga Dagsins. Enn hann suarade/ + sagde til eins þeirra. Vinur/eige giöre eg þier oratt/Ertu ecke asattur vid mig vm eirn Pening? Tak tu huad þitt er/ + far j burt/Enn þessum hi num seinasta vil eg giefa so sem þier. Eda lofast mier ecke ad giöra af mijnu huad eg vil? Eda ertu þar fyrer Rangeygdur þo ad eg sie Goodgiarn? So verda seinaster hiner fyrstu/ + fyrster hiner seinöstu. Þuiad marg er eru kallader/enn faaer Utvalder.

v.

Hier kvedur Herran gode/Himnarijked sam lijkiast/Huusbondanum sem synde/sijna Good-villd og Millde/Verkmonnum ad hann jnner/ j Vijngarde sijnum/sijdasta sem hinum fyrsta/ Sionskyr Jafna Hyru.

Sunnudagen annan j Niu vikna Fostu.

Collecta

Heyt Herra Gud/þu sim sier/ad vier ecke hỏ þum Traust a nockrum vorum Verkum/ma ℮te eda Megne/Veit þu oss myskunsamlega/ ad vier mættum verndader verda fra ỏllum mot stadlegum Hlutum andlegum og lykamlegum/ Fyrer þyna Naadarsamlega Hiỏlp/so sem þu hl ỏder S. Paale Postula/Rienneþỏdur heidenla Pioda/Fyrer ꝛ ct.

Pistilen skrifar S. Paall. 1. Cor. xi ꝛ xii. Cap.

Elskulleger Brædur. Pier vmlijded giarnan Faþroda/med þui ad þier er ud sialþer vitrer. Pier vmlijded þo ad nockur hneppe ydur) Prælkan/ þott nockur þieþlette ydur/þo ad nockur take þra ydur/þott nockur hrokest vpp yþer ydur/þott nockur slaeydur j ydra Asionu. Þetta seige eg epter O virding/so sem værum vier breyskuer ordner/J huoriu hellst sem þad nockur er diarþur (eg tala) Heimsku) þa em eg eirnen diarþur. Peir eru Ebreskier/eg eirnen. Pe ir eru Jsraelitar/eg er eirnē. Peir eru Abra hams Sæde/eg eirnen. Peir eru Christs þie narar (eg tala heimskulega) eg em myklu þramar. Eg heþe meir erþidad/Eg heþe þleirre Hỏgg lided/Eg em optar þangen vered/opt

er j Daudans hættu. Aþ Gydingum heþ eg þim̃ ſinnum þeingeð þiorutiu Slög einu þær ra. Pryſuar ſinnum em eg Hwdſtryktur/einu ſinne gryttur/Pryſuar heþe eg Skipbrot lid-ed/Dag t Nott var eg j Sianar diupe. Opt heþ eg j Ferdum vered/ Eg heþe vered j Lijþshaſka j Vötnum/j Lijþshaſka mz al Mordingia/j Lijþshaſka medal Gydinga j Lijþshaſka a medal Heidingia / j Lijþsha-ſka j Borgum / j Haſkaſemdum a Eyde-mörkum/j Haſkaſemdum a Sio/j Haſkaſem dum a medal þalſkra Brædra. J Eymdum og Erþide/t myklum Vökum/j Hungre og Þorſta/j myklum Föſtum/j Kulda t Klæd leyſe. Fyrer vtan þad ſem hid ytra kann vid ad bera/einkum þad eg daglega verd onadad vr/berande Ahyggiu þyrer öllum Söþnudum. Hvör er veyk/ſo ad eige öde eg veykur? Hvör verdur ſo hneyxladur/ad eg ſtikne ecke? Eþ eg ſkal þo hroſa mier/þa vil eg hroſa mier/ aþ þeim Hlutum/ſem ad eru mijns Breyſkleī ka. Gud og Fader Drottens vors Jeſu Chriſti/ ſa ſem Bleſſadr er vm Allder/veit þ/ ad eg lyg ecke. Þa eg kom til Damaſchū/liet Landſtiornaren Konungſins Aretha geyma Borgena Damaſchum/og villde lata grijpa mig. Eñ eg vard laten j eirne Körþ vt vm

Vindunga opan fyrer Mɑnnen/ ⁊ ſo flyda eg ꜹr hans Göndum. Po ad Groſunen ſie mier ecke nytſamleg/ þa vil eg þo koma vid Sión ernar ⁊ Openberingar Drottens. Eg þecke Mann j Christo fyrer fiortan árum/ var hn̄ j Lijkamanum/ þad veit eg eige/ eda var han̄ fyrer vtan Lijkama/ veit eg ⁊ eige/ Gud veit þad/ ſa ſame var ryktur allt vpp j þridia Himen/ Og eg þeckte glögt þann Mann/ huört hann var j Lijkama/ edur vtan lijkama/ veit eg eige/ Gud veit þad/ hann vard vpprytur j Paradijs/ og heyrde ovmrꝳdeleg Ord / þau ſem eingen madur þꝳr vttalad. Af þeſſu vil eg mier hrooſa/ en̄ af ſialfum mier vil eg mier ecke hrooſa/ nema alleinaſta af mijnum breyſkleika. Og þo eg villda mier hrooſa/ giör da eg þ ecke fifflega/ þt eg vil ſegia Sannleikan. En̄ eg ſporna vid þui þar fyrer/ ſo ad eingen hallde mig ꜹdra/ en̄ ſo ſem hann a mier ſier/ eda af mier heyrer. Og ſo ad eg ſtꜹre mig ecke af Mijkeleik þeſſara Openberinga/ er mier giefen Fleinn j Holldet/ Andſkotans Eingell/ huör ad mig med Knefum ſlꜹr/ vppa þad eg ſtꜹre mig ei. Huar fyrer ad eg hef beded Drotten þryſuar/ þad hann vike burt fra mier. Og han̄ ſagde til mijn/ Lꜹt þier nꜹgiaſt mijna Nad/ þui min̄ Kra

ptur

ptur er j Breyskuum maittugur. Fyrer þui vil eg sem þegnastur hroosa mier aþ mijnum Breyskleika/so ad Kraptur Christo bygge medur mier.

Gudspialled skrifar S. Luc. VIII Cap.

J Þan tijma/Og þa ed margt Folk var saman komed/og þad dreiþ til hans wr Stödönum/sagde hann j Epterlijkingu. Sa gieck wt sin sa de/ad sa Sæde synu. Og þa hn sade/fiell sumt vtan hia Veigenum/ℯ var Footum troded/ℯ Fuglar Loptsins atu þad. Og sumt fiell j grytta Jörd/ℯ nær ed þad spratt vpp/visnade þad/aþ þui ad þad hafde eige Vökuan. Og sumt fiell a medal þyrna og

& þyrnerner ſpruttu vpp med og kiæfdu þad nidur. Og ſumt fiell j gooda Jórd/& þad vox vpp & bar hundrad falldan Avóxt. Þa ed hañ ſagde þetta/kallade hañ. Hvör Eyru hefur ad heyra/ heyre hañ. Enn hans Læreſveinar ſpurdu hñ ad/hvör ed være þeſſe Epterlijking/ hvórium hañ ſagde. Ydur er vnt ad vita leynda Doma Guds Rijkis/enn þm̃ ódrum j Epterlijkingum/ſo ad ſiaãde þa ſiae þeir eige/& aheyrande þa ſkilie þeir þ ecke. Eñ þſſe er Epterlijkingen. Sæded er Guds Ord. Enn hiner vid Veigen eru þeir ſem heyra þad/enn epter a kiemur Diófullen & tekur burt Orded vr þeirra Hiórtum ſo ad þr ſkulu ecke trua & verda hialpleger. Enn þad Sæde ſem fiell j grytta Jórd/eru þeir ſẽ heyra Guds Ord/& medtaka þad med Fógnude/og hafa þo eige nockra Root/ þviad vm ſtundar ſaker trua þeir/& a Freiſtingar tijma þa falla þeir þar fra. Enn þad ſem fiell a millum þyrnanna/eru þeir ſem þad heyra/& velkiaſt j Sorgum/Audæfum & Girndum þeſſara Lijfdaga kiefiaſt/& færa ónguan Avóxt. Enn þad ſem j gooda Jórd fiell/ eru þeir ſem heyra Orded/& bihallda þui j goodu & ſidſómu Hiarta/& færa Avóxt j Þolenmæde

Foot

Footroded fyrsta Sæde/Fuglarner athugiar nan / annad fellur a Fluudum/ fullskiott visna þotte/ þridia þyrnar meida/ þarflaust Klungur fordiarfar/ Goda jord fann hid fiorda/ og færer Avoxtu skiæra.

Sun̄udagen j Føstu jngang

COLLECTAN

DRotten Gud vier bidium/Heyr þu myskun samlega vorar Bæner/og nær þu heþur leyst oss aþ vorum Synda böndum/þa vardveittu oss þra öllum motstædlegū Hlutum/Fyrer vorn Drotten ⁊ cr.

Pistilen skriþar S. Pall 1 Corint. xiii.

BOder Brædur/Þo ad eg talade Tungum Mannan̄a ⁊ Einglan̄a/enn heþda eg ecke Kiærleikan/ þa være eg so sem an̄ar hliomande Malmur/edur huellande Bialla. Og þo ad eg heþde Spadom og visse alla leynda Doma/ ⁊ alla Visku/ og heþde alla Tru so ad eg Fiöllen vr stad þærde/enn heþda ecke Kiærleikan/þa være eg eckert. Og þo ad eg giæþe allar mijnar Eigur Fatækum/og yþer giæþe min̄ Lijkama so ad

 hann

hañ brynne/og hefða ecke Kiærleikan/þa være mier þad eingen Nytsemd. Kiærleikuren er þolenmodur + goodviliadur/ Kiærleikurē er eige ôþundsamur/Hañ giörer eckert illmañlega/Eige blæs hañ sig vpp/hann er ecke ofsidsamur/Eige leitar hñ þess huad hñs er/Eige verdur hann til ills egndur/hañ hugar eckert vondslega/eige þagnar hñ yþer Ranglætenu/helldur samþagnar hañ Sañleikanum. Hann vmber alla Hlute/hann truer öllu/hañ vonar allt/hañ vmlijdur alla Hlute. Kiærleikuren þrytur alldrei/þo ad Spædomarner hiadne og Tungumalönum slote/+ Skynsemeñe liñe Puiad vorer Vitsmuner eru halþverk/+ vor ar Spæsagner eru halþverk. Eñ nær þ̃ kiemur sem algiört er/þa mū æpleggiast þad sm̃ halþverked er. Þa eg var Barn/talade eg sm̃ Barn/og eg var þorsiall sem Barn/ + eg hugade sem Barn/ Eñ þa eg giördest Madur/lagda eg aþ huad bernsklegt var. Nu siaum vier þyrer Speigilen i Rædgætu/eñ þa Aug lite til Auglites. Nu þecke eg oþullkomlega eñ þa mun eg þeckia/so sem eg em þecktur. Nu blijþa þa þesse þriu/Truen/Vonen/Kiærleikurenn / enn Kiærleikuren er mestur aþ þessum

Gud

I Þañ tijma/ Kom Jesus af Gali-
lea ad Jordan til Johañem/ vppa
þad ad hn̄ skijrdest af hönum. Eñ
Johañes varnade hönum þess/ og
sagde. Mier er þörf ad eg skijrest af þier/
og þu kiemur til mijn? Enn Jesus suarade
& sagde. Lattu nu so vera/þuiad so hæfer
oss allt Riettlæte vpp ad fylla. Og þa liet
hañ þad epter hönum. Eñ er Jesus var skijr
dur/stie hn̄ jafnskiott vpp vr Vatnenu. Og
sia/ad Himnarner lukust vpp yfer hönum/&
Johañes sa Guds Anda ofanstijga sem Dw
fu/og yfer hañ koma. Og sia/ad Röddeñ af

Himne sagde. þesse er Sonur miñ elskulegur ad huorium mier vel þocknast.

v

J Jordan Jesum hreinan Johannes ædst-ur Manna/skyrde og af Himne heyrde/Hliod Faudursins gooda/J Duufu mynd Drottins Ande/ Dyrd Guddomsins skyrde/ Lijfs Brunn þar med þennan/ þrenningen heidra kienner.

Þann fyrsta Sunnudag j Føstu:

COLLECTAN

Hyr Herra Gud/vier bidium/Lytt̃u mysk Hunsamlega yper þitt Folk/ og snu þra oss millldelega þinne Reide/Fyrer þiñ ꝛ cc.

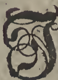
Pistilen skrifar S. Pall II. Corinth. VI

Elskuleger Brædur/Eñ vier amiñum ydur so sem Medhialpara / ad þier Omedtaked ei Guds Nad til onytis/þui hañ seiger. J þægan tijma bænheyrda eg þig/og a Deige Hialprædesins hialpa de eg þier. Siaed/nu er sa þægelege Tijme nu er Dagur Hialprædesins. Latum oss þui

gieþa

giefa önguum Hindran/vppa þ ad vort Em bætte verde eckelastad. Helldur audsynum oss sialfa j öllum Hlutum/so sm̄ Guds þienarar. J myklellre þolenmæde/j Harmkuælum/j Ha skasemdum/j Þyngslū/j Hwdstrokum/j Myr kuastoþum/j Vpphlaupum/j Erfide/j Vökū j Föstum/j Hreinlijfe/j Vijsdome/j Bidlund ar giede/j Goodvilld/j Helgum Anda/j fals lausum Kiærleika/j Sañleiksins orde/j Guds Krapte/ Fyrer Herklæde Riettlætesins/ til hægre + vinstre Handar. Fyrer Vegsemd + Vansemd/ Fyrer Vanrykte + gott Rykte/ So sem Suikarar/og þo Sañorder/So sm̄ okuñnger og þo kuñuger. Lijka so sem þeir ed deyia/+ siaed/þad vier lifum. So sem þegnder/eñ eige lijflatner/So sem syrgendur þo iafnan glader. So sem Volader/ enn þo marga audnga giörande. Lijka sem þeir ed eckert hafa/+ eignast þo alla Hlute.

Gudspialled skrifar S. Matth.IIII Cap.

Þañ tijma/Þa var Jesus leiddur af Anda a Eydemörk/vppa þad ad hn̄ yrde freistadur af Dioflenum. Og þa hn̄ hafde fastad fiorutiger Daga/+ fiorutige Nætta/hungra

 de

de hann. Og Freistaren gieck til hans/ ꝛ sagde/ Ef ad þu ert Guds Sonur/ þa seig þu ad Steinar þesser verde ad Braudum. Huör ium hñ suarade/og sagde. Skrifad er/ Ad uren lifer ecke af einusaman Brande /helldur af sierhuöriu Orde/þui sem framgeingur af Guds Muñe. Þa tok Diöfullen hann med sier j Borgena helgu/og sette hañ vppa Mu sterisins Bustena/ ꝛ sagde til hans. Ef ad þu ert Guds sonur/ fleyg þier hier ofan af/ þuiad skrifad er/ Ad hann mune bioda Eing lum sýnum vm þig/ ad a Höndum bere þeir þig/ so ad þu steyter ecke Fot þinn vid Stei na. Enn Jesus sagde til hans/ Enn aptur er skrifad/ Eige skalltu freista Drottins Guds þýns. Og enn aptur flutte Diöfullen hann
med

med fler vppa eitt miög ofurhatt Fiall / og synde hönum öll Rijke Verallldariñar/og fra-ra Dyrd / og hann sagde til hans. Allt þetta mun eg gieƒa þier / eƒ ad þu framm fellur/og tilbidur mig. Þa sagde Jesus til hans / Far þ burt fra mier Andskote/ Þuiad skrifad er Drotten Gud þinn skalltu tilbidia/og hönum einum þiona. Þa forliet Dioƒullenn hann/ Og sia þu/ad Einglar komu til hans/og þio nudu hönum.

ð

Freistaren kiemur ad Christe / kalldeadur og so tiade/ Siertu vijst Sonur hins hæsta/syn hier Dasemd þijna/Giordu braud grioted har-da/ girnstu Fragd Rijkdoms nægda/ Eyder Gud Illsku radum/Og Ritning til vitnar

Herskruud haufum til reidu/huorn tijd þur sum strijda/Haulldum Hlijfdar Skillde/hrausł-er i goodu Trauste/Bænen af Hiarta hreinu/ heiter hid besta skeyte/Guds Ord godu Suerde/ giet eg huoriu sie betra.

Annan Sunnudag i Føstu.

COLLECTAN

Eiiij Geyr

HEyr Herra Gud/sem sier ad vier erum vanmegna til alls gods/Vier bidium/vardveit þu oss hid ytra þra ollum Motgange/ + hreinsa oss hid innra aþ vorum Syndum/og vondū Hugreñingum/ Fyrer + cc

Pistilen skriþar S. Pall. 1. Thessal. IIII. Cap.

NV Aþkuleger Brædur/Vier bidium ydur og aminum j Drottne Jesu Christo/ ad so sem þier haþed medteked aþ oss/ huornen þier skulud ganga / og Gude þocknast/so ad þier æ meir + meir þullkomnare verded. Þuiad þier vited huort Bodord vier hoþum gieþed ydur/þyrer Drotten Jesum. Þuiad þetta er Vilie Guds/ydar Helgan/ad þier hallded ydur j þra Frillulijþe/ og huor ydar sem eirn vite ad eignast sitt Kier/ j Helgan + Heidre/Ecke j Syndar bruna/ so sem Heidingiar/þeir sem aþ Gude eckert vita. Og þad eingen nidur þrycki/nie suijke sinn Brodur j nockre Hondlan. Þuiad Drotten er hañ sem hepner alls þessa/sem ad vier hoþum ædur þyrre sagt/+ ydur vottad. Þui ad Gud heþur ecke kallad oss til Ohreinleiks helldur til Helganar.

Gud-

I Þann tijma/Og Jesus gieck burt þa
dan/ꝛ foor j Landsbygder Tyri ꝛ Sy
donis. Og sia þu/ad Chanversk Ko
na gieck vt af þeim sömu Takmörk j
kallade/ꝛ sagde/Herra/Sonur Dauids/My
skuna þu mier/mijn Dotter kuelst jlla af Di
öflenum. Og hñ suarade hañe önguō Orde.
Hans Lærisueinar geingu til hans/bædu hñ
ꝛ sögdu/Lattu hana fara/af þui hun kallar
epter oss. Enn hann suarade ꝛ sagde. Eg
em ecke sendur nema til fortapadra Sauda/
af Hwse Jsraels. Eñ hun kom ꝛ tilbad hañ
seigiande/Herra/Hialpa þu mier. Eñ hñ sua

 rade

rade henne + sagde. Pad er ecke gott ad taka Braudēd Barnaña/+ kasta þui þyrer Hun dana. Enn hun sagde/Satt er þad Herra. Eñ þo eta Hundarner af Molum þeim/sin detta af Bordum Drottna þeirra. Þa suara de Jesus + sagde til heñar. Þu Kona/mijkel er þijn Tru / Verde þier so sem þu villt/ Og a þeirre somu Stundu/vard hennar Dotter heilbrigd

ö

Konan af Hiarta hreinu/heiden Jesum bed der/Drotten Davids ættar/Dotter mijn ad þij nest/kiær af illum Aare//enn þu lijkna henne sagde og þrysuar tregdar/ þydur og hialpar sijdan.

Þridia Sunnudag j Føstu.

COLLECTAN

Herra Almættugur Gud/Vier bidium/ Lijt þu a vorar audmiukar Bæner/ + wtrette Hægre Hønd þinnar Magtar/oss til Hlijfdar. Fyrer Drotten + ct.

Pistilen skrifar S Pall Ephes. v. Cap.

Elsku

Elſkuleger Brædur/So vered nu Gudſ Epterfylgiarar / ſo ſem elſkuleg Börn/⁊ ganged j aſtſemiñe/lyka ſo ſem ad Chriſtus hefur oſſ elſkad/ og ſig ſialfan utgiefed fyrer oſſ til Fornfæringar ⁊ Offurs Gude j Sætleiks Jlm. Enn Frillulyfe/⁊ allan Ohreinleik edur Agirnd læted ecke nefnaſt a medal ydar/ſo ſem Heilögum hæfer/ſkam̃arleg Ord ⁊ fifllegt Hial eda Kieſkne/huad ydur heyrer ecke/helldur myklu framar Þackargiörd. Þuiad þad ſkulu þier vita/ad eingen Frillulyfis madur/edr ohreiñ/eda agiarn (huör ad er Skurgoda dyrkare) hefur Arftöku j Ryke Chriſti og Guds. Læted önguan villa ydur/med onytſamlegum Fortölum/þui fyrer þad kiemur Reide Guds yfer Börn Vantruareñar. Af þui vered ecke þeirra Hluttakarar/þuiad þier vorud fordum Myrkur/eñ nu erud þier Lios j Drottne. Ganged ſo ſem Börn Lioſſens/þuiad Avöxtur Lioſſens er allſ hættud Goodgirne/Riettlæte ⁊ Sañleike

Gudſpialled ſkrifar S. Luc. xi. Cap

A þm̃

A Þeim tÿma/Jesus rak wt Dióꝼul þan̄
er Dumbe var. Og þ ſkiede/ þa Dióꝼ-
ullen var wt ꝼaren/ad hin̄ Mallauſe
talade/⁊ Folked vndradeſt þad. En̄ nóckrer
wt aꝼ þeim ſögdu/ Fyrer Belzebup Dióꝼla
Hóꝼdingia þa dreÿꝼur han̄ Dióꝼlana wt. Ad
rer ꝼreiſtudu hans/⁊ leitudu aꝼ hönum epter
Teikne aꝼ Himne: En̄ er hn̄ ſa þeirra Hug
ren̄ingar/ſagde han̄ til þeirra. Huört Rÿke
ſem j ſialꝼu ſier er ſundurþyckt/þad mun eyd
aſt/⁊ huört Hus mun yꝼer an̄ad hrapa. Og
eꝼ Andſkoten er j ſialꝼum ſier ſundur þyckur/
huörnen ma hans Rÿke þa ſtandaſt/þyrſt þi
er ſeiged mig ꝼyrer Belzebup wt reka Dióꝼla
na? Nu eꝼ eg a ꝼyrer Belzebup wt ad reka
Dióꝼlana

Diöflana/fyrer huörn verda þeir þa af ydrũ
Sonum wirekner? Þar fyrer verda þeir og
ydrer Domendur. Eñ ef eg rek wt Diöflana
mz Guds Fingre/Señelega kiemr þa Gudz
Ryke til ydar. Nær ed sterkur Hervopnadur
vardveiter sitt Andyre/þa er allt med mak
huad hañ a. Eñ ef añar hönum yfersterkare
kiemur ⁊ yfervinur hañ/þa fletter hañ hann
öllum Herklædum/a huör ed hañ treyste/⁊ j
sundur skipter so hans Herfange. Huör hañ
er eige med mier/sa er a mote mier/⁊ huör
sem samãsafnar ecke med mier/sa sundurdreif
fer. Nær ed ohreinn Ande fer wt af Mañ
enum/reafar hañ vm þurra stade/ leitar ad
Huijld ⁊ fiñur ecke/þa seiger hann. Eg vil
aptur huerfa j Hws mitt/huadan eg foor vt
Og þa hñ kiemur/fiñur hañ þad mz Soop
limum hreinsad/ Þa fer hañ ⁊ teknr med sier
sjö Anda sier verre/⁊ sem þeir eru þar jnn
komner/byggia þeir þar/ og verdur so þess
Mans hid seinasta verra hinu fyrra. Enn þ
skiede þa hañ talade þetta/ad Kona nöckur
wt af Folkenu/hoof vpp sijna Raust/⁊ sag-
de til hans. Sæll er sa Kuidur sem þig bar/
⁊ þau Briost er þu mylkter/Eñ hañ sagde.
Huad vm þad. Sæler er þr sem heyra Guds
Ord/⁊ vardveita þad.

Vtrek-

Vtrekur Jesus Puuka/af mal laufre Saalw
sijner med saunnum Greinum/finn Almatt þad
winna/Fianden fær ei brunded/ flaradur sijnum
Hare/Hann telur þa sijdan sæla/er sinna Orda
minnast:

Midfóstu Sunnudag

COLLECTAN

Hyk Almættugur Gud/vier bidium/ Veit
tu oss ad vier/sem skū vorra vondra Ver
ka maklega erum strepþader/mættum og/ so ap
tur ad nyu/þyrer Hialp z Sullting Pinnar Na
dar verda huggader/Fyrer z ct:

Pistilen skrifar S. Paall Galat. IIII. Cap.

Kiærer Brædur/Seiged mier/þier sm̄
vnder Lógmaalenu villed vera/ Hafe
þier ei heyrt Lógmaaled? Puiad skrí
þad er/þad Abraham hafde tuo Sonu/ einn
af Ambættenne/z añan af þeirre sem prials
var. Enn sa sem af Ambættenne var/er þa
ddur epter Holldenu. Enn hañ af þeirre prial
su/er

ſu/er, ſyrer Fyrerheited bꝛodur/ Huör Ord
ed haſa añarlega Meining. Puiad þetta eru
þau tuö Teſtamenta. Eitt a Fiallenu Sijna
þ er til þrælkunar ſæder/huört ad er Agar.
Puiad Agar heiter j Arabia Fialled Sina/ &
er aſöſt vid hana/ſem nu þennan tijma er Je
ruſalem/huör ed er j Þrælkan med ſijnum
Börnum. En hin Jeruſalem ſem þar vppe
er/hun er ſu hin ſrialſa/huör ad er Mooder
allra vor. Puiad ſkriſad er. Vertu glöd hin
Obyria/þu ſem ecke ſæder/briotſt ſram og
kalla þu ſem ecke ert þungud/þuiad hün eiñ-
ſamla heſur myklu ſleire Börn/enn ſu ſem
Mañen heſur. Enn vier Kiærer Brædur/
erü Fyrerheiteſins Syner/ epter Jſaach/ Og
lijka ſem j þañ Tijma/ad ſa epter Holldenu
var ſæddur/oſ ſokte þañ ſem epter Andanum
var ſæddur/ſo ſkiedur þad nu eirnen. Enn
huad ſeiger Ritningen? Rek burt Ambatte
na/og Son heñar/Puiad Ambattarennar ſo
nur ſkal ecke erſa med Syne heñar ſm̃ ſrials
er. So erü vier nu/Kiærer Brædur/ecke Am
battarennar Börn/helldur ſrialſrar Kuiñu.

Gudſpialled ſkriſar S.
Johañ. vi Cap.

A þeim

A Þeim tijma / Foor Jesus yfer vm Sioen Galilee / sem liggur vid Staden Tiberiadis / og mijkell Mañfiölde fylgde hönum epter / þuiad þeir sau þau Jardteikn / er hñ giör de a þeim siuker voru / Jesus gieck þa vppa eitt Fiall / 7 setteft þar nidur med synum Lœrefueinum. Eñ þa var Paska hatijd Gydin ga nalæg. Og Jesus leit þa vpp / og sa ad mijkell Mañfiölde kom til hans / Þa sagde hñ til Philippum. Quar kaupum vier Brauð so ad þesser neyte? Enn þetta sagde hañ til ad freista hans þar med / þuiad hañ visse stal fyr huad hañ villde giöra. Philippus suarade hönum / Braud fyrer tuö hundrud Peninga nægeft þeim ecke / so ad huör eirn fae þa nö

ckud

rkud lÿted. Eirn aꝼ hans Lærefueínum ſem ad var Andreas Broder Simonar Petri ſag de hönum. Eitt Vngmeñe er hier ſem heꝼur ꝼim̃ Bygg braud + tuo Fiſka. Eñ huad ſkal þetta a medal ſo margra? Þa ſagde Jeſus/ Laated Meñena ſetiaſt nidur. Eñ þar var j þeim ſtad Gras mÿked. Og þar ſettuſt nid ur til ad borda Kallmeñ ad tölu nær ꝼim̃ Þu ſunder, Jeſus took þa Brauden/giörde þack er/+ ꝼieck ſÿnum Lærefueínum/enn þeir ꝼeín gu þeim ſem til Bordſins höꝼdu ſetſt. Slÿkt hid ſama aꝼ Fiſkönum/ ſo mÿkid ſem huör villde haꝼa. Eñ þa ed þeir voru metter/ſag de hañ til ſiña Lærefueína. Saꝼned ſaman þeim Leiꝼum ſem aꝼ geingu/ſo ad eckert ſpĩ lleſt. Eñ þeir ſöꝼnudu þeim ſaman/og ꝼylltu vpp tolꝼ Karꝼer/medur þeſſar Leiꝼar/aꝼ þim ꝼim̃ Byggbraudum huörıar ad voru auk þeſſ ſem þeir höꝼdu neytt. Eñ þa er þeſſer Meñ ſau huört Teikn þad Jeſus giörde/ſögdu þr Þeſſe er ſañarlega ſa Spamadur ſem j Heim men ſkal koma. Enn þa Jeſus ꝼormerkte þ ad þeir mundu koma og handtaka hañ/+ giö ra hann ad Konge/ꝼlÿde hañ eiñ ſaman burt vpp aptur a Fialled.

Fæder Fiolda Lyda/fimm þusunder a Grundu/med fimm Byggmiols braudum / Blessadur Jesus þsse/og tuermur fiskum froma/fyller og lij ka jlla/ Afgang ærin feingu/ei vill neitt ad spillest

Sunnudagen epter Midþöstu sem vier kollū Passionem Domini.

COLLECTAN

O þu Almattuge Gud/vier bidium/ Lijttu myskunsamlega yþer þijna Kristnie/ad hun hid ytra stiornest med þine Myskun. Og hid jnna þyrer þijna Hlijþd ⁊ Verndan vardveitist Fyrer Jesum Christum/ ⁊ ct.

Pistilen skrifar S. Pall til Hebre. ix. Cap.

Kiærer Brædur. Christur er komen þad hann se Byskup epterkomande Audæþa / þyrer stærre og algiördare Tiallð budd/ þa sem ecke er med höndum giö rd/ þad er/þa sem ecke er þessarar byggingar ecke helldur þyrer Hafra blod/ne Kalþa/helldur er hann þyrer sitt eiged Blod eitt sinn jñ geingen j hid heilaga/og þann eilijþa Endurlausn

lausn. Þuí ef Vxanna/og Hafranna blod/og aſkan Kuijgunnar adreifd/ helgar hína saurugu til Holldsins hreinsunar/huórsu myklu fr amar mun þa bloded Christi (sem sialfan sig hefur ein flecklausar fyrer helgan Anda Gude offrad) hreinsa vorar Samuiſkur af daudū verkum/til ad þiona Gude lifanda? Og þar fyrer er hañ einn Medalgóngu madur hins nyia Testamentis/fyrer þañ Dauda sī skie dur er/til Frelsunar wt af þeim Yfer trodningum (þær sem vnder hinu fyrra Testamentenu voru) So ad þeir sem kallader eru medtake eilijfa Arfleifd Fyrerheitesins

Gudspialled skrifar S. Joh. VIII. Cap.

Þañ tijma/Jesus sagde til Gydinga folksins/og Hófdingia Kieñemañaña. Huór er sa af ydur/þad hañ meige str affa mig vm nóckra Synd? Fyrst eg seige ydur Sañleikeñ/huar fyrer true þier mī er þa ecke? Huór hañ er af Gude/ sa heyrer Guds Ord/Þar fyrer heyre þier þau eige/ þuiad þier erud ecke af Gude. En Gydingarner suórdu ✝ sógdu til hñs/Seigium vier ecke vel/þad þu ert Samuerskur/ og hefur

F ij Dióf

Dióꝭulen? Jesus suarade. Eg hef ecke Dióf
ul/helldur heidra eg mín̄ Fódur/og þier van
heidred mig. Eg leita ei ad min̄e Dyrd/ sa
er sem leitar + dæmer. San̄lega san̄lega sei
ge eg ydur/Huór han̄ geymer mín̄ Ord/ h[illegible]
mun eige sia Daudan ed eilífu. Þa sógdu
Gydingarner til hans. Nu formerkium vier
ad þu hefur Dióꝭulen. Abraham er daudur/
+ Spámen̄erner/og þu seiger/Ef ad sa er
nóckur sem geymer mín̄ Ord/han̄ skule ecke
Daudan smacka ad eilífu. Huórt ertu meire
Fódur vorum Abraham/huór ad fram̄liden
er/+ Spámen̄erner eru + fram̄lidner? Huórn
giórer þu sialfan þig? Jesus suarade. Ef ad
eg vegsama mig sialfur/þa er mín̄ Dyrd eitt
gen. Min̄ Fader er sa sem mig vegsamar/
huórn

huǫ́rn þier seiged ydar Gud vera/og þier þeckeð hañ þo eige. Eñ eg þecke hañ/og ef eg segda þad/eg þeckta hañ eige/þa væra eg liugare lijkur ydur. Helldur þecke eg hañ/ꝛ eg geyme hans Ord. Abraham Fader ydar gladdest/ad hañ skyllde sia miñ Dag/ꝛ hañ sa hyñ ꝛ vard gladur vid. Þa sǫgdu Gydingarner til hans. Þu ert eñ ecke fimmtugur/þo sasktu Abraham? Jesus sagde til þeirra. Sañlega sañlega seige eg ydur/ ad ꝍdur eñ Abraham var/em eg/Þa toku þeir vpp Steina/so ad þeir kǫ́studu a hann. Eñ Jesus byrgde sig/ ꝛ gieck vt vr Musterenu.

ꝺ

Judum Jesus tiade/jafnlyndur ad Synder/ yrde alldrei færdar/eda Lygdsier til Blygdar/ sijn Lorn seiger hann girnast/Sæded Guddoms rædu/Kuadu hann aller oodan/og villdu gryta milldan.

A Bodunar dag Marie/Sem er Gietnadar Dagur Jesu Christi vors einka Lausnara.

COLLECTAN

O Drotten vier bidium/jnnhell þu þinne Nad j vor Hiertu/so ad vier sem medkient

 ust

ust Gietnad Jesu Christi þyns Sonar pyrer Eingetins Bodan/mættum pyrer hans Pijnu og Krossens kuöl/komast til Dyrdareñar vpp risu/ Fyrer þann hinn ꝛ ct.

Pistilen skripar Esaias: vii Capitul.

A Þeim Dögum/Talade Drottenn til Achas/so seigiande. Bid þier eins Teikns ap Gude Drottne þijnum/huört pad er nidre j Vnder diupum/edur a Hædum vppe. En Achas sagde. Eige vil eg þessa beidast/ vppa pad eg preiste ecke Drottens. Pa sagde hañ. Nu vel þar pyrer heyre þier ap Hwse Dauids. Huört er ydur pad porlijted ad þier giöred Mönönum Angur/pad þier vilied einnen ꝛ angra minn Gud? Fyrer þañ skulld mun Drottenn sialpr giepa ydur eitt Teikn. Sia þu/ad ein Jompru mun Barn giete/ꝛ mun eirn Son pæda/og hañ mun hun kalla Emanuel. Smiörs ꝛ Hunangs mun hañ neyta. So ad hañ kuñe ad porleggia hid vonda/ꝛ ad wtuelia hid goda

Gudspialled skripar S. Luc. i. Cap.

Enn

NAn a hinum siötta Manude var Gabriel Eingell sendur aff Gude / j þa Borg j Galilea/sem neffndest Nazareth/til þeirrar Meyar er pöstnud var þm̃ Mañe ed Joseph hiet/aff Hwse Dauids + heite Meyareñar var Maria. Og Eingellen gieck til heñar/+ sagde/ Heil siertu Nader full-a/Drottenn er med þier/ Blessud ertu a medal Kueña. Eñ þa hun sa hañ/ vard hun hrædd aff hñs Ordũ/+ hugleidde ad hui lijk være þsse Kuedia. Og Eingellẽ sagde til heñar. Ottastu ecke Maria/þuiad þu pannst Nad hia Gude. Sia/þu munt Barn gieta j Kuide þijnum/+ munt Son fæda/og hans Nafn skalltu kalla JESVS. Hann mun mÿ̃kell verda/og kallast Sonur hins Hæsta. Og Gud Drotten mun giefa hönum Sæte sÿ̃ns Födurs Dauids/og hañ mun rÿkia yfer Hwse Jacobs ad eilÿffu/hans Rÿkis mun + eingen ender verda. Þa sagde Maria til Eingelsins Huörnen skal þad skie/aff þui ad eg hefe öng vann Mañ kient? Eingellen svarade/ + sagde til hennar. Heilagur Ande mun koma yfer þig/+ Kraptur hins hæsta mun vmskyggia þig. Aff þui/ og þad hid Helga sem aff þier mun fædast/skal nefnast Sonur Guds. Og sia þu/ad Elizabeth Frændkona þijn/hefur

F iiij og

ꝛ Son gieted j Elle sīne/ꝛ þesse er siötte Ma
nudur hēnar/sem köllud var Obyria/ þuīad
Gude er eckert Ord omættugt. Enn Ma-
ria

ri a sagde. Sia/Eg em Ambatt Drottens/ verde mier epter Orde þijnu/Og Eingellen veik fra henne.

ö.

Gabriel miuku male/ Mariu heilsar klaru/kuad hana Guds son godan/Grædaran munde fæda/Hun vard af Eingels ordum/ vppfylld Guddoms millde/Audmiuk allvel trude / Enn er hun frægust Kuenna

A Palma Sunnu Dag

COLLECTAN

HEyr þu Almattuge Eilijfe Gud/ Þu sem lated hefur þinn Son taka Mandom/ & audmykia sig jnn til Krossens dauda/oss til audmyktar dæmis/epter ad fylgia/Virdstu ad auka og margfallda þynar Naadur med oss/so ad vier sem treystum vppa hans Pijnu og Dauda/mætt um og eirnen hans Vpprisu hluttakarar verda Fyrer þann. & c.

Pistilen skrifar S. Paall til Philip. II Cap.

ELskuleger Brædur. Huör & eirn sie so sinnadur sem Jesus Christus var. Huör þo ed hann være Guds Myndo / stærde hann sig þar ecke af / Gu-

 de lykur

de lijkur ad vera/helldur mijnkade hañ sig sial þan/og tok a sig Mynd eins Þions/vard lijkur ǫdrum Mǫñum/+ ad Hegdan þunden sm̃ Madur. Lijtelætte sig sialþan/og vard hlyd ugur allt til Daudans/ Ja/allt til Krossens Dauda. Fyrer þui heþur Gud vt ph ꝛþed hañ og heþur gieþed hǫnum Naþn/ þad sem yþer ǫllum Nǫþnum er. So ad j Naþne Jesu sku lu ǫll Kne sig beygia/sem a Himnũ/+ a Jǫrdu/+ vnder Jǫrduñe eru. Og allar Tungur skulu vidurkieña/þad Jesus Christus sie Drotten/til Dyrdar Guds Fǫdurs.

Gudspialled stendur a hinn þyrsta Suñudag j Adventunne/þar mættu þiña þad og lesa a þeñan Dag: Eñ ma þessu þar vid auka/ eþ vill.

Og

OG Jesus gieck ĩn j Guds Musterit/og tok til ad reka wt þa sem þar selldu ⁊ keyptu/⁊ Bordum Vexlunar mañа/og þeirra er Dwfur selldu hratt hañ vm/⁊ sag de til þrra. Skrifad er/mitt Hws skal Bæna hws kallast/eñ þier hafed giört þad ad Spillvirkia hũe. Og til hans geingu Blind er og Hallter j Musterenu/ og hann læknade þa

V.

Þott hafer vm alla æfe/ aungua ment nie Rentu/Aud edur aunnur giæde / og eingen velkior feinged/þa attu a ſne Drottins/allra minst ad kallast/og bera so Christ þinn kiæran/Kross þann verdur a herdum

Mitt hinn millde Drotten/Megn sie eg allt j giegnum/Maled Hugur og Heile/hondlan Lyfs med Aundu/onyt einskis mattar/vtan Nad þijn mier vade/styrdu studula Ordum/so stofnad verk ei dofne.

A Skijrdag.

COLLECTAN

HErre Herra Jesu Christe/þu sem hefur læted epter hia oss þitt Braud ad eta/⁊ þinn Kaleik ad drecka/j Miñing þiñar Pijnu/ Vier bidium

bidium þig/ad þu villder aþþuo allan Ohreín leika aþ voru Hiarta/og gleþa oss þyna Nad ad vær mættum verduglega medtaka þetta Sacramentum þyns sannarlegs Lykama + Blods Þu sem liþer og ryker med Gude Fødur og helgum Anda/eiñ + cc.

Pistilen skriþar S. Pall 1 Cor. xi Cap.

Elskuleger Brædur. Þui þad huad eg heþ aþ Drottne medtek ed/þad heþ eg ydur þeinged. Aþ þuí ad Drotten Jesus a þeirre Natt er hañ var suiken/tok hañ Brauded/giörde þacker/braut þ/ og sagde. Takid/og Eted/Þetta er miñ Lijkame/sa þyrer ydur verdur gieþen/Giöred þ j mijna Miñing. Sömuleidis og eirnen Kaleiken/epter þad hañ haþde Kuölldmaltijdena eted/seigiande. Þesse Kaleikur er nytt Testamentum j mijnu Blode. Giöred þetta so opt sem þier drecked þar aþ/j mijna Miñing. Þuiad so opt sem þier eted aþ þessu Braude/ og drecked aþ þessum Kaleik/skulu þier kuñgiöra þar med Dauda Drottens/ þangad til hañ kiemur. Huör hañ etur nu aþ þessu Braude/og dreckur aþ þessum Kaleik Drottens o verdugur/sa er sekur vid Holld og Blod Drottens

ttens. Eñ huör Madur profe sig sialfur/og ete so af þessu Brande/ꝛ drecke so af þessum Kaleik. Þuiad huör hañ etur og dreckur ouer dugur/sa etur ꝛ dreckur sialfum sier Dom/ giörande ecke Greinar mun/a Drottens Lijkama.

Gudspialled skrifar S. Luc. xxii. Cap.

Y Þañ tijma/Og þa er su Stund kom sette Jesus sig nidur/ꝛ þeir tolf Post ular med hönum/ꝛ hañ sagde til þeirra. Mig hefur af Hiarta nærsta epterlangad ad eta þetta Paskalamb med ydur adur enn eg lijd. Þuiad eg seige ydur/ad hier epter mun eg ecke optar af þui neyta/ þar til ad þad fullkomnast j Guds Rijke. Hañ tok og Kaleiken/giörde Packer ꝛ sagde. Medtaked hñ ꝛ skipted hönum a mille ydar. Þuiad eg seige ydur/eg mun ecke drecka af Vijnvidar Auexte/þar til ad Guds Rijke kiemur. Og hñ tok Branded/giörde Packer/braut þad/ gaf þeim og sagde. Þetta er miñ Lijkame/sa sem fyrer ydur giefen verdur/Giöred þetta j miñna Miñing. Lijka eirnen og Kaleiken epter

Kuölld

Kuölldmaaltijdena/ ⁊ ſagde. Þeſſe er Kalei-
kur hins nyia Teſtamentis j mijnu Blode/ hu
ört ed fyrer ydur wthelleſt

Komen

Komen er kuolldmals tijme/Christ af elskulyste/ad eta med sijnum Sueinum/ sætt Braud fyrer sinn Dauda/ Gaf þa godur j lijfe/ Græd aren oss til fædu/ Blod og Holld sitt bæde/Braud og vijn þo synest.

A Langa Fria Dag

COLLECTAN

HEyr þu Almattuge Eilijfe Gud/sem so elskader Heimen/ad þu gyfer þinn skulld gafst þinn Eingieten Son j Daudan/a Krossens galga/Vier bidium þijna ovmrædelega Myskun ad þu frelser oss fra Diofulsins Magt og Vallde og gefer oss þijnum Þionum/ad vier tyrer þessa hans Pijnu og Dauda/mættum fra þeim eilijfa Dauda verda frelsader/ Fyrer

Pistilen skrifar Zacharias.
XII. 7 XIII. Cap.

Þ Etta seiger Drotten Gud/Eg mun wthella yfer Hws Dauids / og alla Byggendur j Jerusalem/Anda Nadarennar og Bænarennar. Þuiad þeir munu horfa a mig huørn ed þeir hafa stung-

ed j

ed j giegnum. Og þeir munu gráta yꝼer
hönum/ so sem eingietnum Syne/ og syrgia so
sem þeir plaga ad syrgia j Dauda Frumgie
tins. A þeim Deige mun vera eirn Harmur
mijkell j Jerusalem/ ⁊ sagt mun verda vid hñ
Huad er þad ꝼyrer Saar/ sem ad er j Höndũ
þijnum. Og þa mun hañ suara þeim. Þess
um Saarum var eg særdur/ j Hwsum þeirra
sem mig elskudu.. Þu Suerd/ giör þig reidu
tywed yꝼer miñ Hirder/ og yꝼer þañ Mann
sem mier er naakomen/ seiger Drotten All.her
iar. Sla þu Hirderen/ ⁊ Sauder Hiardar
eñar munu sundur dreiꝼast.

Gudspialled skriꝼar S: Joh. xix Cap.

DG epter þad/ Þa ed Jesus visse ad
aller Hluter voru nu ꝼullkomnader/ ⁊
ad Ritningen uppꝼylldest/ þa seiger
hñ/ Mig þyrster/ Þar var sett eitt Kier ꝼullt
aꝼ Edike. Enn þeir toku ⁊ ꝼylltu eirn Niar
darvött med Edik/ og lögdu j Ysop/ og settu
sijdan ꝼyrer Muñ hönum. Eñ þa Jesus haꝼ
de Ediked til sijn teked/ sagde hann. Þad er
nu ꝼullkomnad. Og ad hneigdu Höꝼde/ gaꝼ
hñ upp siñ Anda. Eñ aꝼ þui ad Aꝼꝼanga da-
gur

gur Gydinga var/og ad Likamarner være eige a Krossenum vm Pꝛotdagen/þuiad þad var hiñ mykle Dagur Pꝛottdags helgiñar. Þa bædu þeir Pilatum/ad þeirra Bein skylldu briotast/og j burt takast. Þa komu Striids meñ/ꝛ brutu j sundur Bein hins fyrsta og so þess añars/ sem med hõnum voru krossfester. Enn þa þeir komu til Jesu / ꝛ sau hañ nu dauda/þa brutu þeir eige hans Bein helldur lagde eiñ af Stridsmõñunum j hans Siidu med Spiote/og strax þa rañ vt Blod

og Vatn. Og ſa er þad hefur ſied/ber þar Vitne vm/og hans Vitnisburdur er ſañur

Fridar med Fadme raudum/Flode allur j Blode/Kongur vor kualdeſt leinge/Chriſt j Pij nu þyſle/Faudurs þui fornam Reide/ og Faar af Daudans ſaare/Jeſus Andlat pryjſum/fyrer oſſ var hann deyddur a Kroſſe

A Paſka Dagen

COLLECTAN

HErr þu Almattuge Eilijfe Gud/ ſem oſſ hefur opnad og vpplated Jñgang til þeſſ eilijfa Lijfs/fyrer Dyrdarfulla vppriſu þijns eingietins Sonar Jeſu Chriſti/ Vier bidium/ ad vor Vilie/ ſu Girnd til hins goda ſem þu ſtal þur myſkunſamlega hefur med oſſ vppbyriad/ matte ſa Framgang/og aukaſt/j øllum Hlutum epter þui ſem þier vel þocknaſt/ Fyrer þann hinn ſama þiñ elſkulega Son varn Drotten ſem med þier og H. Anda lifer og rijker/einn ſannur Gud/vm allar Allder Allda.

Piſtilen ſkrifar S. Paall 1. Corint. v. Cap.

Biarter

Jærer Brædur. Fyrer þui hr-
einsed i burt hid gamla Surdeiged/ so ad þier sieud nytt Deig
lijka so sem þier værud osyrder.
Þuiad vort Paskalamb er Chr-
istus fyrer oss offradur. Fyrer þui hölldum
vora Paska eige j gömlu Surdeige/ og eige
j Surdeige Illskunar og Prettuijsenar. Hell
dur j sætu Deige Skyrleiksins og Sannleiks-
sins.

Gudspialled skrifar S.
Marc. xvi Cap.

Og þa ed Þuottdaguren var umliden/
keyptu þær Maria Magdalena/ og
Maria Jacobi + Salome/ dyrleg Sm

yrsl/ad þær kiæme ꝛ smyrde Jesum. Og mi̅
og snemma Morguns/eirn Þuottdaganna ko-
mu þær til Grafarenar/vm Sólar vpprunã
Og þær sögdu sijn a mille. Huór mun vellta
fyrer oss Steinenum aꝼ Grafar munanum?
Og sem þær litu þangad/sau þær ad Stein
nen var aꝼ velltur. En hann var ad sönu nꝛ
sta mÿkell. Og þær geingu jnn j Gröfena/ꝛ
sau eitt Vngmenne sitia til hægre Hlidar/skr
yddan sydu Klæde huijtu/og þær vrdu otta-
slegnar. Enn hann sagde til þeirra/ Eige skulu
þier hrædast. Þier leited ad hinum kross
festa Jesu/aꝼ Nazareth/hann er vpprisen/ og
er ecke hier. Siaed þann stad/huar þeir lög-
du hann. Helldur fare þier burt/og seiged hans
Læresueinum ꝛ Petre/þad hann mune ganga
fyrer ydur j Galileam. Þar munu þier sia
hann/so sem þad hann sagde ydur

*Meistarans mintust adlar / Mariur Smyr-
slen baru/ til grafar og Lijkama hins liufa/
leitudu Smyrsl ad veita. Eingell otta fullum/
jnner fognud Kuinnum/Leite þier lijfs adgiæ-
te/Lyse eg hann vpp nam rijsa.*

Annan Dag Paska

Collectã

Herra Gud/sem a Paska Hatijdenne/ hefur giefed Heimenum andlega Lækning/ Vier bidium/Lat pyna Himneska Gæzu pull komnast med oss/so vier mættum þar pullkom legt Frelse/og porbetra oss til eilyps Lyps: Fyrer Jesum Christum / et c.

Pistillen j Giorningabok Postulana/ x Capitula.

Aþeim Dögum/Lauk Petur vpp sijnum Munne/ og sagde. Nu reyne eg j Sannleika/þ ecke er Mann greinar mutur hia Gude/helldr a ollu Folke/sem hann ottast/ og giör er Riettvijse/þa er hönum Þocknan. Þier vited aþ þeirre Predikun/sem Gud sende til Israels Sona/bodande þeim Frid þyrer Jesum Christum (huör ad er Drotten allra) aþ huörre Predikan/Rykted vidbarst vm allt Gydinga land/su er vpphoþst þyrst j Galilea/ept er þa Skijrn sem Johannes predikade/þ Gud hefþde smurt Jesum aþ Nazareth med helgum Anda og Krapte. Huör ed vm kring gieck og giörde gott/og græddde alla þa sem aþ Dioflenum voru vnder þryckter/þuiad Gud var med hönum. Og vier erum vottar alls þess/

sem hañ giörde a Gydinga lande/og Jerusa lem/ huörn þeir aþlýþudu/ ꝛ heingdu vppa Tried. Þañ sama vpvakte Gud a þridia deige/ og liet hann openberan verda/eige öllu þolke / helldur oss sem ádur vorum hans Vottar aþ Gude/vier sm átum og druckum med hm epter þad hann var vpprisen þra þeim daudu. Og hann baud oss ad predika Folkenu/ꝛ vitne vm bera/þad hann være sa/sem skickadur er aþ Gude Domare Liþendra og Daudra. Aþ þessum bera aller Spámeñ Vitne/ad aller þeir sem a hañ trua/skulu þyrer hñs Naþn medtaka Syndaña Fyrergieþning.

Gudspialled skriþar S. Luc. xxiiii. Cap.

Þañ tijma/ Og sia/ad tueir aþ hm geingu a þann sama Dag til nöckurs Kauptuns/þad ed var þra Jerusalem sextijger Skeida Rúm/ad Naþne Emaus. Og þeir voru ad tala vm alla þa Hlute sijn a millum/sem vid höþdu bored. Og þad skiede þa þeir ræddust vid/ꝛ spurdust a sijn j millum/ad sialþur Jesus nalægdest þa/ og gieck jaþnþramt þeim. Eñ þeirra Augu voru so hallden/ad þeir þecktu hañ eige. Og hann

Hañ ſagde til þeirra/ Huad er þad fyrer Ræ
du ſem þid hafed yckar a mille reikande / og
erud hrygguer þar af? Þa ſuarade eirn/ er
Cleophas var ad Nafne/og ſagde til hans.
Ertu alleina ſo okiendur til Jeruſalem/ ad
þu veitſt eige huad a þeſſum Dögum þar jñe
giörſt hefur? Eñ hañ ſagde til þeirra. Huad
er þad? Enn þeir ſögdu til hans. Þad/ af
Jeſu hinum Nadverſka / huör ed var Spæ-
doms madur/mættugur j Verkum ⁊ Ordū/
fyrer Gude ⁊ öllu Folke. Og huörnen ad vo
rer Höfud preſtar/⁊ Höfdingiar ſelldu hañ j
Fordæming Daudans/⁊ kroſſfeſtu hñ. Enn
vier vonödum ad hañ munde endurleyſa Jſra
el. Og yfer allt þetta/er nu hiñ þridie Dag
ur j Dag/er þetta ſkiede. So og hafa ſkielft

 oſſ

off nöckrar Konur af off til/þær ed fyrer Lyrigenu höfdu hia Gröfeñe vered/ + fundu ecke hans Lykama/komu + sögdu sig eirnen sied hafa Englana siouer/þeir ed sögdu hñ lifa. Og nöckrer wt af off geingu til Grafareñar og fundu eins lijka sem Konurnar höfdu sagt eñ hañ fundu þeir ecke. Og hann sagde til þeirra. O þier heimsker + treger j Hiarta/ ad trua þui öllu/sem Spameñerner hafa tal lad. Hlaut Christus ecke þetta ad lijda/ og jñganga so j sijna Dyrd? Og hañ tok til fra Moyse og öllum Spamöñum/ + lagde wt fyrer þeim allar Ritningar/þær af hönum voru. Og þeir toku ad nalgest Kauptuned/ þad þeir geingu til/Og hañ liet þa sem vill de hañ leingra ganga. Þeir neyddu hann og sögdu: Ver þu hia off Herra/þuiad kuölld tekur + a Dagen lijdur. Hañ gieck jñ og var hia þeim. Og þad skiede/þa hann sat med þeim til Bords/ad hañ tok Braudeð/blessade þad + braut/+ riette ad þeim / Pa opnudust þeirra Augu/so ad þeir þecktu hañ/Og hann hvarf fra þeirra Augum. Og þeir sögdu sin a mille. Brañ ecke ockart Hiarta j ockor/ þa hañ talade vid ockor a Veigenum/ og opnade fyrer ockor Ritningarnar? Og þeir stodu vpp a sömu Stundu/og sneru aptur til Jeru

salem

salem/ ꝛ fundu þa elleſu saman saɱnada / og þa sem med þeim voru. Huórier ed sǫgdu/ Drottenn er sannarlega vpp risenn/ og hefur vitiꝛ Simone. Og þeir sǫgdu huad giortt hafde a Veigenum/ og huórnen þeir þeckt hann j þui hann braut Brauded.

ó.

Okienlan so synde / vm sig rælande Brædrum Jesus og kvijssar/ Ord þad hann mælte fordum þider þessa rædu / þeim a veigenum tueimur / Brauded brytur sijdan / so bader senn hann kienna.

Pridia Dag Paska

COLLECTAN

Almattuge eilijfe Gud/ sem margfalldlega firelgar ꝛ eykur Christnena/ med nyum aud legum Bǫrnum j trunne/ Vier bidium/ Ad all er þeir sem eru fyrer Skijrnenar endurfæddir/ mætttu lifa j samþyckelegre Eiuingu Truarennar j Hiartanu/ og j einum brennanda Kiærleika syn a mille jnbyrdis/ Fyrer þinn Son/ ꝛ cc.

Pistillen j Giørninga bok Postulanna xiii Cap.

A þeim

A Þeim Dögum/Stod vpp Paulus/og
sagde til Gydingañа. Þier Meñ god-
er Brædur/og þier Syner Abrahams
Slecktis/og þeir sm̄ ydar a millū ottast Gud
Ydur er þetta Hialpprædis ord sent. Þuiad
þeir sem biuggu j Jerusalem/ꝛ þeirra Höꝼ
dingiar/med þui þeir þecktu hñ ecke/nie Spa
mañа rædurnar (huöriar lesnar, verda huörn
Þuottdag) haꝼa þeir med sijnu Domsatku ꝛ
de vppꝼyllt. Og þo þeir ꝼynde önguа Dauda
sök med hönum/beiddu þeir aꝼ Pilato/ad hañ
liete aꝼlijꝼa hañ. Eñ sem hañ haꝼde ꝼullkom
nad allt huad aꝼ hönum var skriꝼad/þa toku
þeir hañ oꝼan aꝼ Trienu/og lögdu hañ oꝼan
j Gröꝼena. Eñ Gud vpp vakte hñ ꝼra Dau
dum/huör og sedur er vm marga Daga / aꝼ
þeim sem med hönum ꝼooru aꝼ Galilea til
Jerusalem/huörier ad voru hñs Vottar hia
Folkenu. Og vier bodum ydur þad Fyrer-
heit/sem til Fedra vorra er skied/ad þad sa
ma heꝼur Gud vppꝼyllt vid oss þeirra Sonu
j þui ad hañ vppvakte Jesum.

Gudspialled skriꝼar S.
Luc. xxiiii. Cap.

J þann

I Þañ tÿma/Þa Lœreſueinarner voru nu enn ad tala vm þetta/ſkie Jeſus midt j mille þeirra/og ſagde til þeirra. Fridur ſie med ydur. Eñ þeir ſkielfduſt og vrdu hrædder/⁊ meintu ad þeir ſæe Anda nöckurn. Og hañ ſagde til þeirra/Huar fyrer ſkielfeſt þier/og þui koma ſlijker Þankar j ydar Hiörtu? Siaed mijnar Hendur og mijnnar Fætur/ ad eg em þetta ſialfur. Þreifed a mier ⁊ ſkoded/þuiad Ande hefur ei Hold og Bein/ſo ſem þier ſiaed mig hafa. Og þa hañ ſagde þad/ſynde hañ þeim Hendur ⁊ Fætur. Og er þeir trwdu eñ eige/fyrer Fagnadar ſaker/⁊ vndrande þad/þa ſagde hann til þeirra. Hafe þier nöckud matarlegt? Og þeir lögdu fyrer hañ Stycke af ſteiktum Fiſke/

ske/ ⁊ Lunangs séim. Og hañ tok þad ⁊ àt
fyrer þeirra Augum. Og hañ sagde til þeir
ra/Þetta eru þau Ord/huör eg talade til yd
ar/þa eg var eñ nu hia ydur/þuiad þad hlaut
allt ad fullkomnast sem af mier er skrifad j
Moses Lögmale/ ⁊ j Spamaña bokum/og
Psalmũ. Þa opnade hañ þeirra Lugskot/so ad
þeir skildu Ritningarnar/ ⁊ sagde til þeirra,
So er þad skrifad/ ⁊ so byriade Christo ad
lijda/ ⁊ vpp ad rijsa a þridia Deige fra Dau
dum/ ⁊ predikast lata j sínu Nafne/ Jdran
⁊ Fyrergiefning Syndaña a medal allra þio
da/vpphefiande j Jerusalem/ Og hier erud
Vottar allra þessara Luta

ꝟ.

Kiemur nu Frelsaren frome/med Friden og stendur j mided/a medan vm hann ræda/astkre iner Læresueinar/ottast þeir vid þe..a þikiast Draug sia fyrer augum/Hann bidur þa ka sta kuÿda/og kienna Lÿkama þennan.

Hinn fyrsta Sunnu Dag epter Paska.

COLLECTAN

ALmattuge Eilijfe Gud/Vier bidium/ veit
þu oss ad vier sem hallded hofum þessa
Pask/

Paska hatijd/mættum pyrer þyna Nad komast pra Syndarennar Þrældome/til þess andlega Frelsis/og med riettre Tru og kristelegum Rixeleika/ad þiona Jesu Christo þynum elskulega Syne/vorum Herra/sem med þier ꝛc:

Pistilen skripar S: Johñ. v. Capitul.

KJærer Brædr/Allt huad ap Gude er pædt/þad yperviñur Heimen. Og vor Trua er ypper viñingen/huör Veröllldena ypper viñur. Eñ huör er hañ sem Veröllldena yperviñur/vtan alleinasta sa er tru er ad Jesus er Guds Son? Þesse er hann/sa sem kiemur med Vatne og Blode / Jesus Christus. Eize j Vatne alleinasta/helldur j Vatne ꝛ Blode. Og Anden er sa sem Vitna ber ad Anden sie Sañleikur/Þuiad þrijr eru sem Vitnis burden giepa a Himnenum/Fadeeren/Sonuren/ꝛ Heilagur Ande/ Og þesser þrijr eru eitt. Og þrijr eru sem Vitnisburden giepa a Jördune/Anden/Vatned/ꝛ Blodeð/ og þesser þrijr eru eitt. Ep vier medtökum Mañana Vitnis burd/þa er Guds Vitnis burdur meire. Þuiad Guds Vitnisburdur er sa/þad hañ hepur vitnad ap sijnum Syne Huör hañ truer a Guds Son/sa hepur þennan Vitnisburden j sier

Gud

Gudspialled skrifar S. Joh. xx Cap

OG ad Kuöllde þess sama Þuottdags þa ed Læresueinarner voru saman kon-
ner/ad lyktum Dyrum fyrer Hrædslu saker vid Gydinga/kom Jesus þar/ & stood j mided/ & sagde til þeirra/ Fridur sie med ydr. Og þa hañ sagde þetta/synde hañ þeim Hendurnar og syna Sijdu. En Læresueinarner glöddust vid/ad þeir sau Herran. Jesus sagde þa enn aptur til þeirra/ Fridur sie med ydur. Lijka so sem Faderen sende mig/so sende eg ydur. Enn sem hann sagde þetta/blies hñ a þa/og sagde til þeirra/Medtake þier Heilagan Anda/Huörium helldst þier fyrergiefed

Synd

Syndernar/þeim eru þær þyrergiefnar/ Og huõrũ hellst þier aptr halldeð þær/þa eru þær þær aptr halldnar. En Thomas einn af þeim tolf/sem kalladest Tuibure/var eige med þeim þa ed Jesus kom. Enn hiner adrer Lærefueinarner sõgdu til hans/ Vier hõfum sied Herran. Enn hann sagde til þeirra/ Nema eg siæe Nagla føren i hans Hõndum/+ eg læte minn Fingur i Nagla føren/og eg legge mina Hõnd i hans Sijdu/þa true eg ecke. Og epter ætta Daga voru enn aptur hans Lærefueinar þar jnne/og Thomas med þeim/kom Jesus ad lyktum Dyrum/stod i mided og sagde. Fridur sie med ydur. Sijdan sagde hann til Thomam/Riett þinn Fingur hingad/og skoda mijnar Hendur/lypt vpp þinne Hende/+ legg i mijna Sijdu/+ vert eige vantruadur/helldur truadur. Thomas suarade og sagde til hans Drotten minn/ og Gud minn. Jesus sagde til hans/ Af þui þu saast mig Thoma/ trud er þu. Sæler eru þeir ed ecke sia/+ trua þo. Mõrg õnnur Teikn giõrde Jesus i Augsyn sinna Lærefueina/huõr ad eige eru skrifud i þessare Bok. Enn þetta er þui skrifad/ so ad þier trued/þad Jesus sie Christus Sonur Guds/og ad þier so truader/hefdud Lijf i hans Nafne

Fridar

Fridar med kuediu kiærre Christur af gud-doms liftum/ hagt ad Hurdu lucktre, hier kiemur jnn til finna/ Blies a Brædur vijsa/ bæde og þannveg ræder / Hreinlynder helgum Anda/ hallded og Lykla valldi.

Enn kom j audru finne jnn til Brædra sinna/ Jesus elsku og lyser/ Og vid Thomam romar Trudu nu Thomas broder/ taktu a Sijdu naktre/ Tel og þa truada sæla/ er Takn eingen sia feingu

Þann Añan Sunnu dag epter Paska.

COLLECTAN

HErr Almættuge Eilijfe Gud/ sem m3 þijns Sonar Pijningu/ hefur upprest þennann Heim/ sem fyrer Syndena var nidur sleigen z fallen/ Vier bidium/ Gief þijnum Riettrugdū eilijfa Glede/ Ad lijk z sem þu hefur frelst off fra Falle eilijfs Dauda/ ad vier mættum so niota eilijfrar Glede/ Fyrer þann hinn sama þinn eingeteen Son Jesum Christum z ct.

Pistilen skrifar S. Petur 1. Pist. 11. Cap.

Elsku

Elskuleger Brædur/Þuiad þar til eru
þier kallader/ med þui ad Christur he
fur eirnen lided fyrer oss/og oss til Ep
ter dæmis læted/ad þier skylloud so ep
terfylgia hans Fotsporum. Huör ed öngua
Synd giörde/og eige helldur er nein Flærd
funden j hns Munne. Huör ed ecke formælll
te j giegn/þa hönum var formællt. Eige
ognande þa hann leid. Enn ofurgaf þad hö
num sem riett dæmer/sa er sialfur hefur vor
ar Synder bored a sijnum Lijkama vppa Tr
ienu/so ad vier j fra Syndönum deyd der/lijf
dum Riettlætenu/fyrer huörs Benigr vier
erum heilbrigder vordner. Þuiad þier voruð
so sem Villu ræfande Sauder/en nu eru þier
vmvender til Hirders og Byskups yduarra
Sælna.

Gudspialled skrifar S. Johann. x. Cap.

J Þann tijma/Jesus sagde til Gyd-
inganna. Eg em godur Hirder/Go
dur Hirder hann giefur sitt Lijf vt
fyrer sijna Saude/En Leigulidenn
og hann sa sem ecke er Hirder/huörs
ad Sauderner eru ecke eigenleger/nær hann
ser Vlfen koma/þa yfergiefur hann Saudena
og flyr j burt. Og Vlfuren grijpur Saude

na/og sundur dreiþer þeim. Enn Leigulidenn flyr/aþ þui ad hann er Leigulide/og giæter ecke Saudanna. Eg em godur Hirder/og eg þecke mijna Saude/og eg þeckiunst aþ mijnū So sē̄ þad Faderen þecker mig/og eg þecke Fōduren/og eg legg mitt Lijþ wt þyrer mijna Saude. Eg heþe ꝛ adra Saude / sem eige eru aþ þessu Sauda hwse/þa byriar mier og hier til ad leida / og þeir munu heyra mijna Rōdd. Og þar mun verda eitt Sauda hws ꝛ eirn Hirder

Godur er eg Giæter Sauda/giet eg Hirder Lijf setie/Godur/fyrer sijna Saude/Enn Suika dreingur flyr leingra/fra þo villest vijda / Og vargar Saudunum farge. Setta eg sagde Drotten/fyrer Saudena Lijfed j Daudann

Þridia

Pridia Sunnu Dag
epter Paſka.

COLLECTAN

HEyr Almættuge Eilyfe Gud/þu ſem tíer þitt Sanleiks Lios/fyrer þeim ſm̄ villter fara/ſo þeir mættu komaſt aptur a Sanleikſins Veg/Vier bidium ad þu vilier giefa øllum ſm̄ reiknaſt Kriſtner/ad fyrerlyta alla Hlute ſm̄ eru j mote Chriſtelegu Nafne/enn epter ad fylgia/þeim Hlutum ſem þad Heilaga Nafn pryda j Auglite Drottens/ Fyrer z c:

Piſtilen ſkrifar S. Petur
I. Piſt. II Cap

ELſkuleger Brædur/Eg bid ydur lijka ſem framande og Vegfarendur/ad þier halldeð ydur fra holldlegum girndum/huøriar j giegn Saalunne ſtrijda. Og hafeð goda Vmgeingne a medal heideña Pioda/ſo ad þeir ſem hallmæla ydur/ſo ſem Illvirkium/ſiae ydar God verk/z dyrke Gud a Vitiunar deige. Þar fyrer vered vndergiefner allre mañlegre Skickan/fyrer Herrans ſaker/ſie þad Konungenum/ſo ſem hinum yppaſta/edr Landſtiornaranum/ſo ſem af hønū tilſkickudum/til Hefndar yfer Illvirkiana/z

godum til Lofs. Þuiad þad er Vilie Guds ad þier med goodum Verkum nidur þagged O viturleik Heimskra Manna. So sem Frelsingiar/og ecke so sem hefdu þier Frelse Illskune til yfirhylmingar/helldur so sem Guds Þionustu menn. Veited Virding huórium Manne /Elsked Brodurlegan Kiærleika/ Ottest Gud/heidred Kongen. Þier þionustu menn/ vered Herrönum vndergiefner med allre Ottase me/eige alleinasta godū + spakferdugum/ helldur eirnen Greckvijsum. Þui þad er Nad/ef nöckur fyrer Samviskunar saker til Guds/ þoler hid illa/+ vmlijdur þad orietta. Þui huór Hrosan er þad/ef ad þier fyrer Misgiörninganna saker Slög lijded? En nær þier vm lijded + þoled Rangindi/fyrer Velgiörda saker/þad er Nad hia Gude.

Gudspialled skrifar S. Johann. xv. Cap.

J Þann tijma/Sagde Jesus til sijna Lærsueina. Jnnan lijtels Tijma munu þier ecke sia mig/+ þa enn innan lijtels tijma/munu þier enn sia mig aptur/ þui eg fer til Födursins. Þa sögdu sumer af hans Lærsueinum sijn a mille/ Huad er þad ad hann

seiger

ſeiger til vor/Innan lijtels tijma þa munuþ þi
er ecke ſia mig/⁊ þa eñ jñan lijtels tijma mu
nu þier ſia mig aptur/þuiad eg fer til Födur
ſins. Þa ſögdu þeir/Huad er þad hañ ſeiger
oſſ/innan lijtels tyma? Eñ Jeſus formerk-
te ad þeir villdu ſpyria hañ ad/⁊ ſagde til
þeirra. Þier ſpyried ad þeſſu ydar a mille/ þ
eg ſagda ydur/innan lijtels tijma munu þier
ecke ſia mig/⁊ þa aptur jñan lijtels tijma mu
nu þier ſia mig. Sañlega ſañlega ſeige eg
ydur/þier munud ſyta ⁊ grœta/enn Heimur
en mun fagna/⁊ þier munud hrygguer verda
eñ ydar Hrygd ſkal ſnuaſt j Fögnud. Ein Ko
na nœr hun ſkal fœda/þa hefur hun Hrygd
þuiad heñar Stund er komen. Enn þa hun
hefur Barned fœdt/miñeſt hun ecke þeſſ Ha

 rmkuœ-

rmkuælis/pyrer Fagnadar saker/huiad Ma dur er j Heimen boren. Og þier haped nu ad sõñu Hrygd. Eñ eg skal sia ydur aptur/og ydart Hiarta skal pagna/x ydvarn Fögnud skal eingen pra ydur taka. A þeim Deige munu þier mig og einskis spyria.

ð

Christur af aurleik astar/enn ræder fyrer Brædrum /Eg mun fra ydar Augum/jnnan skams numen ad finne/og þa ydur so hægia/jnnan skäs sia og finna/Huld ord hiner ei skildu/hann lïosara þau gloosar.

Jodsiuk Moder mædest/minnest þo ecke finnar/neydar ef Fostredfæder/Fagnaden asten magnar/Ydur mun eg sia sÿdar/so snart gledia Hiartad/ ad reyndar ydur þui Ynde / eingen ræne leingur

Fiorda Sunnu Dag
epter Paska.

Heyr Almættuge Eilyfe Gud/ sem lætur alla þyna riettkristna vera samþyckia j Hug og Vilia/Vier bidium/læt þitt Folk þad eina vilia/x þad eina elska sem þu bydur/ og þad eina girnast sem þu loþar/vppa þad advor Hiörtu/sem eru stedd j pallvalltre Veru þyssa Heims/

ins/mattu þar vera stadfest/þar sem er su san
na Glede og Fögnudur/Fyrer/ ꝛc:

Pistilen skrifar S. Jacob 1: Cap.

Mi Elskuleger Brædur/ Aull god Giöf/ ꝛ
öll fullkomleg Giöf/kiemur ad ofan/
fra Födurnum Liossens/hia huorium
er eingen Umskipting/ nie Byting/ Liossens
og Myrkursins. Þuiad hañ hefur gieted oss
sialffkrafa/fyrer Sañleiksins Ord/ad vier sie
um Frumburdur hans Skiepna. Fyrer þui
Brædur miñer Elskuleger/ sie huör Madur
fliotur til ad heyra/eñ tregur til ad tala/ og
til Reide tregur/ Þuiad Mañsins reide ver
kar ecke Guds Riettlæte. Þar fyrer aflegg
ed allan Ohreinleik ꝛ Nægd Illskuñar/ og
medtaked Orded med Hogvære/þad j ydur
er rootsett/huad ed ydar Saaler kañ hialpleg
ar ad giöra.

Gudspialled skrifar S. Johañ. xvi. Cap.

Vm Þañ tijma/Jesus sagde til sinna Læ
resueina. Nu f.r eg til hans sem mig
sende/og eingen af ydur spyr mig ad/
huört fer þu? Helldur af þui ad eg ta

lade þetta til ydar/þa vppfylldest ydar Hiarta
aþ Hrygd. Enn eg seige ydur þo Sannleiken/
ad þad batar ydur ad eg fare hiedan. Þuí eþ
ad eg fer ei j burt hiedan/þa kiemur eige Hug
garen til ydar. Enn eþ eg fer j burt hiedan/
mun eg senda hann til ydar. Og þa ed hann
kiemur / straffar hañ Heimen vm Syndena
+ vm Riettlæted/+ vm Domen. Vm Syn-
dena/aþ þuí þeir trwdu ecke amig. Enn vm
Riettlæted/þuiad eg fer til Födursins/ og ep
ter þad siae þier mig ecke. Enn vm Domen/
þuiad Hößdinge þessa heims er dæmdur. Eg
heþe enn nu margt ad seigia ydur/eñ þier kuñ
ed ad sinne ecke bera þad. Enn nær ed sa
Sannleiksins Anden kiemur/þa mun hañ kieña
ydur allan Sannleik / Þuiad hann talar ecke
aþ

af sialfum sier/ helldur huad hann heyrde/ pad talar hañ/ + huad epterkomande er/ þad kuñ giörer hann ydur. Hann same mun og augly-sa mig/ þui ad af mijnu mun hann þad taka og kunngiöra ydur. Allt huad hellst Faderen hefur/ þad er mitt. Þar fyrer sagda eg ydur ad af mijnu mun hann þad taka/ og kunngiö-ra ydur.

v.

Fer eg til Faudursins kiæra/ frietter eingen vm þetta/ þui ad eg þannveg ræde/ þier dygg-ver menn hryggeſt/ Sende eg ydur þann Anda/ er vpp j brioſte huggar/ Hart mun heime birta/ halfblindum synar Synder

Fimta Suñu Dag epter Paſka.

COLLECTAN

Herre Almattuge Eilijfe Gud/ sem ert Upp haf til alls gods/ og af hugrium aller Hlu ter goder koma/ veittu þynum audmiukum krist num Mønnum/ ad vier mættum fyrer þiñ jnn blæstur/ hugsa þa eina Hlute sem riettet eru/ og þad sama ad fylla og framkuæma med Ver kønum/ Fyrer. ꝛc.

H v Þiſt

Pistilen skrifar S. Jacob, 1. Capitula.

Kiærer Brædur/Vered giörendur Ord sins/en̄ ecke alleinasta tilheyrendur/huørar med þier sialfa ydur a Tælar draged. Þuiad ef nöckur er Ordsins tilheyrare/en̄ ecke Giörare/sa er lijkur þeim Manne sem̄ sijna likamlega Asionu skodade j Speigle. Þui epter þad han̄ hafde skodad sig/gieck han̄ burt/⁊ jafnsnart gleymde han̄ huörnen hans yferlitur var. En̄ huör j giegnum skodar hid algiörda Lögmaal Frelsisins/⁊ stadnæmest þar jn̄e/og er ecke forgleymanlegur heyrare helldur Giörningsins giörare/sa same mun hī alplegur j sijnu Verke. Og ef nöckur a medal ydar lætur sier þikia/ad han̄ sie Gudrækenn ⁊ temur ecke sijna Tungu/ helldur forviller sitt Hiarta/þess Gudrækne er Hiegome. En̄ skiær og oflecktud Gudrækne fyrer Gude Födur/er þesse/ad vitia Eckna ⁊ Födurlausra j þeirra Hörmungum/og sig sialfan ad geyma flecklausan fra Heime þessum

Gudspialled skrifar S: Johā. xvi. Cap.

Og

OG Jesus sagde til sina Lærisueina/ Sannlega sannlega seige eg ydur/ Huörs þier bidied Födurenn j mijnu Nafne/ þad mun hann giefa ydur. Hingad til hafe þier einskis bedid j mijnu Nafne. Bidied þa munu þier medtaka/ so ad ydar Fögnudur sie fullkomlegur. Þetta hef eg talad j Ords kuidum til ydar/ Sa Tijme kiemur ad eg tala eige leingur j Ordskuidum til ydar/ helldur mun eg kunngiöra ydur openberlega af mijnum Födur. A þeim Deige munu þier ✝ bidia j mijnu Nafne. Og eige seige eg ydur ad eg mune bidia Födurenn fyrer ydur/ þuiad sialfur Faderen elskar ydur/ af þui þier elskudud mig/ og trwdud þad eg være af Gude wtgeingen.

Eg

Eg em af Födurnum wtgeingen/ꝛ komen j heñan Heim. Eg ÿfirerlæt og aptur heñann Heim/og fer til Födursins. Og hans Lærisueinar seigia þa til hans/ Sie/nu talar þu berlega/ꝛ mæler öngua Ordskuidu. Nu vĩtum vier ad þu veist alla Hlute/ og þu þarfft eige ad nöckur spyrie þig. Fyrer þad truum vier/ad þu sert af Gude wtgeingen

ö.

Jesus Eide liosum/oss heiter þad veita/huad vier Herran bidium/ j hans Nafne þo jafnan/Inner ad aunguer þannen/adur ad fordum badu/So Fognud faum vier megnã/Fridar skulum jafnan bidia.

A Vppstigningar Dag

COLLECTAN

Herra Almattuge Eilijfe Gud/ Vier bidiũ Veittu oss ad vier sem truum/þadþiñ Eingeteñ Sonur sie vpstigen til Himens/og sitie til þinnar hægre Handar/ꝛ sie vor Arnadar madur og Verndare/ad vier ꝛ so mættum hia hønum bwa og vera j voru Hiarta og Hugskote/Fyrer þañ sama þinn Son Jesum Christũ sem med þier og H. Anda lifer ꝛc.

Pistill

Piſtillen j Giørningabok Poſtulaña/ 1 Capitula.

HInn fyrra Bokmaala giörda eg ad ſöñnu/vm allt ꝥ/ þu Theophile/ſm̃ Jeſus hoof vpp ad giöra ⁊ kieña/ allt til þ.ſſ Dags er hañ vard vppnumen/ epter þad hñ hafde fyrer Heilagan Anda kuñ giört Poſtulönum/huöria hañ hafde ⁊ vtvaled/huörium hañ tiade ſialfan ſig/lifanda epter Pijſl ſijna/med marghattudum Biviijſingū ⁊ liet þa ſia ſig vm fiorutijger Daga/talande vid þa vm Guds Rijke. Og ſem hñ hafde ſaman ſafnad þeim/baud hañ þeim/ad þr fære eige wt af Jeruſalem/helldur ad þeir ſkylldu bijda epter Fyrerheite Födurſins/ huört þier (ſagde hañ) hafed af mier heyrt: Þuiad ſañlega ſkijrde Johannes j Vatne/enn þier ſkulud med Heilögum Anda ſkijrder verda/eige langt epter þeſſa Daga. Þar fyrer/ þeir ſem þar til ſamans voru/ſpurdu hañ ad ſeigiande. Herra/villtu nu a þeſſum Tijma vpp rietta Jſraels Rijke? Enn hañ ſagde til þeirra/Þad er eige ydart/ad vita Stund eda Punct Tijmaña/huöria Faderen ſette j ſialfs ſijns Vallde/helldur munu þier ödlaſt Krapt Heilags Anda/þeſſ er yfer ydur mun koma/

og

og þier ſkulud mı̄ner Vottar vera til Jeruſa
lem/ ⁊ j öllu Gydinga lande/og Samaria/og
allt til hins yſta Jardar enda. Og er hn̄ haꝼ
de þetta ſagt/vard han̄ þeim aſiaandum upp
numen/ ⁊ Skyed tok han̄ ꝼra þeirra Augum.
Og þa þeir horꝼdu epter hönum vpſtıȷ̄ganda
til Himens/Sia/ad tueir Men̄ ſtodu hia þm̄
j huıȷtum Klædum/huörier ed ſögdu. Þier
Men̄ aꝼ Galilea/til huörs ſtande þier hier/
⁊ horꝼed upp j Himenen? Þeſſe Jeſus ſem
vppnumen er ꝼra ydur til Himens/ han̄ mun
ſo koma/lıȷka ſem nu ſiau þier hann til Him
ens ꝼaranda

Gudſpialled ſkriꝼar
Marc. xvi: Cap.

J Þan̄ tıȷma/En̄ ſeinaſt er þeir elle
ꝼu ſætu til Bords/openberade han̄
ſig/ ⁊ aviıȷtade þeirra Vantru/ ⁊ Hi
artās Hardwd/þad þeir höꝼdu eige
truad þeim ſem han̄ höꝼdu ſied vppriſen. Og
han̄ ſagde til þeirra. Fared wt vm allan Hei
men/ ⁊ prediked Evangelium allre Skiepnu.
Huör han̄ truer ⁊ verdur ſkıȷrdur/ſkal holp-
en vera/Enn huör eige truer/ſa ſkal ꝼordæmt
dur verda. Enn Teiknen er þeim munu ꝼyl
gia

gia sem trua/eru þesse. J mýnu Nafne skulu þeir Diöfla wtreka/nyar Tungur tala/ Höggorma vpptaka. Og ef þeir drecka nöckud banvænlegt/þa skal þad ecke þeim granda/Yfer siuka munu þeir Hendur leggia/ꝛ þa mun þeim batna. Og epter þad ed Drotten Jesus hafde talad vid þa/vard hañ vppnumen til Himenis/og situr til Guds hægre Handar. Eñ þeir geingu wt/ꝛ prediku du allstadar Drottne samverkanda/og Orded styrkianda/ med epter fylgiande Teiknum.

ꝛ

Sýdast birtest Brædrum/vid Bord med snorpum Ordum/Christur og vantru vesta/ výtar/ enn Hardud lyter/ þar næst þiod baudskýra þeim ȷ aullum Heime/Steig med sætum Sigre/ sýdan ȷ Loptedfrýda. Siötta

Siötta Sunnu Dag
epter Paska.

COLLECTAN

HEyr Herra Gud/lat oss jafnan þitt Hellaga Nafn ottast og elska/þuiad alldreige yfergiefur þu þa sem hafa fullkomlegan Kiærleika til þyn. Fyrer: J.ct.

Pistilinn skrifar S. Petur
1 Pist. IIII Cap.

GOder Brædur/Fyrer þui vered sparneytner/⁊ ærvakrer j Bænna akallenu Enn umfram alla Hlute/þa hafed noglegan Kiærleika jnnbyrdis. Þuiad Kiærleikuren hylur Fiölda Syndanna. Veret gestrisner jnnbyrdis ann Möglunar. Huör og einn epter þeirre Naad sem hann hefur ödlast/þa sie ödrum þionande so sem goder Umbods menn margfalldrar Guds Naadar. Ef nöckur talar/hann tale þad so sem Guds Ord. Og ef nöckur þionar/hann þione epter þeim Krapte sem Gud giefur. So ad j öllum Hlutum verde Gud dyrkadur/ fyrer Jesum Christum/ huörium sie Dyrd og Valld/um Allder ⁊ ad eilyfu/ Amen

Gud

I Þañ tÿma/Jesus sagde til sinna Lærefueina. Eñ þa ed sa Huggaren kiemur/huórn ad eg mun senda ydur aꝼ mÿnum Födur/sem ad er sañleikssins Ande/ huór aꝼ Födurnū ꝼrāmgeingur/hañ mun bera vitne aꝼ mier/ Og þier munud mier vítne bera/þuiad þier haꝼed j ꝼra Oppꝼhaꝼe hia mier vered. Eñ þetta tala eg þui til ydar/so ad þier hneyxlest ecke. Þuiad þeir munu ꝼorboda ydur. Og sa Tijme kiemur ad huór hañ lÿꝼlætur ydur/ sa meinar sig ad giöra Gude þægt Verk. Og þetta giöra þeir ydur/aꝼ þui/þeir þeckia hu-

 orke

ðrke Fðdurenn mie mig. En þetta tala eg þui til ydar/ad nær ſu Stund kiemr/ad þier minn eſt þeſſ/ad eg ſagda ydur þad. En þetta ſag da eg ydur ei j Upphafe/þuiad eg var hia ydur.

ꝟ.

Þa Andenſa eg ſende/ſannur Huggaren Manna/kiemur af hæſta Himne/hann mun ta la hidſanna/Riett og verolldu votta/ verda þier loks a Jordu/hrakter af huoriu Slekte/ fyrer hreinar Sanleiks greiner.

A Huita Sunnu Dag

COLLECTAN

HErra þu Almættuge Eilijfe Gud/ſem a þe ſſum Deige vpplyſter Hiørtu þinna heilögu Poſtula/og annara Riettruadra/med Kienningu og vpplyſingu hins helga Anda/Vier bidium/ Gief þu oſſ ad ſkilia j þeim ſama Anda/ þa Hlute ſem riettelegir eru/og alltijd ad glediaſt/ af hans Huggan/Fyrer þinn ꝛc:

Piſtillen j Giørninga bok Poſtulanna II Cap.

A þeim

A þeim Dögum/Og þa er Huíta
sunnudagar fullkomnuduſt/ voru
þeir aller med einum Huga j þ͞m
ſama Stad. Og þar vard ſkyn
delega Þytur aꝼ Himne/lijka ſem
mijkels tilkomãde Vindar/⁊ vpꝼyllte allt Hꝰ
ſed þar þeir ſætu iñe. Og a þeim ſauſt ſun
durgreinanlegar Tungur/alijka ſo ſem Elldz
loge/⁊ ſette ſig yꝼer ſierhuórn þeirra. Og þr
vrdu aller fuller aꝼ Heilögum Anda/og toku
til ad tala ymiſlegum Tungum/epter þui ſ͞m
Heilagur Ande gaꝼ þeim wt ad tala. Enn
þar voru Gydingar byggiande til Jeruſalem
Gudhræddder Meñ/aꝼ allra handa Folke/ſẽ
er vnder Himnenum. Og er þetta Hliod ſkie
de/kom Mañfiölden til ſamans/⁊ vard otta
ſleigen/þuiad huór ⁊ eirn heyrde þa tala ſitt
Tungumæl. Eñ þeir aller toku ad ſkielfaſt/
og vndraſt/ſeigande. Sia/eru þeſſer eige all
er ſem þar tala aꝼ Galilea? Og huórnen hey
rum vier nu þa talãde vort Tungumæl/ þar
vier erum iñefædder? Parthi/Medi/⁊ Ela=
mite/og þeir ſem bwa j Meſopotamia/ Ju-
dea/Capadocia/Ponto/⁊ Aſia/ Phrygia/ og
Pamphilia/a Egiptalande/⁊ j Lands alfu͞
Lybie/huór ad er nærre Cyrenia/og wtlend
er aꝼ Rom/Gydingar/og þeir ſem Gyding

 ar

ar hafa nygiörst/ Kretar ꝛ af Arabia/ꝛ vi er heyrum þa talade vorum Tungum/Guds Stormerke.

Gudspialled skrifar S: Johñ. xiiii. Cap.

OG Jesus sagde til sinna Lærisueina/ Huör hañ elskar mig/sa mun vardveita miñ Ord/og Fader miñ mun elska hañ/og til hans munum vid koma/og hia honum Vistar veru giöra. Eñ hu ör hñ elskar mig eige/sa vardveiter ecke miñ Ord. Og þad Orded sem þier heyrdud/er ei ge mitt/helldur Födursins/þess sem mig sende. Þetta talade eg fyrer ydur / a medan eg var

var hia ydur. Eñ Huggaren sem er hiñ heilage Ande/hañ er miñ Fader mun senda ydur j mijnu Nafne/hañ sialfur mun kieña ydur al la Hlute/og amiña ydur a allt/had sm̃ eg sag da ydur. Minn Frid læt eg hia ydur / minn Frid gief eg ydur/eige so sem Heimuren gie fur/ha gief eg ydur. Ydart Hiarta hryggueſt ecke nie skielfeſt. Þier heyrdud had eg sagda ydur/eg fer burt og kiem aptur til ydar. Ef ad þier elskudud mig/ha gleddust þier vid þ ad eg sagda ydur/ad eg fer til Fødurſins/hui ad Faderen er mier meire. Og nu sagda eg ydur had adur fyrre eñ had skier/so ad þier trydud hui / þegar had er skied. Hiedan j fra mun eg ecke tala margt vid ydur. Huiad þessa Heims Høfdinge kiemur/ med mig he fur hañ eckert. Helldur so ad Heimuren þecke had eg elska Fødurenn/og had eg giøre so sm̃ Faderen hefur mier boded.

Huor sem hefur mig kiæran/af Hiartans Dygd og Trygdum / Mijn Ord mun sa verda/mig og fæt jafnan giæta/Fader minn ha mun þennan/hydur elska sijdā/vid skulum vitia bader/a vist med honum og gista.

Annan Dag Huitta sunnu

Herra Gud/sem gafst þynum Postulũ Heilagan Anda/Gief þinẽ heilagre Krist ne Krapt þyns Heilaga Anda/sem hün vmbid ur/og ad þu villier giefa þeim Frid j Hiartad/ huǫria þu Kristna giert hefur med þynũ Hei laga Anda/Fyrer vorn ꝛ cc.

Pistillen j Giørninga bok Post ulanna x. Cap:

Ad Þeim Dögum/vpplauk Petur Munẽ sÿnum/og sagde til Cornelium/ ꝛ til þeirra sem voru hia Hönum. Drotten baud oss ad predika fyrer Folkenu/ꝛ vit ne vm bera/ad hañ være sa sem skickadur er af Gude/Domare Lifendra og Daudra. Af þessum bera aller Spamenn vitne/ad fyr er hñs Nafn skulu aller þeir sem a hañ trua medtaka Syndañа Fyrergiefning. Þa ed Pe tur talade þessum Ordum/fiell heilagur An de yfer þa alla sem Orded heyrdu/ꝛ þeir tru ader sem af Vmskurningũe voru/og med Pe tre höfdu komed/vndrudust þad/ad Heilags Anda giöf være vthellt yfer Heidna Meñ. Þui þeir heyrdu þa Tungur tala/ꝛ vegsama Gud. Þa suarade Petur. Huör ma fyrerbio

da þeim Vatned/ad þeir ſkijreſt ecke ſem mz tekid haꝼa heilagan Anda lijka ſm̃ vier? Og hañ baud ad ſkijra þa/ j Naꝼne Drottens

Gudſpialled ſkriꝼat S Joh. III Cap.

J Þañ tijma/Jeſus ſagde til Nicodemũ So elſkade Gud Heimen/ad hann gaꝼ wt ſiñ eingieten Son/til þeſſ /ad aller þeir ſem a hañ trua/ꝼyrerꝼareſt eige/ helldur ad þeir haꝼe eilijꝼt Lijꝼ. Þui eige ſem de Gud ſiñ Son j Heimen/ad hañ ꝼyrer dæm de Heimen/helldur ad Heimuren ꝼrelſeſt ꝼyr er hañ. Huór a hañ truer ꝼyrerdæmeſt eige. Eñ huór hañ truer eige/hañ er nu þegar ꝼyr=erdæmdur/þui hañ truer eige a Naꝼn eingie

tens Guds Sonar. Enn þesse er Domuren: ad Lioſed kom j Heimen/ og mennerner elſkudu meir myrkred enn Lioſed/þuiad þeirra Verk voru vond. Huör ſem jlla giörer/ hann hatar Lioſed/hann kiemur og eige til Lioſſens/ad eige ſtraffeſt hans Verk. Enn huör ſem Sannleiken giörer/hann kiemur til Lioſſens/ſo hans Giörder verde kunnar/þuiad þær eru j Gude giördar.

ů

Aumum Illſku Heime/vnne Gud ſem kunne/ og gaf fyrer Giæſku dauſan/gott Barn Hialpar giarna/So ad huor ſem honum tryde/ſuiptur Pijn life med Giptu/Sende Gud Sonen þui reyndar/ad ſæma oſſ helldur enn dæma

Þridia Dag Huiita ſunnu

COLLECTAN

HEyr Herra Gud/Vier bidium/lat þu Kraft hins helga Anda jafnan vera oſſ nalægan/ſem ad vor Hiørtu hreinſar/og af øllum motſtadlegum Hlutum jafnan vardveiter/ Fyrer Jeſum Chriſtum/etc:

Piſtillen j Giørninga bok Poſtul. VIII

Enn

EN a þeim Dǒgum/ Þa ed Postularner heyrdu/þeir sem i Jerusalem voru ad Samaria hefde mzteked Guds ord sendu þeir til þeirra Petrum ꝛ Johañem/ Og þa þeir ofan komu/badu þeir fyrer þeim/so ad þeir mætte medtaka Heilagan Anda/þui hañ var ei eñ komen yfer nǒckurn þrra/nema þad/ad þeir voru ad eins skijrder i Nafne Drottens Jesu Christi. Þa lǒgdu þr Hendur yfer þa/ Og þeir medtoku Heilagan Anda.

Gudspialled skrifar S. Johañ. x Cap

I Þañ tijma/Jesus sagde til Phariseaña/Sañlega sañlega seige eg ydur/ Huǒr hñ geingur ecke jñ vm Dyrnar i Sauda hwsed/helldur stijgur hann jñ med ǒdrum Hætte/sa er Þiofur og Spillvirke. Eñ sa sem geingur jñ vm Dyrnar/hañ er Hirder Saudaña/fyrer hǒnum lykur Dyra vǒrduren vpp/ꝛ Sauderner heyra hans Rǒdd. Og hann kallar sijna Saude/med Nafne/ꝛ. leider þa wt. Og þa hañ hefur sijna Saude wt læted/geingur hañ frame fyrer þeim/og Sauderner fylgia hǒnum epter/þuiad þeir þeckia hans Rǒdd. Enn ǒdrū

añarlegũ fylgia þeir ecke epter/helldur flyia þeir fra hönum/huad þeir kieña eige añarlega Rödd. Þessa Malsgrein talade Jesus til þeirra/enn þeir vissu eige huad hañ sagde þeim. Þa sagde Jesus eñ aptur til þeirra. Sañlega/sañlega seige eg ydur/ad eg em Dyr Saudaña. Og aller huörier helst/sem fyrer mier komu/þeir voru Þiofar ⁊ Spillvirkiar/og Sauderner hlyddu þeim eige. Eg em Dyrnar/ef nöckur geingur jñ vm mig/sa mun frelsast/hann mun ⁊ ganga vt og jñ/hañ skal og fiña sitt Foodur. Enn Þiofurenn kiemur eige til añars/eñ hañ stele/drepe ⁊ fordiarfe. Enn eg em komen til þess/ad þeir skylldu hafa Lijf ⁊ fulla Nægd

Huad

Huad meiga Husdyr Sauda/heita nema Drotten veite/fier þad Nafn og nefnest/nadugur Hirder bade/Foodur og fullar Nader/feinge sa þær Dyr geinge/Hinn fer Oveg annan/ Illmennid sem spiller

Heilagrar Þrenningar Dag

COLLECTAN

ALmattuge Eilijfe Gud/sin hefur kient oss Þionustu męnnum þijnum j sanre Jatningu Truerinnar/ad medkienna eilijfa Dyrd Þrenning arennar/og j Magt þijns Velldis ad tilbidia Einingena/Vier bidium/ad vær mættum j þesre sømu stödugre Tru/fra öllu þui oss er j mote vardveitast/ Fyrer

Pistilinn skrifar S. Paull. Til Rom. xi. Cap.

OJærer Brædur/O huilijk Dypt Audæfanna/Spekenniar + Gu ds Visku/Huörsu oransakanleg er eru hans Domar/og huörsu ospinnande eru hns Veiger. Þui huör hefur þeckt Sinne Drottens? Eda huör hefur

heꝼur hans Rꝍdgiaꝼe verid? Eda huór heꝼr hónum nóckud ꝼyrre gieꝼed/ſo ad hónum mꝍtte þad verda endurgolldeđ? Þuiad aꝼ hónū og ꝼyrer hann/og j hónum eru aller Hluter/ Hónum ſie Heidur og Dyrd vm Allder Allda/ Amen.

Gudſpialled ſtrifar S. Johañ. iii: Cap.

Þañ týma/ Var þar eiñ Madur aꝼ Phariſeónum/ Nicodemus ad Naꝼne/ eirn Hóꝼdinge Gydinga/hañ kom til Jeſu a Nꝍttar þele/og ſagde til hñs Rabbi/vier vitum ad þu ert eirn Lꝍreꝼader komen

komen af Gude/þui eingen gietur þau Teikn giört sem þu giörer/vtan Gud sie m; hm̄. Je sus suarade og sagde til hans. Sam̄lega/ sam̄ lega seige eg þier/þad eingen nema ham̄/sa ad nyu verdur endurfæddr/fær ad sia Guds Ryk ke: Nicodemus sagde til hans/ huórnen ma Maduren endurfæðast þa hm̄ er gamall? Hu ort gietur ham̄ horfed aptur j sinnar Modur Kuid/og fæðst so ad nyiu? Jesus suarade. Sannlega sam̄lega seige eg þier/ nema þad einhuór verde endurfæddur af Vatne og An da/þa kam̄ ham̄ ecke in̄ ad ganga j Guds Ryk-ke. Huad af Hollde er fædt/þad er Holld. Em̄ huad af Andanum er fædt/þad er Ande Vndrast þu ecke/þo ad eg segda þier/ad ydur byriade ad nyu endurfæðast/ Vinduren blæs huar ed ham̄ vill/og þu heyrer hans Þyt/ enn eige veistu huadan ham̄ kiemur/edur huórt hm̄ fer. So og eru aller þeir sem vt af Andanū eru endurfædder. Nicodemus suarade/ꝛ sag de til hans. Huórnen ma þetta ske? Jesus suarade hönum/og sagde. Ertu eirn Meista re j Jsrael/og veist eige þetta? Sam̄lega sam̄ lega seige eg þier/ad vier seigium þad vier vi tum/og vitnum huad vier sied höfum/ꝛ vorn Vitnisburd medtake þier ecke. Fyrst þier tru ed ecke þa eg seige ydur af jardlegum Hlutū

huórnen

huőrnen munu þier meiga trua/eþ ad eg ſeg da ydur aþ Himneſkum Hlutum? Og eingen mun vppſtijga til Himna/vtan ſa ſem oþan ſtie aþ Himne/Manſins Sonur ſa ſem er a Himnum. Og ſo ſem Moyſes vppeſte Hőgg ormen a Eydemőrkunne/lijka ſo byriar Mañ ſins Syne vpp ad heſtaſt/ſo ad aller þeir ſem a hañ trua/fortapeſt eige/helldur ad þeir ha-þe eilijft Lijf.

v.

Tornæmur Nicodemus/ Vm Nott kiemur a Fund Drottins/ Frietter med huerium hætte/ Hliote Mann Lijfs ad niota/ Þui kienner nu Christur þannen/kiær ad eingen fære/Nema ad ur ad endurfædest/ jnn j Rijked Himna.

Fyrſta Sunnu Dag
epter Trinitatis.

COLLECTAN

Herra Gud/ Sem ad ert allra þeirra ſtyrkur ſem j þier vona/ virſtu milldelega nalægur ad vera vorum Bænum og aþ þui ad vor vaudlegur Veykleike ma ſier ecke an þijn veittu oſſ Fullting Nadar þiñar/ og ad vier mættum epterfylgia þijnum Bodordum/og bæde med Vilia og Verke þier þocknaſt. Fyrer Je ſum Christum/ c:

Kiærer

KJærer Brædur/ Elſkum huör annan innbyrdis/ þui Kiærleikuren er af Gude/ Og huör ſa ſem elſkar/ ſa er af Gude boren/ og ſa þecker Gud/ Eñ ſa ſem ecke elſkar/ ſa þecker eñ nu ecke Gud/ þui Gud er Kiærleikuren. J þui auglyſteſt Kiærleike Guds vid oſſ/ ad Gud hann ſende ſiñ Eingieten Son j Heimen/ ad vier ſkylldum fyrer hañ lifa. Þar inne er Kiærleikuren/ eñ eige ꝥ vier elſkudum Gud/ helldur af þui hañ elſkade oſſ fyrre/ og ſende ſinn Son til Forlykunar fyrer vorar Synder. Þier Elſkuleger/ Fyrſt ad Gud oſſ ſo elſkade/ þa ſkulū vier eirnen elſka oſſ innbyrdis. Eingen hefur Gud nöckru ſinne ſied. Enn ef vier elſkum oſſ innbyrdis/ þa er Gud j oſſ/ og hans Kiærleike er fullkomlegur j oſſ. Af þui vitum vier þad/ ad vier munū blijfa j hönum/ og hañ j oſſ/ þuiad hañ hefur giefed oſſ af ſijnum Anda. Og vier ſaum og vitne vm berū/ ad Faderen hefur ſendt Sonen Heimenum til Endurlauſnar. Huör ſem nu vidurkieñer þad Jeſus ſie Guds Sonur/ j þeim blijfur Gud/ og hañ j Gude. Og vier höfum þeckt/ og truad þeim Kiærleika/ ſem Gud hefur til vor. Gud er Kiærleikuren/ og huör hañ blijfur j Kiærleikanum/ ſa blijfur j Gude/ og Gud j hönum. J þui er Kiærlei-

kuren

kuren Guds fullgiördur hia oss/ad vier höfum
þad Traust a Deige Domsins. Ad lijka sem
hann er/so erum vier og j þessu Heime. Otte
er ecke j Kiærleikanum/ helldur burt drijfur
fullkomlegur Kiærleike Ottan/þuiad Otten
hefur Kuól. En huór hann hefur Otta/sa er
ecke algiördur j Kiærleikanum. Latum oss
hann elska/þuiad hann hefur elskad oss fyrre.
Ef nóckur seigest elska Gud/ꝫ hatar sinn Bro
dur/sa er Lingare. Þui huór hann elskar ecke
sinn Brodur huórn hann sier/huórnen gietur hann
þa Gud elskad/þann er hann sier eige? Og
þetta Bodord höfum vier af Gude/Ad huór
hann elskar Gud/sa skule og elska sinn Brodur.

Gudspialled skrifar S. Luc. xvi. Cap.

Þann tijma/Jesus sagde til Phariseanna. Þar var eirn Rijkur Mann/ sem klæddest j Pelle ꝫ Purpura/ꝫ æt dag lega skijnande Kræser. Og þar var eirn Þurfa Madur/Lazarus ad Nafne/huór ed wte lꝫ fyrer hans Dyrum/fullur Kauna/ hann girntest ad sedia sig af þeim Molum sin fiellu af Bordum hins Rijka(ꝫ eingen gaf hm nóckud) Helldur komu Hundar og sleiktu hans Sar. En so skiede/þad hinn Voladean

dꝫest

dadest/og vard boren af Einglönum j Fadm Abrahams. En hiñ Rijke andadest lijka/og var greptradur. Enn sem hañ var j Helvijte og Kuölönum/hoof hañ vpp sijn Augu/leit Abraham aleingdar/ ꝫ Lazarum j Fadme hñs Þui kallade hañ ꝫ sagde. O Fader Abraham Myskunna þu mier/og send Lazarum hingad ad hñ drepe hinu fremsta sijns Fingurs j Vatn og kiæle Tungu mijna/þui eg kuelst j þessum Loge. Og Abraham sagde til hans. Sonur/hugleid þu/ad þu medtokst hid goda j lijfe þijnu/og Lazarus lijka eirnen hid vonda/ þui hlytur hann nu ad huggast/enn þu ad kuelast. Og framm yfer allt þetta/ er a millū vor ꝫ ydar mijked Diup stadfest/ so ad þeir sem hiedan vilia fara til ydar/gieta þad ei/ ꝫ eige þeir helldur þadan fra ydur/ vpp til

vor komast. Og hañ sagde þa/ Eg bid þig Fader/ ad þu sender hñ ï mijns Fӧdurs hwß þuiad eg hefe fim̃ Brædur/ þad hñ skyre þe im fra/ so ad eige kome þeir ï þennan Kualastad. Og Abraham sagde til hans/ Þeir hafa Moysen og Spamennena/ hlyde þeir þeim. Enn hann sagde. Nei Fader Abraham/ helldur ef nockur framliden fære til þra/ þa mundu þeir Jdran giöra. Enn hann suarade hönum/ Ef ad þeir heyra ecke Moyse + Spamönönum/ þa munu þeir ecke helld ur trua/ þo ad nockur fram̃liden upprise

Midlum Aud ef audlunst/ vid Aud skilur margan Daude/ Huad hefur Auds af Aude/ þa Audugan kallar Daude? Nema Duk þann dug er um Lyke/ daudur og Kistu snauda/ rada þa ymser Aude/ Aadur giefur Sorg og Nauder.

Annan Sunnu dag epter Trinitatis

COLLECTAN

Hęyr Herra Gud/ Lat oss jafnan þitt Heilaga Nafn ottast og elska/ þuiad alldreige yper giefur þu þa sem hafa fullkomlegan Asetiuta til þyn/ Fyrer Jesum ꝛc.

Pistilen skrifar S. Johan̄
III. Capitula

E Lskuleger Brædur/ Undrest ecke þo ad Heimuren hate ydur. Vier vitum þad/ad vier erum wr Daudanum kom ner til Lijfsins/þuiad vier elskum Brædurnar. Huór hann elskar ecke sinn Brodur/ sa bliffur j Daudanum. Huór sinn Brodur hat ar/sa er Mandrapare/Og þier vited þad ad Mandrapare heffur ei eilijft Lijf j sier blijfanda. Af þui þeckium vier hans Kiærleika ad hann heffur sett sitt Lijf wt fyrer oss/ og vier skulum eirnen setia Lijfed wt fyrer Brædurnar. Enn nær ad einhuór han̄ heffur þessarar Veralldar Audæfe/ og sier sinn Brodur Naud lijda/og lykur aptur sitt Hiarta fyrer honum/huórnen ma Guds Kiærleike vera mz hönum? Min̄ Sona korn/elskum eige med Orde / Tungu/helldur med Verke / Sannleika.

Gudspialled skrifar S. Luc. XIIII. Cap.

I Þan̄ tijma/Jesus sagde til sijna Lærisueina þessa Epterlijking. Nöckr madr var sa/sem giörde mykla Kuölldmaaltijd/ kallade marga til sijn/ Og sende wt

 sinn

ſinn Þion vm Kuölldmaals tijman/ad hann ſegde þeim ſem bodner voru Konted/ þuiad nu eru aller Hluter til reidu. Og þeir toku aller til j ſenn: ad afſaka ſig. Hinn fyrſte ſagde til hans/Vtgard keypta eg/ og hlyt eg ad fara vt og ſkoda hann/Eg bid þig afſaka mig. Og hinn annar ſagde/ Fimm Axneyte keypta eg/ og fer nu vt ad reyna þau/Eg bid þig afſaka mig. Hinn þridie ſagde/Konu hefe eg mier feſta/ og fyrer þui ma eg ecke koma. Og Þionuſtu maduren kom aptur/ kunngiörde þetta ſijnum Herra. Þa vard Hwsbonden reidur/ og ſagde til ſijns Þionuſtu mans. Far þu ſnarlega vt a Stræte /og götur Borgarennar/ og leid Volada/Vanada/Blinda og Hallta hier jnn. Og Þionen ſagde/Herra/þad er giört huad

huad þu skipader/ ꝫ þo er enn meira Rwm.
Og Herran sagde til Þionsins/ Far þu wt a Þiodbrauter ꝫ Tungarda/ ꝫ naudga þeim hī er īn ad ganga/ so ad mitt Hws verde fullt. Eñ eg seige ydur þad/ ad eingen þeirra Manna sem kallader voru/ munu smacka mīna Kuølldmaaltijd

Madur eirn Maltijd goda/ milldur reida villde/ Lydum lætur bioda/ lijtt skynuger Menn synia/ kuaduꝛt annad ydia/ afneitande hafna/ Husbonden sa sende/ ad sækia loks Fatæka.

Þridia Sunnu Dag epter Trinitatis.

COLLECTAN

HEyr Herra Gud/ Vier bidium/ ad þu goodgirndarsamlega heyrer vorar Bæner/ og þeim sē þig audmiuklega bidia/ giefer þu Hialp og veiter Fullting þinar Hiꝗlpar/ Fyrer Jhesum Christum/ ꝫc.

Pistilinn skrifar S. Petur j. Pist. v. Cap.

 Elsku

ELſkuleger Brædur/ Fyrer þui lijtelæ-
cked ydr vnder volduga Guds Hönd/
ſo ad hañ vphefie ydur á Vitiunar tij
ma. Allre ydar Ahyggiu varped þier
vppa hañ/ þuiad hañ ber vmhyggiu fyrer ydr.
Vered ſparneytner/ ꝛ vaked/ Þuiad ydar Mot
ſtandare Diöfullen/ geingur vm kring ſem grẽ-
iandi Leon/ epterleitande þeim ſem hañ ma
vppſuelgia/ [illegible] þier örugglega motſtand
ed j Truñe/ ꝛ. vited þad/ ad ydar Brædur ſr,
ſem j Heimenum eru lijda ſlijkt hid ſama. Eñ
ſa Gud allrar Nádar ſem ad oſſ hefur kall-
ad til ſinnar eilijfrar Dyrdar j Chriſto Jeſu/
hañ ſame mun ydur (þier ſem vm litla Stund
lijded) fullkomna/ tilreida/ ſtyrkia/ ꝛ ſtadfeſta
Þeim hinum ſama/ ſie Dyrd ꝛ Valld/ vm All
der og ad eilijfu/ Amen

Gudſpialled ſkrifar S
Luc xv. Cap.

THann tijma/ Enn aller Tollheim-
tarar ꝛ Berſynduger Meñ nalæg
du ſig hönum/ Og hiner Skriptlær
du ꝛ Phariſei mögludu vm þad ꝛ
ſögdu. Þeſſe medtekur Berſynduga
Meñ/ og etur med þeim. Eñ hañ ſagde til
þeirra þeſſa Epterlijking/ ſo ſeigãde. Huör ſa
madr

Madur af ydur sem hn̄ hefur Hundrad sau
da/og ef han̄ glatar einum af þeim/yfergief
ur han̄ ecke þa nijn og niutijger a Eydemör-
ku/og fer efter þeim sem glatadest/þangad
til han̄ finnur hann? Og þa han̄ hefur fun
ded han̄/leggur hann þann sama med Fögnu
de sier a Herdar/kemur heim/ꝛ kallar saman
Vine og Nabwa/ꝛ seiger til þeirra. Sam
glediest med mier/þuiad eg hefe minn Saud
aptur funded/þann sen glatadur var. Eg
seige ydur/ad lijka so mun Fögnudur vera a
Himnum yfer einum Syndugum sem Jdran
giörer/meir en̄ yfer þeim nijn ꝛ niutijger riett
latum sem eige þurfa Yferbotar vid. Eda
huör er su Kona sem hefur tiu Peninga/ ef
hun tyner einum/er eige so/ad hun kueiker Li

og ⁊ sóopar Hwsed/⁊ leitar vandlega/þangad til ad hun finnur hañ/Og þa hun hefur hann funded/saman kallar hun Vinkonur sijn ar og Grañkonur/seigande. Samgledieſt mz mier/þuiad eg hefe miñ Pening aptur fũded/ huörium eg tynda. Lijka so og seige eg ydur/ þad Fögnudur mũ vera fyrer Einglũ Guds yfer einum Syndugum / þeim ed Yferboot giörer.

Madur sa af maurgum Saudum/ misset einn/þa hann visse/Alla a eydefiollum / epter leitar þeim slepte/ Funden hefur med Hondum heim og gledst yfer þeima / Lijkamun Einglum aukast/ Ynded vid bættar Synder.

Fiorda Sunnu Dag epter Trinitatis

HErra Gud/Vier bidium/ Gief oſſ ad þessa Heims tyme lyde fridsamlega/ vnder þinne födurlegre Stiornan/so ad þijn heilög Kristne meige þui fridsamlegar mz allre Guds rækne/þig dyrka ⁊ þier þiona/ Fyrer

Pistilen skrifar S. Päll til Rom. VIII. Cap.

Godet

Oder Bræður/Eg helld þad þar þyr er/ad Motlæting þessara Tijma er ecke verd þia þeirre Dyrd sem vid oss mun openber verda. Þuiad aþyggiusa legt Epterbid Skiepnunnar/bijdur epter opp birtingu Guds Barna. Med þui þo ad Sk epnan er Hegomanum vndergiefzen an þenar Vilia/helldur þyrer hans saker sem hana hefz ur vnderlagt/vppa Vonena. Þuiad sialþ Sk kepnan mun þrelsud verda aþ Þrælkan þall valltrar Veru/til dyrdarlegs Frelsis Guds Barna. Þuiad vier vitum/þad allar Skiepnur andvarpa og bera Sott med oss allt til þess Tijma. Eige alleinasta þær/helldur vier sialþer sem hößum Andarens Frumtök/oss þor leinger med sialþum oss/epter þeirre Arþleiþd Guds Barna + epter Endurlausn vors Lijkama/ J Christo Jesu Drottne vorum

Gudspialled skriþar S Luc. vi. Cap.

OG Jesus sagde til sinna Lærisueina. Vered Myskunsamer/lijka sem ydar Fader er Myskunsamur. Aunguann skulu þier dæma/so ad þier dæmest eige/Fordæmed ecke/so ad þier þordæmest ei ge. Fyrergieþed/og þa mun ydur þyrergieþed

verda. Giefed/og þa skal ydur giefast. Sā þryckta gooda + velskiekna yferfliotanlega Mæling/munu þeir giefa j ydar Skaut. Þuiad med þeirre hine sömu Mælingu huör re þier mæled wt/mun ydur jn aptur mællt verda. Og hañ sagde þeim eina Epterlijk-ing. Huört kañ nöckur Blindur Blindann ad leida? Eda er ecke so/ad þeir falla bæder j Gröfena? Lærisueirnen er eige yfer Meistaranum/ Enn nær Lærisueirnen er so sem hans Meistare/þa er hañ algiördur. Huad sier þu Daglen j. þijns Brodurs Auga/eñ ad þeim Bialkanum sem j þijnu Auga er/giætter þu eige? Eda huörnen mattu segia Brodur þijnum/Leyf þu ad eg j burt drage Daglen wr þijnu Auga/þar ed þu sier ecke sialfur Bialk

Bialkan i þijnu Auga? Þu Hræsnare/Drag fyrst wt Bialkan wr þijnu Auga/og sia þu þa so til/ad þu feaer wtdreiged Vaglen wr þijns Brodurs Auga.

Millder Myskun halldad/minnest Gudlegt sinne/Dæmed ecke adra/so ei hlioted Dom sliotan vel skulud Monnum mæla/so Mælar hrepped sælan/Drag þier Augn af Auga/epter þad lækna adra.

A Jons messu Baptiste

COLLECTAN.

HEyr Herra Gud/sem giört heþr þenan Dag dyrdlegan aþ S. Johañis Fædingu/ Gieþ þynu Folke nad til þeirrar andlegu Glede/ og styr allra Truadra Mañe Hiörtum/ til þess ei lyþa Saluhialpar vegar/Fyrer ꝛc.

Pistilen skrifar Esaias xxix. Capit.

HEtta seiger Drottēn/ Heyre þier mier Eyiar/og þier Folk sem i fiarska erud/bygged ad þui/Drottē kallade mig i fra Modurlijfe/hñ edurminntest mijns Nafns þa eg var eñ nu i Modur kuide. Og hñ giörde miñ Muñ so sem huast Suerd haun

Hann hulde mig vnder Skugga sinnar Hand-
ar. Og hann giorde mig so sem vtvaled Sk
eyte/og falde mig j sijnu Pijlna kofre. Og
hann sagde til mijn. Þu ert minn Þienare Jsra
el/fyrer huørn ad eg vil dyrkast. Enn eg hug
ade/Eg erfidade forgiefins/et fyrer Eiæna
so mijnum styrkleika fyrer ecke/og til onytis.
Enn þo ad mitt mælefne sie Drottins/et mitt
Embætte mijns Guds. Og enn seiger Drot
ten þetta/sem ad mig hefur fyrerbuæd til
sijns Þienara fra Modurlijfe/ ad eg skyllde
vmvenda Jacob til hans/so Jsrael verde ecke
burt teken. Þar fyrer er eg dyrdlegur j Aug
syn Drottens/og minn Gud er minn Styrkur.
Og hann seiger/Þad er oflited/ad þu sert minn
Þienare til ad vpprietta Jacobs Kyn/og apt
ur ad sækia þad hid tapada af Jsrael. Hell
dur hef eg giort þig til Lioss heidenna Þioda/
so ad þu sert mitt Hialpræde til Veralldar-
innar Endemarka.

Gudspialled skrifar S. Luc. 1. Cap.

OG þa er sa Tijme var komen/ ad E-
lizabeth skyllde fæda/og hun fædde
Son. Og er Nagrannar hennar Fræn
dur

dur heyrdu þad/ad Drotten hafde margfallda
ad Myſkun ſijna vid hana/ſamglödduſt þeir
henne. Og þad ſkiede/ ad þeir komu á hinũ
attunda Deige/ad vmſkiera Sueinen/ ⁊ nefn
du hañ ſijns Födurs Nafne Sacharias/ En
Moder hans ſuarade/ og ſagde. Aunguan-
eigen/helldur ſkal hñ Johañes heita. Og þr
ſögdu til heñar/þar er þo eingen j þiñe Ætt
ſem ad heiter þeſſu Nafne. Og þeir bendtu
Födur hans/huad hann villde ad hann hiete.
En hañ beiddeſt Bnefaſpiallda/ ſkrifade og
ſagde/Johañes er hans Heite. Og þeir vnd-
ruduſt aller. En jafnſnart laukſt hans Muñ
ur vpp/og Tunga hans talade/lofande Gud
Og Otte kom yfer alla þeirra Nagrañа/og
vm allar Fiallbygder j Judea vijdfrægduſt

öll þeſſe Ord. Og aller þeir ed þad heyrdu/ ſettu þad ſier j Hiarta/og ſogdu. Huört grūi-ar þig ad þeſſe Sueirn verde? Þuiad Hönd Drottens var med hönum. Og Sacharias ſFader hans ꝼylteſt aꝼ Helgum Anda/ſpæde/ ✝ ſagde. Bleſſadur ſie Drotten Gud Jſra-els/Þuiad hann vitiade/✝ giörde Frelſan ſijnu Folke. Og hañ vppreiſte oſſ eitt Hialpar Horn/j Hwſe Dauids Þions ſijns. So ſem hañ heꝼur talad ꝼyrer Muñ ſinna Heilagra Spæmaña/þeirra ſem nu eru aꝼ Heimenum. Hann ꝼrelſade oſſ j ꝼra Ovinum vorum/✝ aꝼ Hende allra þeirra ſem oſſ hötudu. Hañ giör de ✝ Myſkunſemd vid Fedur vora/og mint eſt a ſiñ heilaga Sattmæla. Og a þad Sæ-re er hañ ſoor Födur vorum Abraham / ad hañ giæꝼe oſſ þad. Ad vier leyſter aꝼ Hende Ovina vorra/þionudum hönum æn Otta. J Heilagleik ✝ Riettlæte ꝼyrer hönum ſialꝼ-um/alla vora lijꝼdaga. Og þu Sueirn mūt kallaſt Spamadꝛ hins hæſta/þuiad þu munt ꝼyrer renna Auglite Drottens/ad tilbwa hñs Vegu. Og ad gieꝼa hans Folke Skilning Sæluhialparenñar til Fyrergieꝼningar Syn-da þeirra. Fyrer Myſkunar jdꝛ Guds vors j huörium hañ vitiade vor/vppruñen aꝼ Hæ-dum. Ad lyſa þeim ſitt j Myrkrum/✝ Dau

dans

dans Skugga sitia/til ad greida Fætur vor ar fram̄ a Veg Fridarens.

v.

Kölld a attræds Alldre/ Elizabeth ma- tel iast/fæder hun Frumburd godan fyrr var kiend Obyria/Med henne gloddust Grannar/ þadgre iner af þessum Sueine/ad annar af aungre Ku innu/ædre munde fædast

A Mariumessu Vitiun ar Dag:

COLLECTAN

ALmattuge Eilijfe Gud/ sem gafst Johañe Baptista/enn nu j Modurlijfe veranda/ Kraft þyns Helga Anda/so ad þa Jōfru Maria kom til Elizabeth/vard bæde Moduren og Barned full med heilagan Anda/ Og Johañes þeckte þiñ Son Christum/sem þa enn var luktur j Modur kuide/Veittu oss myskunsamr ad vier mættum med sæla Johañe þinn Eingietin Son riettelega þeckia og vegsama/Fyrer Jesum Christum: ꝛ

Pistilen skrifar Esaias xi. Capit.

Þetta

Etta seiger Drotten Gud. Þar mun vppreña eirn Kuistur af Root Jesse/ ꝛ ein Grein af hans Stofne mun Avöxt bæra/yfer hönū mun huijlast Ande Drottens. Ande Vijskunnar ꝛ Skilningsins/Ande Raads ꝛ Styrkleika/Ande Vidurkyñingareñar ꝛ Otta Drottens/Og hñs Reykelsis Offur mun verda j Otta Drottens. Hann mun ecke dæma epter þui sem hñs Augu sia/ei helldur hegna epter þui sem hñs Eyru heyra. Helldur mun hañ dæma þa hinu Fatæku med Riettlæte/ꝛ med Dome hirta þa aumu j Landenu. Og hañ mun slaa Jördena med Vende sijns Muñs/ꝛ deyda þa hinu omilldu med Anda sinna Vara. Og Riettlæted mun vera Bellte hans Lenda/og Truan Linden hans Nyrna.

Gudspialled skrifar S. Luc. 1. Cap.

Þeim Dögum/ Stod Maria vpp/ og foor med flyte til Fiallbygda j Borgena Juda/ jñgieck j Hws Sacharie/ og heilsade Elizabeth. Og þad skiede so/ þa ad Elizabeth heyrde Heilsun Mariu/ ad Barned spratt vpp j heñar Kuide. Og Elizabeth vppfylltest af Heilögum Anda/kallade

de hærre Röddu/og ſagde: Bleſſud ſiertu a medal Kueña/og Bleſſadur er Auöxtur Kuidar þijns. Og huadan kiemur mier þetta/ ad Moder Drottens mijns kiemur til mijn? Sia þu/þa er rödd þiñar Kuediu kom mier til Eyrna/ſpratt Barned vpp aꝼ Fagnade j mijnum Kuide. Og ſæl ertu ſem truder/þuí ad þad mun ꝼullkomnaſt huad þier var heited aꝼ Drottne. Maria ſagde. Mijn Aund mÿklar Drotten. Og miñ Ande gladdeſt j Gude/Heilſugiaꝼara mijnum. Þuiad hañ leit a Læging Ambættar ſiñar/ſia/aꝼ þui munu mig hiedan aꝼ allar Ætter ſæla kalla. Þuiad hñ giörde vid mig mykla Hlute/ſa ſm̄ mættugur er/og hans Naꝼn er heilagt. Og hans Myſkunſeme varer ꝼra eirne Kynſlod/

til añarar/yþer öllum þeim sem hann ottast. Hañ framde Magt med sijnum Arme/ sund urdreiþde hañ dramblatum i þeirra Hiartans Hugan. Volldugа sette hañ af Stole/ ꝛ vpphoof Lijtelata. Hungrada fyllte hañ öllum Giædum/og hinum Rijku sleppte hañ tomnytum. Hañ endurminteſt Myskunar sinnar/ og medtok sijñ Þion Israel. So sem hañ talade til Fedra vorra/Abrahams/og hans Afkuæmis ad eilijfu. Og Maria var hia hene so nær sem vm þria Manude/ꝛ foor sijdan aptur/til sijns Heimkynis

Maria fra eg fære/til Fiallbygda med dygdum/Elizabeth sæla/sagde hana riett ad bragde/Huadan kiemur mier þad Moder/mijns Drottens kom hingad/Fann eg ad fagna kunne/ Fostur fyrer mijnu Brioste.

Fimta Sunnu Dag epter Trinitatis.

COLLECTAN

Herra Gud/sem oſynelega Hlute hefur tilbued þeim sem þig elska/Gief þu i vor Hiørtu girnd riettelegs Kiærleika til þijn/ ad vier þig elskum i öllum Hlutum/ og yfer alla Hlute/ Og mættum ødlaſt þad þu hefur lofad

huad

huad betra og ædra er/ enn nöckur kañ ad oſka og girnaſt/ Fyrer þiñ ꝛc.

Piſtilleñ ſkrifar S. Petur

1. Piſt. III: Cap.

MIn Aſkuleger Brædur/ Enn ad Alyktan vered aller einhugader/ſamþoluger/bro durleger/Myſkunſamer/ Audmiuker. Endurgiallded ecke illt fyrer Illt/einge Skam̃ar ord fyrer Skam̃ar yrde/helldur ble ſſed þar i giegn. Og vited/ad þier erud þar til kallader/ad þier Bleſſanena ſkyllduð erfa. Þui huör hañ vill elſka Lijfed/ꝛ ſia goda Da ga/ſa ſtille ſijna Tungu fra vondu/ ꝛ ſijnar Varer ad þær eige Flærd tale. Hañ ſkal hne ygia ſig fra vondu/og giöra hid gooda/ leite hañ Fridarens/ꝛ epterfylge hönum. Þuiad Augu Drottens eru yfer Riettlætum/ꝛ hans Eyru til þeirra Bæna ækalls. Enn Auglit Drottens er yfer öllum þeim ſem illa giöra. Huör er ſa ydur giete grandad/ ef þier fylged þui hinu goda? Og þott ad þier lijded fyrer Riettlætesins ſaker/þa eru þier ſæler. Og hrædeſt ecke þeirra Ognan/og ſkielfeſt ecke Helldur helged Gud Drotten/i ydrum Hiörtū

Gudſpialled ſkrifar S.
Luc. v. Cap.

I Þañ tÿma/Og þad ſkiede/þa er
Folked ßlyktest ad hõnum/til ad he
yra Guds ord/og hañ ſialßur ſtood
vid Sioen Genezareth/⁊ hann leit
tuö Skip ſtanda vid Sioen. Enn
Fiſkararner voru ſtigner aß Skipõnũ/⁊ þuo
du Neten. Hañ ſtie þa vppa annad Skiped/
þad ſem var Simonar/og bad hañ ad draga
nöckud ßra Lande. Og hañ ſat ſo og kiende
Folkenu aß Skipenu. Og ſem hañ gaß vpp
ad kieña/ſagde hañ til Simonar. Drag þu
wt a Diwped/og leyſed vpp ydar Net til Fi
ſkedrattar. Simon ſuarade/⁊ ſagde til hans
Meiſtare/j alla Nott hößum vier erßuidad/
⁊ ßeingum eckert/Enn j þÿnu orde mun eg
Netenu wtkaſta. Enn þa þeir hößdu þetta
giört

giört/Jnneluktu þeir mykla mergd Fiska/ so ad þrra Net rifnuðu- Enn þeir bentu þa sijnum Fielögum/sem voru a hinu ödru Skipe nu/þad þeir kiæme þar/ + hialpudu þeim- Og þeir komu/+ hlodu bæde Skipen pull/ so ad þau suktu ad mestu. Þa ed Simon Pe trus sa þetta/piell hañ til Knianna Jesu/+ sagde. Gack pra mier Lavardur/ þuiad eg em Madur Syndugur/Aþ þui ad Felmtur var yper hann komen/+ alla þa sem med hönum voru/aþ þeim Fiskedrætte er þeir pein gu til samans/lijka + einnen yper Jacobum + Johañem Sonu Sebedei/sem ad voru Lags meñ Simonar. Og Jesus sagde til Simonar/Ottast þu eige/þuiad hiedan i pra skallt þu Menn veida. Og þeir drou sijn Skip ad Lande/ypergæpu allt saman/+ pylgdu hönum epter

Ki'nde Christur a Straundu/ Kiær þad Folk vill læra/Bydur Pastorprudum/Petre ad varpa Netium/hann kuedst a hafa vnned/adur fatt/nema þiadest/ Ad heyrdu Hertans Orde/ hier er greid nogleg Veide

Siötta Sunnudag epter Trinitatis.

HEyr Almattuge Eilijfe Gud/huørs þad er sem allra best er/ Vier bidium/jnnplanta j vor Hiørtu Elsku þyns Nafns/auk þu j oss sa sña Gudrækne/ Og huad gott þu verkar j oss/ Þad hid sama villder þu styrkia og vardveita/ Fyrer þinn Son/ z c.

Pistilen skrifat S. Pall Rom: vi. Capit.

KIærer Brædur/Huad eigum vier ad seigia hier til? Skulū vier þa j Syndeñe blijfa/so ad Naaden meige yfer gnæfa? Fiærre se þui/Puiad ef vier erum Syndeñe dauder/huørnen meigum vier þa lifa j heñe? Vite þier ecke/ad aller vier sem skijrder erum j Jesu Christo/þad vier erum j hans Dauda skijrder. Þui erum vier z lijka med hönum greftrader fyrer Skijrnena j Daudan/vppa þad/ad lijka sem Christus er vpvaken fra Daudum fyrer Dyrd Födursins lijka so skulum vier ganga j Nyungu Lijfdagaña. Þuiad fyrst vier erum hönum jnplantader j Lijking hans Dauda/so verdum vier z eirnen j Vpprisuñe/vitande þad/ad vor gamle Madur er med hönum krossfestur/so ad afskiæfest Lijkame Syndareñar/ad epter

þad

þad þiónudum vier eigé Syndeñe. Þuiad hu
ór sem daudur er/ hañ er riettlætur orden aþ
Syndeñe. En þyrst vier erum dauder med
Christo/þa truum vier þad vier munum og
med hönum liþa. En vier vitum þad/ad Ch
ristur er vppvaken þra Daudum/ ꝛ deyr eige
meir/Dauden mun ꝛ eigi meir drottna yþer
hönum. Þui þad hañ do/þad er hañ einusiñe
Syndeñe daen/En þad hñ liþer/þad liþer hñ
Gude. So ꝛ lijka þier/skulud hallda ydur
sialþá þar þyrer/ ad þier sieud ꝛ dauder þra
Syndeñe/eñ lijed Gude/ j Drottne vorũ Je
su Christo. Þar þyrer læted nu Syndena ecke
drottna j ydrum daudlegum Lijkama/ so ad
þier hlyded heñe/j heñar Girndum

Gudspialled skriþar S. Matth. v. Cap.

Hañ tijma/Jesus sagde til sinna Læ
resueiña. Eg seige ydur/nema ad so
sie/ad ydart Riettlæte yþergnæþe meir
enn hinna Skriptlærdu ꝛ Phariseis/þa munu þier eige jñganga j Himnarijke.
Þier haþed heyrt/huad sagt er til hinna góm
lu. Ecke skalltu Mañ vega/ En huór hann
vegur Mañ/sa verdur Doms sekur. Enn eg
seige ydur/þad huór hann reidest Brodur sij
 unm

num daarlega/ sa verdur Domsins sekur. Enn
huor sem ad seiger til Brodur síns/ Racha/
hann verdr Radsins sekur. En huor sem seiger
þu Afglape/ hann verdur sekur Helvijtis ellds.
Þar fyrer/ nær ed þu offrar þijna Giof til
Altaris/ og þier kiemur þar til hugar/ ad þinn
Broder hafe nockud a mote þier/ þa lattu þar
þijna Gafu fyrer Alltarenu/ og far adur ad
sætta þig vid Brodur þinn/ og kom þa ad off
ra þijna Gafu. Vertu snarlega samþyckur
þijnum Motstodu manne/ a medan þu ert enn
a Veige med honum/ so ad eige selie þig hinn
Motstodumadur Domaranum/ og Domaren
selie þig Þienaranum/ og verder þu j Dibly-
ssu kastadur. Sannlega seige eg þier/ ad eige
muntu þadan vt fara/ þangad til þu hefur
borgad hinn sijdasta Pening

Hafa

Hate þier Hræfne liota/ hier vottar ſo Drotten/adſu hin jlla Reide/og flerk hennar Merke/leide j Dom og Dauda/ fra Dygd og Himna byggdum/adur enn Offred biodum/ættum glader ad ſættaſt.

Siðunda Sunnu dag epter Trinitatis

COLLECTAN

HErre Herra Gud/j huørs eilijfre Fyrerhyggiu eckert er ſem bregdaſt kan/Vier audmiukt lega bidium þig/Tak þra oſſ allt þad ſem oſſ er ſkadlegt/og veit oſſ alla þa Hlute/ſem oſſ eru Gagnleger/Fyrer ꝛc.

Piſtilen ſkrifar S: Pall: Rom. vi. Capit.

EL ſkuleger Brædur/Eg hlyt þier mann lega aþ ad ſeigia/þyrer ydars Holldz Breyſkleika ſaker. Þuiad lijka ſem þier haþed ydar Limu lied til ad þiona Obreinleikanum/þra ödru Ranglæte til annars/lijka ſo og ſkulu þier nu lia ydar Limu til ad þiona Riettlætenu til Helgunar. Þui þa þier voruð þrælar Syndarennar/ voru þier Riett lætis lauſer. Huórn Avöxt höfdu þier

 þann

þañ tijma/þañ þier skamest ydar nu aꝼ? Þuí ad endalok þeirra Hluta er Daudeñ. Eñ nu þier erud ꝼrelsader ꝼra Syndenne/þa eru þier ordner Guds þionar/ ⁊ haꝼed þuí þa ydar uarn Auöxt til Helgunar/enn ad Endalokonum eilijꝼt Lijꝼ. Þuí Verdlaun Syndarenar er Dauden/Enn Guds Gaꝼa er eilijꝼt Lijꝼ j Drottne vorum Jesu Christo

Gudspialled skrifar S. Marc. VIII. Cap.

A þeim Dögū/ Þar var eñ margt Folk komed saman/⁊ haꝼde ecke til matar. Jesus kallade þa sijna Lærisueina til sijn/⁊ sagde til þra. Mig aumkar yꝼer Folked þuí ad/ sia

ad sia þu/ ad j þria Daga hafa þeir hia mi
er vered/ ꝛ eckert til Matar haft/ Og ef eg
læt þa fastande heim til sijn fara/ þa van-
megnast þeir a Leidenne. Þuiad sumer vo-
ru langt ad komner. Og hans Lærefueinar
suörudu hönum. Huadan faum vier þau
Brauð hier a Eydemörkū/ so ad vier gietum
þa mettad? Og hañ spurde þa ad. Huörsu
mörg Brauð hafe þier? Þeir sögdu hönum/
Sio. Og hann skipade Folkenu nidur ad set
iast a Jördena. Og tok þau sio Brauden/ þa
ckade ꝛ braut sundur/ ꝛ fieck sijnum Lære-
sueinum ad þeir legdu þau fram. Og þeir
lögdu þau fram fyrer Folked. Þeir höfdu ꝛ
fáa eina Fiska/ ꝛ þa hina sömu blessade hañ/
ꝛ baud fram ad leggia. Eñ þeir neyttu og
urdu metter. Og þeir toku vpp ꝥ yfer var/
sio Karfer med afgangs leyfar. Eñ þeir sm
neytt höfdu voru nær fiorar þusunder/ ꝛ hañ
liet þa j burtu fara

ȣ

*Enn fra eg audru sinne/ æren Lydur ad væ
re/ med Christo/ hann kienner j brioste/ klar vm
Hungred sara/ sedur af sio þa Braudum/ sundur
taldar þusunder/ fiorar/ enn fa þo meira/ Fæde
enn þarf ad snæda*

Attunda

Attunda Sunnudag ep
ter Trinitatis

COLLECTAN

HEyr Herra Gud Himneske Fader/vier bid-
iu̅/Gief oss Anda z Raad þar til ad huxa
þa Hlute sem riettet eru/og sydan þa ad full-
komna med Verkønum: Og af þui vier for-
meigum eckert an þyn/þa vil oss ad lifa epter
þynum Vilia/Fyrer

Pistilen skrifar S: Pall.
til Rom. VIII. Cap.

ELskuleger Brædur/Vier erum Skull-
dunautar/enn ecke Holldsins/so ad vi-
er lifum epter Holldenu. Þuiad ef þi-
er lifed epter Holldenu/munu þier dey-
ia. Enn ef þier deyded fyrer Andan Holldsins
Giërder/þa munu þier lifa/ Þuiad huörium
hellst sem Guds Ande stiornar/þeir eru Gu-
ds Syner. Þuiad þier hafed ecke medteked
þrælkunar Anda/so þier þurfed nu aftur ad
rgga um ydur / helldur hafe þier medtekid
arfleidslu Anda/fyrer huörn vier köllu̅ Abba
elskulege Fader. Þesse same Ande ber Vitnis
burd med vorum Anda/ad vier sieum Guds
Syner. Enn fyrst ad vier erum Syner/þa
er

erum vier Erfingiar/ Sannarlega Guds erfingiar/ og Samarfar Christi/ ef vier lijdum med hönum/ vppa þad/ ad vier verdum eirnen med hönum dyrdarleger

Gudspialled skrifar S.
Matth. VII. Cap.

Þann tijma/ Jesus sagde til sinna Lærisueina. Vakted ydur fyrer falsspamönnum/ sem koma til ydar j Saudaklædum/ enn hid jnnra eru þeir glepsande Vargar. Vt af þeira Auörtum meige þier kiena þa. Verda nöckud Vijnberen saman lesen af Þyrnönum/ eda Fijkiur af Þistlönum? So lijka mun huört gott Trie bera godan Auöxt/ enn huört vondt Trie vondan Auöxt. Gott Trie gietur ecke bored

bored vondan Avôxt / + ei helldur giefur ille Trie bored godan Avôxt. Og huôrt pad Trie sem ecke ber godan Avôxt / skal vpphôggvast/+ j Elld kastast. Þar fyrer meige þier wt af þeirra Avôxtum þeckia þa. Þeir mu nu eige aller sem til mijn seiga/Drotten Drotten/inganga j Guds Rijke/ Helldur hañ sem giörer Vilia mijns Födurs/þss a Himnum er Marger munu til mijn seigia a þeim Deige Herra Herra/ höfum vier ecke spad j þijnu Nafne/höfum vier ecke j þijnu Nafne Dióffla wtrekid/+ j þijnu Nafne giördum vær mörg Kraptaverk? Og eg mun þa jata þm ad alldrei þeckta eg ydur/ Fared fra mier aller Jllgiörda meñ

Varest þier villupresta/vit snauda j Hans Sauda/Ad sonnu eru fyrer innan/allkarger þo vargar/Eik huor Alldin lijka/ epter Giædum sijn fæder/Ei komast vpp til Himna/aller þr Drotten kalla.

Niunda Sunnu Dag
epter Trinitatis

COLLECTAN

Almatt

Ò Almatteuge Eilijfe Gud/Vier bidium/ Lat þijn Myskunar Eyru ætijd vera open til vorra audmiukra Bæna/ z so ad þu giefer oss þad vier girnunst/þa giet þu oss þijna Nad/ ad girnast þad eina sem þier vel þocknast/Fyrer Jesum z cet.

Pistilen skrifar S. Pall
1. Cor. x. Cap.

G O der Brædr/Þetta er skrifad oss til Fyrermyndar/ad vier skulum eige girnast huad illt er/so sem þeir girntust. Giörest z eige Skurgoda þienarar/ lijka so sem nöckrer af þeim vrdu/epter þui sem skrifad stendur/Folked settest nidur ad eta z dreckа/z stod vpp ad dansa. Dryged ecke Hooraner/so sem nöckrer af þm dryg du Hooraner/z fiellu a einum Deige/ þriar þusunder z tuttugu. Freisted z eige Christo so sem nöckrer af þeim freistudu/z fyrerforust af Höggormum. Mögled z ecke/so sem nöckrer af þeim mögludu/z fyrer foorust af Eydeleggiaranum. Þetta allt er skied þm til Fyrer myndar/enn er skrifad oss til Aminnīgar/yfer huöria þessa Heims ende er komen. Fyrer þui/huör hañ lætur sier þikia/þad hañ stande/gaumgiæfe sa ad hañ falle ecke. Ydur hefur eñ nu ecke hendt nema mañleg Freistne

Eins

Enn Gud er trwr sa sem ecke lætur ydur
preistast/fram yfer þad þier kuñed ad lijda/
Helldur giörer hañ þad/ ad Freistingenn fære
þañ Enda/ad þier gieted vel stadest

Gudspialled skrifar S.
Luc. xvi. Cap.

Þañ tijma/Jesus sagde til sinna
Lærefueina. Nockur Mañ audug
ur var þar/sa ed hafde eirn Rads
mañ/sa same var ofrægdur vid hñ
so sem hefde hañ eydt hans Gotse.
Og hañ kallade þañ sama til sijn/ sagde til
hans/Hvad heyre eg þetta af þier? Giördu
Reikningskap af þiñe Radsmensku/ þuiad
þu matt eige hiedan af Radsmensku hafa.

Eñ

Enn Radsmadurenn sagde med sialfum sier/ Huad skal eg tilgióra/ þa minn Herra suipter aff mier Radsmenskunne? Eg duge ecke til ad grafa/ enn eg skömmunst mijn ad bidia. Eg veit huad eg skal gióra/ nær ed eg verd settur af Radsmenskunne/ so ad þeir med take mig j syn Hws. Þar fyrer samankallade hann Sk ulldamenn syns Herra/ + sagde til hins fyr- sta. Huörsu mijked ertu skylldugur mynum Herra? Enn hann sagde/ Hundrad Tunnur Vid smiórs. Og hann sagde þa til hans/ Tak þitt Brief + setst snarlega nidur/ + skrifa Fimm- tyger. Epter þad sagde hann til hins annars/ Enn huörsu mijked ertu skylldugur? Sa sagde Hundrad Mæle kierólld Hueitis. Þa sagde hann til hans/ Tak þitt Brief/ + skrifa Atta tyger. Og Herrann lofade hann ranglata Ra dsmann/ þad hn hefde giórt so forsialega. Þui þessa Heims Börn eru kiænare Sonum Lio sens j sinne Kynslod. Og eg seige ydur/ Gióre ed ydur Vine wt af þeim Ranglætis Ma- mmona/ so ad þa nær ydur þrytur/ ad þeir med take ydur j eilijfar Tiallbwder

Rægdur Radsmann sagde/ r adugur sier til nada/ Skulldamenn skulu nu giallda/ Skarpsin nader vijst minna/ So hia þeim hafe eg vm tyma/

ma/ Hæle þa vellt vr Sælu/ Rade ſo Rijkur ßude/ Ad rijkum Drottne lijke.

Tiunda Sunnu Dag epter Trinitatis.

COLLECTAN

ALmættuge Eilijfe Gud/ ſem aud ſyner þinn Mætt j þui þu þyrmer og myſkunar oſſ. Vier bidium/ Auk og margfallda vid oſſ þyna Myſkun/ So ad vier ſem ſtundum epter þui ſem þu hefur oſſ lofad/ mættum verda hlucktakarar þinna himneſkra Giæda/ Fyrer þin/ ⁊ ct.

Piſtilen ſkrifar S. Pall

1 Cor. xii. Cap.

KJærer Brædur/ Eg vil eige dylia fyrer ydur/ vm þær andlegar Gafur. Þier vited þad ad þier vorud heidner/ ⁊ geingud burt til mallauſra Skurgoda/ ſo ſem þier vrdud tilleidder. Fyrer þui kunngiöre eg ydur/ þad eingen ſa ſem fyrer Guds Anda talar/ formæler Jeſu/ Og eingen fær Drottenn Jeſum kallad/ nema fyrer Heilagan Anda. Giafernar eru marghattadar/ þo er hinn ſame Anden. Þar eru og marghattud Em-

bætt

bætte/enn hin̄ same er Drotten. Þar ern og marghættadar Verkaner/eñ hin̄ same Gud er sem verkar alla Hlute j aullum. Eñ j sierhuer ium einum audsyna sig Giaper Andans til Nytsemdar. Einum verdur giefed pyrer Andā ad mæla ap Visku/eñ audrum verdur gie fed ad tala ap Skynseme/ap hinū sama Anda. Audrum Truan/ap hinum sama Anda. Einum Giöp Lækningaña/ j sama Anda. Audrum Krapta verk ad giöra/Audrū Spa domur/ꝛ audrum ad giora adskilianlega grein Andanna. Einum marghættud Tungumæl einum audrū Vtlegging Tungumælaña. Eñ allt þetta verkar eirn ꝛ hin̄ same Ande/skipt ande sierhuerium/epter þui sem hañ vill.

Gudspialled skripar S. Luc. xix. Cap:

Vm Þañ tijma/Og þa ed Jesus kom nær ad hañ sa Borgena/griet hann yper heñe/ꝛ sagde. Ep ad þu visser huad ed til þijns Fridar heyrde/þa munder þu nu a þessum þijnum Deige þar Vaktan a hapa/enn nu er þad huled pyrer þijnū Augū. Þuiad þeir Dagar munu koma ypper þig/þad þijner Oviner munu byggia Gervirke j kring

 vm

vm þig/ ⁊ þijn Baurn med þier/ ⁊ vmkring ia þig/ ⁊ a alla Vegu ad þier þreyngia ⁊ þig nidur ad Jördu briota / og ecke munu þeir j þier læta Stein yfer Steine vera / af þuí þu þeckter ecke þinn Vitiunar tijma: Og hañ gieck jñ j Mustered/ ⁊ tok til ad reka wt þa sem selldu ⁊ keyptu þar jñe/ og sagde til þeirra/ Skrifad er/ ad mitt Hws sie Bæna hws/ enn þier hafed giört þad sem añad Spillvirkia jñe. Og huörn Dag kiende hñ j Musterenu. Eñ Kiennemanna höfdingiar ⁊ Skriptlærder/ ⁊ Villdarmenn Lydsins leitudu fast epter ad fyrerkoma hönum/ ⁊ gætu þad ecke funded/ huad þeir skylldu giöra hönum. Þuiad allt Folked hnie ad hm/ ⁊ hlydde hans Ordum

Christur

Christur af aurleik Altar/kiemur til Jerusalem/griet yfer Glapa lytum/og greiner þad hann meinar/þier kom Hialpar tijme/hardrad þu forsmader/þui fær þu hefnder hardar/og þr ædelegt Kualræde

Elleﬅa Sunnu dag ep ter Trinitatis

COLLECTAN

Almættuge Eilijfe Gud/huers Myskun ad yfergeingur og gnæfer oss/og alla Gitnd vors Hiarta/Vier bidium/Lat þijna Myskun koma yfer oss/og fyrergiefþ oss nadarsamlega/ huad hellst vor Samuiska hrædest og ottast/ᵹ gief betur til vor en vier sialfer þorum ad bidia/Fyrer þinn ᵹ ct.

Pistilen skrifar S. Pall
I. Cor. xv. Cap.

G Oder Brædur/Eg aminne ydur a þ Evangelium/sem eg predikade ydur/ huort þier medtokud/i huöriu þier ᵹ standed/fyrer huert þier verded ᵹ sæluholpner/med þm hætte sem eg kunngiörda þ ydur/ef þier hafed þ hallded/vtan ad so sie ad þier hafed til onytis truad. Þuiad eg gaf ydur i fyrstu/huad eg medtok/þad ad Christ

sit sie lijplaaten fyrer vorar Synder/epter Rit ningunum/ + ad hañ sie grafen/ + hañ sie vpp aptur risen a þridia Deige epter Ritningunñ og þad hañ er siedur af Cephas/ + epter þad. af hinum tolf. Og þar epter var hañ siedur meir eñ af fim̃ hundrud Brædrum j señ/ af huórium ad marger eñ lifa til/eñ nockrer eru sofnader. Og epter þad var hañ siedur af Jacobo/þar næst af öllum Postulönum. Og sijdast allra er hañ siedur af mier/so sem af otijmaborum Byrde. Þuiad eg em minstur Postulaña/og eige verdugur ad eg skule Post ule heita/fyrer þad ad eg O þsokti veitte Gu ds Söfnude. Eñ af Guds Naad er eg þad eg er. Og hans Naad medur mier var ei til onytis/helldur hef eg erfidad meir enn þeir aller/eñ þo eg ecke/helldur Naad Guds sem med mier er.

Gudspialled skrifar S. Luc. v. Cap.

Með Þeim Dögum/Jesus sagde til nöckra þeirra sem treystu vppa sialfa sig/ lijka sem mundu þeir riettlaater vera/ + for smadu adra/þessa Epterlijking. Tueir Meñ geingu vpp j Mustered ad bidiast fyr er/eirn var Phariseus/eñn añar Tollheimtu madur

madur. Phariſearen ſtod ⁊ badſt nu þannen
fyrer med ſialfum ſier. O Gud/ eg þacka
þier þad eg em eige ſo ſem adrer Men̄/ Ræ
ningiar/ O riettvijſer/ Hordoms men̄/ eda ſo ſem
þeſſe Tollheimtumadr/ eg faſta tuiſuar j Viku
⁊ eg gief Tiunder af ollu þui eg a. Og Toll
heimtumaduren ſtod langt j burt fra/ ⁊ villde
ecke vpplypta ſijnum Augum til Himens/ hell
dur barde han̄ ſier a Brioſt/ ⁊ ſagde. Gud/
vertu mier Syndugum lijknſamur. San̄lega
ſeige eg ydur/ þeſſe for meir en̄ hin̄ riettlatur
j ſitt Hws. Þuiad huor ſa ſem ſig ſialfan vp
hefur/ han̄ ſkal nidurlægiaſt/ Og huor ſem ſig
ſialfan nidurlæger/ han̄ mun vpphafen verda

Tueir Menn true eg ad fære/til Kirkiu sem vilia/Gud sinn bidia bader/ Bersyndugur þo fynde/fyrer Sut med Synda grate/ Sæta Nad og Dader/vel þo Hræsne hæle/hinn fær Lofstyr minna

Tolpta Sunnudag ep ter Trinitatis.

COLLECTAN

AElmættuge eilyfe Gud/af hvørs Gæfu þ kiemur / ad þyner Christner Menn þiona þier riettelega/ Vier bidium / Veit þu oss/ ad vier/an allrar Hindranar/ mættum þar og odlast/þad þu hefur lofad/Fyrer ꝛc:

Pistilen skrifar S. Pall. II. Cor. III. Cap/

NAskuleger Brædur/Slijkt Traust hőfum vier til Guds fyrer Christum/ei þad vier sieum af oss sialfum til nyter nőckud gagnlegt ad hugleida/so sm af oss sialfum til/helldur ef vier erum nőckru nyter þa er þad af Gude/sa ed oss giőrer neyta fram̄ ad flytia Embætte hins nya Testamentis/ecke Bokstafsins helldur Andans/þui ad Bokstafuren deyder/en Anden lijfgar. En

ef þad

eþ þad Embætte Daudans/sem a Steinum var grafed med Bokstöfum/hafde þan̄ Biartleik/ad Israelis syner gætu ecke lited j Asionu Moysis fyrer Biartleika saker hans Andlits/sem þo hefur enda. Huórnen skyllde þa ecke myklu meir þad Embætte sem Andenn giefur Biartleik hafa? Þuiad eþ þad Embætted Fyrerdæmingarenar er dyrdlegt/myklu framar mun þa þad Embætte sem Riettlæted bodar/vera dyrdarsamlegt

Gudspialled skrifar S. Marc. VII.: Cap.

OG þa Jesus gieck j burt aptur wr Lanns alfum Tyri + Sydonis/kom þan̄ til Siafarens j Galilea/j midiar By

 gder

ydet þeirra tiu Stadaña. Og þeir leiddu til hans þañ Mañ sem Daufur ✝ Mallaus var/og bædu ad hañ legde Hendur yfer hañ. Og hañ veik hönum afsijdis fra Folkenu/liet sijna Fingur j hans Eyru/hrækte wt/✝ aḃrærde hans Tungu/leit vpp til Himens/andvarpade ✝ sagde til hñs/Ephphata/þad er/opna þig. Og jafnsnart vpplukust hans Eyru/þa vppleystest ✝ eirnen Fiötur hans Tungu/so ad hañ talade riett. Og hañ skipade ad þeir segde þad eige neinum/Eñ þui meir sem hañ fyrerbaud þeim þad/þess meir þa vijdfrægdu þeir þad wt/✝ þa sialfa vndrade þetta næsta miög/seigande. Allt giörde hañ vel/huñad Dauffa lætur hañ heyra/ og Mallausa tala

ỏ

Blindur og mallaus munde/Madur fa leiddu adrer/fyrer Christ af Edle Astar/adur Lækniss badu/Hann færer fyrst ad Eyrum/ Fingur til Lækningar/tekur a Tungu lijka/talar hann riett vid þetta

Þrettanda Suñudag ep ter Trinitatis

COLLECTAN

O þu

O Þu Almattuge Eilijfe Gud/gef oss Aukning Truarennar/Vonareñar og Kiærleikans/og vier mættum ödlast þad þu lofar/og so ad elska þad sem þu oss bydur/ Fyrer Jesum Christum / ꝛc.

Pistilen skrifar S. Paall Galat. iii. Cap.

Elskuleger Brædur/ Eg tala epter Mañlegum Plagsid. Eingen forsmaar er Testamentum eins Mans nær þ er stadfest/nie eykur þar vid nöckru. Nu eru þo Fyrerheiten Abraham tilsögd/og j hans Sæd/æige seiger hañ j Sædunum/so sem sie þau mörg/helldur so sem fyrer eitt Sæde/j þinu Sæde huör ad er Christur. Enn þetta seige eg/ad þad Testament sem til forna er stadfest af Gude/vppa Christum/verdur ecke onytt giört/so ad Fyrerheited skyllde fyrer Lögmaaled enda taka/huört ad gefed er fiorum Hundrudum ꝛ þriatijger Aarum/ þar epter. Þui ef ad Arfleifden yrde fyrer Lögmaaled/sañarlega þa er hun ecke gefen fyrer Fyrerheited. Eñ Gud hefur fyrer Fyrerheited gefed hana Abraham. Huartil skal þa Lögmaaled? Þad er sett vegna Yfertrodslunnar/þangad til ad kiæme Sæded huörin fyrer var heited. Eñ þier vited ad Lögmaal

ed er tilſkickad pyrer Einglana/ pyrer Sönd Medalgaungu manſins. En Medalgaungu madurenn er eige ad eins/ einka Medalgöngu madur/ Enn Gud er einn. Huórtenn þa? Huórt er þa Lögmaled j giegn Guds Fyrerheite? Þad ſie þiærre/ Þui ep þad Lögmal være gieped ſem liipgad giæte/ ſannarlega þa kiæme Riettlæted wt ap Lögmaleim. Enn Ritningen hepur þad allt ſmeluckt vnder Syn deñe/ ſo ad þad Fyrerheit ſem er pyrer Truna a Christum giæpeſt þeim ſem trua.

Gudſpialled Luc. x. Cap.

OG Jesus ſnere ſier til ſinna Lærefueina/ og ſagde þm̃ ſierdeilis. Sæl eru þau Augu/ ſem ſia þad/ huad þier ſiaed/ Þuiad eg ſeige ydur/ þad marg

er

er. Spámenn + Kongar villdu hafa sied/ huad þier siaed/ + sau þad eige/ + ad heyra huad þier heyred + heyrdu þad eige. Og sia/ad nú ckur Lögvitringur stod vpp freistade hans + sagde. Meistare/ Huad skal eg giöra/ so ad eg eignest eilijfft Lijf? Enn hann sagde til hans. Huad er skrifad j Lögmalenu? Huörnen les þu? Hann suarade + sagde. Elska skaltu Drottenn Gud þinn/ af öllu Hiarta þijnu/ + af allre Aund þinne/ + af öllum Mætte þijnu/ + af öllu Hugskote þijnu/ og þinn Naunga so sem sialfan þig. Jesus sagde til hans. Þu suarader riett/ Giör þad/ + munntu lifa. Enn hann villde riettlæta sialfan sig/ + sagde til Jesu. Huör er þa minn Naunge? Enn Jesus suarade + sagde. Madur nöckur foor fra Jerusalem ofan til Jericho/ + hrasade a med al Ræningia/ huörier ad ræntu hann Klædum + lemstrudu hann Sarum/ geingu sydan j burt + lietu hann þar epter halfdaudan liggia. Enn so bar til/ad Kiennemadur nöckur foor ofann hinn sama Veg/ og er hann leit hann/ gieck hann framm hia hönum. Slijkt hid sama Levitenn/ þa hann kom nærre þeim Stad/ + sa hnn/ gieck hann þar framm hia. Enn Samverskur Madur nöckur foor vm faren Veg/ kom þar nærre hönum/ + sem hann sa hann/ þa hrærdest hnn

em

og Myskunseme vid han/og gieck ad hönum batt vm Sär hans/hellte þar j Vidsmióre + Vijne/+ lagde hñ vppa sinn Eyk/+ flutte til Herbergis/gaf + giætur ad hönum. Enn annars Dags þar epter þa hañ poor j burt/ tok hann vpp tuo Peninga/og gieck Ærosbwandanum/+ sagde. Gef þu gæt a hönum/+ huad þu leggur meira wt/þad skal eg borga/nær ad eg kiem aptur. Huör þeirra þrigg ia synest þier vera þess Maunge/sem hrasad ur var a millū Rœningiaña? Eñ hñ sagde. Sa sem giörde Myskunar verked a hönum. Og Jesus sagde til hñs/Far þu/+ giör slijkt hid sama

Hier telur Herran sæla/hreina Læresueina/fyrer Ord og Edla giorder/er þeir sia og heyra/Lærdur j Laugunum spurde/ad Lijfs rad um med Hade/enn Christur Bodorde besta/byd ur honum ad hlyda

Fiortanda Sunnudag epter Trinitatis

COLLECTAN

AlmattugeEilijfe Gud/sem ad vardveiter þijna heilaga Kristne med þisse eilijfre Myskun/

skutt/aþ þui ad æn þijn þessur manlegur Veyk=
leike/Vier bidium/lat hana þyrer, þijna Hialp
leidast þra þui sem henne er skadsamlegt/ til
þess sem henne er gagnlegt og heilsusamlegt/
Fyrer. ꝛc:

Pistilen skriþar S: Paall:
Gal. v. Cap.

ELskuleger Brædur/Enn eg seige yd=
ur/Ganged j Andanum/þa munu þi=
er ecke þullkomna Girnder ydars Holds
Þuiad Holdded girnest j mote Andanū
ꝛ Anden a mote Holldenu. Og þesser eru
huör j mote ödrum/so ad þier giöred ecke hu
ad þier vilied. Eñ eþ Anden stiornar ydr/þa
eru þier ecke vnder Lögmalenu. Þuiad Holldz
sins verk eru openber/sem ad eru Hordomur/
Frillulijþnadur/Saurlijþe/Lausung/Skurg=
goda dyrkan/Fiölkynge/Fiandskapur/Hatur/
Agg/Reide/Præta/Sundurþyckia/Tuidræ=
gne/Auþundskapur/Manndrap/Oþdryckia/
Oþneitsla/ꝛ þessu lijkt. Vt aþ huöriu eg he
þe ꜳdur þyrer sagt/og seige eñ nu/ad þeir sm̄
slijkt giöra erþa ecke Guds Rijke. Enn hier
j giegn er Auöxtur Andans//Kiærleike/Fög
nudur/Fridur/Polenmæde/Blijdleike/Good=
girne/Tru/Hogværd/Sparneytne/Hreinlijþe
j giegn slijku er ecke Lögmaled. Enn þeir
sem

sem Christo tilheyra/þeir krossfesta sitt Holld
med Girndum + Tilhneigingum

Gudspialled skrifar S.
Luc. XVII. Capit.

J Þann tijma/Og þad skiede so þa
ed Jesus gieck til Jerusalem/ad hn̄
ferdadest j giegnum midla Sama
riam + Galileam. En̄ sem hn̄ gi
eck jnn j nöckurt Kauptun/ mœttu
hönum tiu Lijkþraer Men̄/huörier ad stodu
langt fra/hooftu sijnar Radder + sögdu. Je
su gode Meistare/Myskuna þu oss. En̄ sm̄
hann leit þa/sagde hann til þeirra/ Fare þier
+ syned ydur Kien̄emön̄önum. Og þad skie-
de so/þa er þeir geingu þadan/ad þeir vrdu
hreiner

hreiner. En einn vt af þeim/naar hañ ſa þ ad hañ var hreinn vorden/ ſnere hañ aptur/ loƒande Gud med hærre Rauſt/ + ꝼiell fram a ſijna Aſionu fyrer Fætur Jeſu/giörande hõ num þacker/ + þeſſe var Samverſkur. Enn Jeſus ſuarade + ſagde/ Huört voru ecke tiu hreinſader? En huar eru hiner niu? Funduſt aunguer þeir aptur ſnere/ + giæfe Gude Dyr dena/nema þeſſe Vtlendingur? Og hañ ſag de til hans. Statt vpp + far hiedan/ þuiad þijn Trua giörde þig hiálplegan

Tueir og tuenner fiorer/ toku aller ſenn kalla/ ſpillter Menn og mælltu/ Miukur oſs lækna ſiuka/ Ieſus Orde lioſu/ j einu giorer þa hreina/ Ecke af ollum þackar/ Nema einn med Lofgiord hreinne.

Fimtanda Sunnudag ep ter Trinitatis

COLLECTAN

Hęrra Gud/ Vier bidium/ Lát þijna ęjduglega Myſkunſeme hreinſa og vernda þijna almennelega Kriſtne/aƒ þui hun aan þijn ei kañ ad vera holpen/þa lattu hana med þin ne Nád og Gæzu jafnan ſtiornaſt/Fyrer/ + c

Pistilen skrifar S: Pall.

Gal. v. z vi Cap.

ELskuleger Brædur/Ef vier lifum j Andanum þa gaungum og so eirnen j Andanum/Verum ecke agiarner Hiegoma Dyrdar huör añan innbyrdis ad reita z ofunda. Kiærer Brædur/Ef ad madur verdur j einhuörium Glæp hindradur/þa leidriettid hañ med hogværum Anda/ þier sem erud andleger/og haf gæt a sialfum þier ad þu verder ecke freistadur. Eirn bere anñars Byrde/z so munu þier uppfylla Christi Lögmal. Enn ef einhuör lætur sier þikia þ hañ sie nöckud/sem hañ er þo eckert/ sa tæler sialfan sig. Huör og eirn reyne sijn eigen verk þa mun hañ a sialfum sier hroosan hafa/ enn eige a ödrum. Þuiad huör og eirn mun sijna Byrde bera. Enn sa ed leidriettur verdur mz Ordenu/hann byte hinum allshattudü Giædum sem hañ leidrietter. Fared eige viller vegar/Gud lætur eige ad sier hæda. Þuiad huad Madurenn sæer nidur/þad mun hñ upp skiera. Þuiad huör hann j sijnu Hollde nidur sæer/sa mun af Holldenu Skadseme uppskiera. Enn huör hann j Andanum nidursæer/sa mun af Andanum upskiera eilijft Lijf. Þreytumst vier ecke gott ad giöra/þuiad a sijnum

tijma

Tijma munum vier vpskiera oþreytter. Þar þyrer a medan vier høþum Tijman/ þa giörum gott huörium Manne/eirna mest/ þeim sem eru Truarennar Heimkyñe

Gudspialled skriþar S. Matth. VI. Cap.

A Þeim tijma/Jesus sagde til siña Lærefueina. Eingen kann tueim ur Herrum j senn ad þiona. Ãnn adhuört hann aþrækker þañ eina/ & elskar hinn annan/eda hañ þyd dest þann eina / og þyrerlætur hinn annann. Eige giete þier Gude þionad / og þeim Mammona. Þar þyrer seige eg ydur/ Vered eige hugsiuker þyrer ydru Lijþe/ huad þier

skulud eta og drecka/og eige halldur syrer ydrũ Lykama/huóriu þier skulud klædast. Eda er ecke Lijsed meir eñ Fædslan/og Lykamenn meir eñ Klædnaduren? Lijted a Fugla Himens/þeir ed huórke sa nie vppskiera/ + ecke heldur safna þeir j Kornhlódur/og sa hiñ him neske Saderen hann fæder þa. Eda eru þier ecke myklu framar eñ þeir? Enn huór ydar gietur med sinne Ahyggiu auked eirne Alen vid sijna Leingd? Og huar til eru þier Hugsiuker syrer Klædnadenum? Hygged ad Akursins Lilin grósum/huórnen þau vaxa/ þau vinna ecke nie spiña/Enn eg seige ydur/ þad Salomon j allre sinne Dyrd/var eige so skrydur sem eitt af þeim. Og ef Gud pryder so Grased þad j Dag er a Akre/ + a Morgun verdur j Ofn kastad/ Skylde hañ ecke myklu framar þad sama vid ydur giöra/o þier lijtelltruader? Þar fyrer skulu þier ecke hugsiuker vera/so seigiande. Huad eigum vier ad eta eda huad eigum vier ad drecka/eda med huörju eigum vier ad klædast? Þuiad epter þessu öllu leita heidnar Þioder. Og ydar Himneskur Sader/hañ veit ad þier þurfed alls þessa vid. Þar fyrer leited fyrst Guds Rijkis/ + hans Riettlætis/+ mun ydur allt þetta tilleggiast. Fyrer þui skulu þier ecke Ahyggiu

bera

bera fyrer Morgundeigenum/huad Morgundaguren mun fyrer sialfum sier Umhyggiu bera. Guórium Deige nærger sijn Plaining
ꝧ

Tueimur a einum tijma/tionlaust eingen Pionar/Gude og aumum Aude/olijk eru þau Rijke/Hugsinkur huad ma auka/vid hæd sier/vijst er Fæde/Leite þier Lijfs ad Brautum/ lætur Gud allt hitt bætast

Sextanda Sunnudag ept et Trinitatis.

COLLECTAN

HEyr Almattuge Eilijfe Gud/ vier bidium Þitt þijna Nád ætyd vera yfer oss a Bak og Briost/so vier seum þier riettelega undergiefner/og uppvel vor Hiörtu ad girnast þa Náð/ad vier seum reidubuner til allra godra Verka/Fyrer. ꝛ c:

Pistilen skrifar S. Paall til Ephes. III. Cap.

EG skuleger Brædur/Eg bid ydur þad þier tregest ecke saker mina Hörmunga huöriar eg lijd fyrer ydur/huör yd ar Dyrd er. Þess vegna þa beyge eg

 mijn

mijn Knie fyrer Födur vors Drottens Jesu Christi/ sa sem riettur Fader er/yfer allt þ Fader kallast/a Himnum + a Jördu/þad hñ giefe ydur Krapt/epter Rijkdome siñar Dyrd ar/ad styrkiast fyrer hans Anda j hinum jnn ra Manne/ad Christur fyrer Truna bygge j ydrum Hiörtum. Og ad þier sieud rootfest er + grundvallader j Kiærleikanum/ so þier mættud höndla med öllum helgum/huör ad sie Vijdd + Leingd/Dypt + Hæd. Og ad vi ta eirnen Kiærleikan Christs/sem þo alla vid urkienning yfergeingur/so ad þier uppfylltust med allshættadre Guds gnægd. En hönum sem mættugur er alla Hlute yfergnæfanleg-ar ad giöra/helldur vier bidium/eda skilium/ epter þeim Krapte: sem j oss verkar/þeim sa ma sie Dyrd j Söfnudenum/sa j Christo Je su er/um allar Allder Allda/ Amen

Gudspialled skrifar S.
Luc. VII. Cap:

J Þañ tÿma/ Og þad skiede so/ep ter þad ad Jesus gieck til þeirrar Borgar sem kallast Naim/+ hñs Læresueinar geingu marger med hönum/og mÿkell Fiölde añars Fo lks. Pa er hañ tok ad nalægiast Borgarhlid ed/sta

ed/sia þu/þad framliden Madur var borenn
wt/einka Sonur sinnar Modur/ og hun var
Eckia/og mÿkell Fiölde Borgarmaña gieck
wt med heñe. Enn þa ed Drotten leit hana/
hrærdest hañ Myskunar yfer henne/og sagde
til hennar/ Grææt þu eige. Og hañ gieck þar
ad/ ꝛ ahrærde Börurnar. Enn þeir sem bææ-
ru stodu vid/ ꝛ hañ sagde. Þu Vngmenne/eg
seige þier/rÿs þu vpp/ Og sa settest vpp sem
framliden var/ ꝛ tok til ad mæla/ ꝛ hañ gaf
hañ aptur sinne Modur. Eñ aller vrdu otta
slegner/lofudu Gud ꝛ sögdu. Spææmadur
mÿkell er a medal vor vpprisen/ ꝛ Gud hef-
ur vitiad sÿns Folks. Og þesse Saga barst
wt af hönum vm allt Gydinga land / ꝛ vm
öll kringum liggiande Gieröd

Sart tok signad Hiarta/Sorger Naims bor gar/Jesus Elsku lyser/og Eckiu graten hneck er/Hier kuedur hann af Dauda/hennar einka Son þennan/giefur med glaudu Lijfe godan aptur Modur

Seytianda Suñudag eptter Trinitatis

COLLECTAN

Herra Gud/vier bidiũ/vert þijnu Folke ad þlya Dioþulsins aeggian/og þier eitt umsanlan aþ hreinu Hiarta epter ad pylgia/Fyrer Jesum:

Pistilen skrifar S. Pall Ephes. IIII. Cap.

Kiærer Brædur/So aminne eg ydur nu/eg Bandinge j Drottne/ad þier gãged so sem verdugt er ydrare Kallan þar þier erud iñe kalladet/mz ollu Lijtelæte + Hoguære/+ med Polenmæde/+ umlijded huor annan j Kiærleika. Vered kostgiæfner ad hallda Eindrægne j Andanum/fyrer Band Fridarens. Eitt Lijkame + eiñ Ande/ so sem þier erud kallader j einne Von ydrar

ydrar Kallanar. Eirn Drottenn/eirn Trua/eirn Skijrn/eirn Gud og Fader allra/sa sem ad er yfer ydur öllum/ og fyrer ydur öllum/ og j ydur öllum.

Gudspialled skrifar S. Luc. xiv Cap.

A Þann tijma/Og þad skiede so/ad Jesus gieck inn j Hws nockurs Phariseis Höfdingia a Þuottdeige Brauds ad neyta/ og þeir höfdu Vardhalld a hönum Og sia þu/ad Madur nockur vatssiuke var þar framme fyrer hönum. Og Jesus andsuarade/ og sagde til Lögspekinganna og Phariseis so seigiande. Huört leyfest nockud ad lækna a Þuottdaugum? Enn þeir þaugdu vid. Og

Hañ tok þa a honum/læknade hañ ꝛ liet h añ
j burt fara/ſuarade ꝛ ſagde til þeirra. Huers
ydar Aſne eda Naut ſem fellur j Pytt/er
þad eige jafnſnart vtdreiged a Þuottdeige?
Og þeir gaatu honum aungua þar til ſuarad.
Eñ hann ſagde þeſſa Epterlijking til þ
ra/ſem bodner voru/þa ed hañ ſaa/ huorñen
þeir mauttuſt epter hinum fremſtu Sætum/
ſeigiande ſo til þeirra. Naar ed þu verdur
boden af einhuerium til Brudkaups/ þa ſet
þig ecke j hid ædſta Sæte/kañ ſkie þad añar
þier heidarlegre eñ þu ſie boden af honum/og
kome ſa ſem þier baud og hiñ/ꝛ ſeige til þijn/
Gief þeſſum Rwm/og hlioter þu þa med
Kiñroda/ad hafa hid yſta Sæte. Helldur ſo
Naar þu verdur boden/þa far þu og ſet þig
j hiñ yſta Seſſ/ſo ad þa nær ed ſa kiemur/
er þier baud/þa ſeige hañ til þijn/Vinur/þoka
þier vpp betur. Þa mun þier Virding vei
taſt hia þijnum Seſſunautum. Þuiad huer
ſig ſialfan vpphefur/hann mun nidurlægiaſt/
ꝛ huer ſig lijtelæter/hñ ſkal vpphafen verda.

Drotten Drambs menn friette/ dæme þier huort þad ſæmer/Suida og Sotter græda/ſijdur a helgum Tijdum/Enn Grip ef j Dijked diupa dettur vpp ad rietta? Hræſnarar hier vid veſna/Hann læknar þo Mannen

A Michaelis Messu Dag

COLLECTAN

AlmÆttuge Eilyfe Gud/sem skapad hefur þyna heilögu Eingla/þynum wtvøldum til Styrks og Hialpar j mote margskyns Voda og Haskasemdum þessarar Veralldar/Vier bidium Gief þu oss Nad til þess/ad vier sieum þier þecklater/fyrer sodan Gæfu og alla adra vel giörninga/Og veit oss ad vier med þinne Nad verdum vardveitter fyrer þyna Eingla fra øllum vondum Hlutum/og til alls þess sem þier ma þocknast/Fyrer ꝛc.

Pistillen wr Openberingar bok S. Johañis xii: Cap.

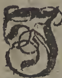
Ä Þeim Dögum/ Og þar giördest Strijd mijked a Himne/ Michael og hans Einglar bördust vid Drekan/ Drekenn bardest og hans Einglar/ ꝛ yfervunnu ecke/og þeirra Stadur vard eige meir fund en a Himne. Og sa mykle Dreke/ꝛ hiñ gamle Höggormur/sa sem ad heiter. Diöfull og Andskote/vard wtkastadur a Jördena/ huöred alla Veralldar kringluna viller. Og hann vard wtsnaradur a Jördena/og hans Einglar vrdu einnen wtsnarader. Og eg heyrde

Rödd

Rödd mykla á himne seigiande. Nu er Heil sa og Kraptur/Ryke/og Mattur vors Guds vorden hans Christs/med þui hann er vtsna radur sem þa asakade Dag og Nott fyrer Gude. Og þeir hafa hann yfer vnned fyrer Lambsins Blod/og fyrer Orded þeirra Vitnisburdar/og þeir hafa ecke elskad sitt Lijf/ allt til Daudans. Þar fyrer glediest þier Himnar/og þier sem þar inne bwed.

Gudspialled skrifar S. Matt. XVIII. Cap.

Þann tijma/Geingu Lærersueinarner til Jesu/og sögdu. Huör er inn mestur i Himnaryke? Jesus kallade eitt Barn til sijn/og sette þad midt a millum þeirra/og sagde. Sannlega seige

seige eg ydr/nema hier vmsinnest og verded so sem Smabórn/munu hier ecke inganga j Ríke Himnanna. Hvór sialfur sig lækkar so sem Vngmenne þetta/sa er mestur j Ríke Himna na. Og huór sem medtekur eitt huilijkt Vng menne j mijnu Nafne/sa medtekur mig. En huór hann hneyxlar einn af þessum Vesalingum sem a mig trua/þarfara være hm ad Myl nusteirn heingdest vm hans Hals/og være j Siafardiup sócktur. Vei sie Heimenum veg na Hneyxlanna/þar hliota þo ad koma Hneyx laner. Enn vei sie þeim Manne/fyrer huórn ad Hneyxlanen kiemur. En ef þijn Hónd eda þinn Fotur hneyxlar þig/snijd hnn af og snara hó num fra þier. Betra er þier inn ad ganga til Lijfsins halltur og Handarvane/enn þad þu hafer tuær Hendur/og tuo Fætur/og verder j eilijfan Elld kastadur. Og ef Auga þitt hneyxlar þig/þa slijt þad vt/og snara þui fra þier. Betra er þier eineygdum inn ad ganga til Lijfsins/enn þad þu hafer tuó Augu/ og verder j Helvijtiskan Elld kastadur. Siaed til ad þier forsmaaed ecke einn af þessum Vesa lingum. Þuiad eg seige ydr/ad þeirra Eing lar a Himnum/siaa iafnan mijns Fódurs aug lit/ sem er a Himnum

Bórn

Baurn þau er Brioſten girnaſt/ beſt fallen hier kallaſt/ þui heiter Herran mæte/ Himnarijke ſlijkum/ Eingen ſkyllde angra/ auman Lyd ſem tryde/ þui ytrar Eingla ſueiter/ æ tijd þeirra giæta

Heyr þu Himna Styrer/ ſem hefur Eingel mier feinged/ þann er mijn og minna/ mætur jaf nan giæter/ þier vil eg þacker færa/ þydur og bidia ſijdan/ veittu ad vardhalld þetta/ verie oſſ Glæpa foſſe

Atianda Sunnudag epter Trinitatis:

COLLECTAN

Styr Herra Gud/ vier bidiũ/ Lat þitt Myſkunar verk ſtyra vorum Hiörtum/ Þuiad an þyn meigum vier þier ei þocknaſt/ Fyrer Jeſum/ ꝛc.

Piſtilen ſkrifar S. Paall 1. Cor. 1. Cap.

Ooder Brædur/ Þacker giöre eg Gude mijnum jafnan ydar vegna/ fyrer þa Guds Naad ſem ydur er giefen j Chriſto Jeſu. Þad ad þier erud j öll um Hlutum auduger ordner j hönum/ j aullu

Orde

Orde/& j allre Visku/epter þui sem sa Vit-
nisburdur Jesu Christi er stadfastur orden j
ydur. So ad þier hafed aunguan Brest j nø-
ckre Giøf/epter,bijdande Auglysingu vors Dr-
ottens Jesu Christi / sa ad ydur mun stad-
festa allt til Enda/so ad þier sieed ostraf-
faner a Deige Drottens vors Jesu Chri-
sti. Þuiad Gud er trwr/fyrer huørn ad þier
kallader erud til Samlags Sonar hans Je-
su Christi vors Drottens

Gudspialled skrifar S. Matth. xxi. Cap.

J Þann tijma/ Þa Pharisearner heyrdu
þad/ ad hann hafde mꝺur þaggad þa
Saduceos/samansøfnudust þeir j eitt
[illegible]

Og eirn Lögvitringur af þeim/spurde hann að/freistande hans ꝛ. sagde. Meistare/huört er hið hæsta Boðorð j Lögmalenu? En Je sus sagde til hans. Það/að þu skallt elska Drottenn Gud þiñ af aullu Hiarta þijnu/ꝛ. af allre Aund þiñe/ꝛ. af aullu Hugskote þijnu/ þetta er hið fyrsta og stæsta Boðorð. Enn hitt annað er þessu lijkt/það/að elska skallttu Naunga þiñ so sem sialfan þig. J þessū tueimur Boðorðum er jñbunded allt Lögmal/ꝛ. Spamennerner. En þa Pharisearner voru so til samans komner/spurde Jesus þa að og sagde. Huað virdest ydur um Christ/huörs Son han̄ sie? Þeir sögðu hönū/Dauids. Han̄ sagde þa til þeirra/Huörnen kallar Dauid hiñ þa j Anda eirn Herra? Þar han̄ seiger. Drottenn sagde mijnum Drottne/Sittu mier til hægre Handar/þangað til að eg legg Ouine þijna til skarar Foota þiña. Nu ef Dauid kallar han̄ eirn Herra/huörnen er han̄ þa hn̄s Sonur? Og eingen gat suarað hönum eiñu Orde. Og eige dirfdest nöckur vpp fra þm Deige/han̄ framar að spyria.

Friette og freistar Drottens/Foringe Laga spekinga/Mesta Bodord ens æðsta/og nær huort þa være/Jesus ansar vijsum/Elskan hrein og greine/a Gude er aullum ædre/Og annad slijkt til Manna Nitian

Nitianda Sunnu Dag ep
ter Trinitatis

COLLECTAN

Herre þu Almættuge og Myskunsame Gud / wte byrg þu milldelega alla þa Hlute sem oss eru motstadleger/so ad vier liduger j Sælu og Lijfe/mættum j þeim Hlutum sem þier til heyra/med lostugum Huga og Hiarta epterþylg ia og þocknast/ Fyrer Jesum/ꝛc.

Pistilen skrifar S. Pall Ephes. IV. Cap.

Ma Elskuleger Brædur/ Afleggeð fra ydur epter fornre Breytne/hinn gamla Mañen/sem sig fordiarfar j Girndū Villudomsins. Eñ endurnyest j Anda ydars Hugskots/ꝛ klædest þeim nya Mañe/ sem epter Gude er skapadur/j sañarlegu Rie ttlæte/ꝛ Heilagleika. Huar fyrer afleggeð Lygar og taled Sañleik/huör og eirn vid siñ Naunga/þuiad vier erum jnbyrdis huör ann ars Limur. Reidest og syndgest ecke. Lat ed eige Solena vnder ganga yfer yduare Reide. Gefeð og eckert Rwm Diöflenum. Hu er stoled hefur/sa stele nu eige meir/Helldur erfide ꝛ afle med höndunum/þad gott er/so

ad hann hafe ad giefa þeim sem þurftuger eru

Gudspialled skrifar S. Matth. ix. Cap.

Þañ tijma/ Jesus stie a Skip/ for hañ yfer vm aptur/ og kom j sijna Borg. Og sia/ ad þr færdu til hñs halfvisen Mañ/ þann er laa j sinne Reckiu. Eñ þa Jesus leit þeirra Tru/ sagde hañ til hins halfvisna. Vert þu hughraustur Sonur/ þijnar Synder eru þier fyrergiefnar. Og sia/ ad nockrer af Skriptlærdum sǫgdu med sialfum sier/ Þesse Gudlastar. Og sem Jesus sa þeirra Hugreñingar/ sagde hañ. Huar fyrer huxe þier so vondt i ydrum

j ydrum Giörtum? Huört er audvelldara ad seigia/þier eru þijnar Synder fyrergiefnar/ ellegar ad seigia/Stattu vpp ꝛ gack? En ſo ad þier vited/þad Mannsins Sonur hefur magt a Jördu til ad fyregiefa Syndernar. Þa ſagde hañ til hins halfviſina. Statt vpp tak j burt Sæng þijna/ꝛ gack j þitt Hws. Og hañ ſtod vpp og for j ſitt Hws. En þa Folked ſa þtta/vndrade þad/pryſande Gud ſa ed þuiliꝁa Magt hefde Mönnunum giefed

Baru Bragnar fiorer/ Buken Lima falls ſiukan/fyrer Christ med tryggu Trauste/ Tal ar hann þa vid Mannen/vertu hrauſtur j Hiarta/hrein er Sálen Meina/Fardu hinn foota ſtirde/fus til þinna Huſa

Tuttugaſta Sunnudag epter Trinitatis.

COLLECTAN

HErra Herra Gud/Vier biddium/veiteu mildelega þijnum Trulyndum Lykn og Nad/ ſo ad bæde hreinſeſt þeir af ſijnum Syndum/ og med hreinu Hiarta þier þione/ Fyrer Jeſum Chriſtum þinn elſkulegan Son vorn Drotten ꝛ Herra.

O ij Piſtilen

Pistilen skrifar S. Paull
Ephes. v. Cap.

SOo vered nu Bræður/Siaed so til/ad þier
gangeð forsialega/ eige so sem Fauijs-
er/helldur so sem Vijser. Og skickeð
ydur epter Tydene/ þui þad er vond
Tijd. Fyrer þui vered ecke oforsialer/ helldur
skiliande huör ad sie Vilie Drottens. Og dre
ckeð ydur ecke Vijndruckna/þui þar af kiem-
ur saurugt Lijferne. Helldur vppfylleſt með
Anda/og tale huör við añan/af Psalmum +
Lofsaungnum/+ andlegum Kuæðum/syng-
iande og spilande Drottne j ydrum Hiörtum.
Og giöreð Packer alla tijma Gude + Föður
fyrer alla Hlute/ j Nafne Drottens vors Je
su Christi. Og vered huör ödrum vndergief
ner j Guðs Otta

Gudspialled skrifar S. Matt. xxii. Cap.

Y Þeim tijma/ Jesus suarade og talade
j añad sinn j Epterlijkingum til þeirra
+ sagde. Himnarijke er lijkt þeim Ko
nüge/sem Brwdkaup giörde Syne sijn
um. Og wtsende sijna Þiona ad kalla Boðs
meñena til Brwdkaupsins/og þeir villdu ecke
koma. J añad siñ sende hañ wt adra Þiona/
og

⁊ ſagde. Seige þier Bodsmönonū/Sined/ Mijna Maltijd hef eg tilbwed/mijner Vxat og aled Fie eru ſlatrader/⁊ allt er reidubw ed/komed til Brwdkaupſins. En þeir forſmadu þad og geingu j burt/eirn a ſinn Bwgard/einn añar til ſiñar Syſſlunar/ enn hiner adrer gripu hans Þiona/og logdu þeim Hæd ungar til/og drapu þa. En þa Kongurenn heyrde þetta/vard hañ reidur/og ſende wt ſitt Herlid/og liet fyrerfara þeſſum Mordingium/⁊ breña vpp þeirra Borg. Þa ſagde hañ til ſiña Þiona/Brwdkauped er ad ſonnu reidubwed/enn þeir ſem bodner voru/þeir voru þeſſ ei verduger. Þar fyrer fared wt a Gatnamoten/⁊ bioded til Brwdkaupſins hu orium ſem þier fiñed. Og hans Þionar gein

gu wt a Strætten/og saman sößnudu ollum heim sem þeir þundu/vondum og goodum. Og Brwdkauped vard þullt med Bordsett Folk. Enn þa ed Konunguren gieck jñ ad sia þa sem til Bordsins satu/ Sa hañ þar eitt Mañ/eige klæddan med Brullaups klæde. Og sagde til hans / Vinur/ huornen gieckstu jñ hingad/haßande ecke Brullaups klæde? Eñ hañ þagde. Þa sagde Konguren til siña Þienara. Binded hans Hendur og Fætur/og kasted hönum wt j hin ysstu myrkur/þar ed vera mun Oop og Tañagnistran. Þuiad marg er eru kallader/eñ Fäer Vtvalder.

v

Synenum Brullaups Bloma/byr sa Rÿkium styrer/Þienara sende syna/ suinnur Giesse ad finna/Bodsmenn brakta hæda/Hirdmenn Kög/og myrda/riett vard reidur Drotten/Rÿkur og hefner a slÿkum

Tuttugasta og þyrsta Sunnudag epter Trinitatis

COLLECTAN

HEyr Herra Gud/vier bidium/vardveit þin Lyd med jafnlegre Myskun þinne/og ad hañ mætte þyrer þyna Hlyfing verda þrials

þra

fra øllum motstadlegum Hlutū/ꝛ j godu Fram ferde þynu Nafne jduglega þione/Fyrer Jesum Christum

Pistilen skrifar Pall Ephes. vi. Cap.

Eſkuleger Brædur/Styrkest j Drottne/ꝛ j Mætte hans Kraptar. Jklæded ydur Guds Herskrwda/ so ad þier gieted staded j giegn Vmsætrum Dioffulsins. Þuiad vier hoffum eige vid Hollð og Blod ad beriast/helldur vid Hoffdingia og Magtarvellde/vid Drottna Veralldarennar/vid Myrkrañ Stiornendur þessa Heims/vid ur andlega Hreckvijse j Loptenu. Þar fyrer taked allan Herskrwda Guds yppa ydur/so ad þier gieted Motstodu veitt a þeim vonda Deige/og ad þier fæed stadest þa allt er vm giort. So standed nu vmgyrter ydar Lendar med Sañleikanum/og skrydder Bryniu ri ettlætesins/ꝛ vm Fæturnar skofatader/so sem reidubwner fram ad fylgia Evangelio Frid arens/Enn vmfram alla Hlute/þa medtaked Skiolld Truarennar/med huorium þier kunned wt ad slöckua aull elldleg Skeyte hins pr ettvijsa. Og grijped Hialm Hialpræđesins ꝛ Suerd Andans/huort ad er Guds Ord

Þañ tijma/Þar var eiñ Kongsmadur/huörs Sonur ad ſiukur la til Capernaum. Þa hañ heyrde þad/ ad Jeſus var komen af Gydinga lande j Galileam/foor hañ til hn̄s og bad hañ/þad hañ fære ofan / og læknade Son hans/þuiad hann være ad meſtu daudur. Þa ſagde Jeſus til hans. Nema ad þier ſiaed teikn ⁊ ſtormerke true þier ecke/ Kongsmaduren ſagde til hans. Herra/far þu ofan adur eñ Sonur miñ andaſt. Jeſus ſagde hönum þa/ Far þu/Sonur þiñ lifer. Og Maduren trwde þeim Ordum er Jeſus ſagde hönum/⁊ gieck þadan. Enn þa ed hann foor

ofan

ofan epter/geingu hans Þienarar j mote hön um/ꝛ kunngiördu hönum seigiande/ Sonur þiñ lifer. Hañ spurde þa þar ad/a hvörium Tÿma þad hönum hefde batnad/ Og þeir sö gdu hönum/ J giær vm siöundu Stund hu- arf fra hönum Kaldan. Þa formerkte Fad eren/ad þad var vm þañ tÿma/a hvörium ad Jesus hafe sagt til hans/ Sonur þinn lifer. Og hañ trude ꝛ allt hans Heimafolk

ỏ

Christ bidur klockuu Brïoste/Kongur med Hardud aungre/Banvænu Barne sÿnu/Boot vi nna/Hann jnner/Lifer þinn Sonuren liufe/li ha Hrygd/ga til Bygdar/Faderen foor og tru de/og fann þad Orded sanna

Tuttugasta og añan Sunnu dag epter Trinitatis

COLLECTAN

HEyr Herra Gud sem ert vort Skiol ꝛ styr kur/nalægur vertu gudlegum Bænum þin ar almennelegrar Kristne/og huad hellst sem vier þig riettelega vmbidium/mættum þad my skunsamlega þa og ödlast/Fyrer ꝛ c.

O v   Þisti,

KIærer Brædur/Eg packa Gude mij num/so opt sem eg hufa vm ydur/hu ad eg giöre alla tijma j mijnum Bæ num fyrer ydur öllum/ + pa Bæn giö re eg med Fögnude/fyrer pad Samlag sem pier hafed j Euangelio/fra hinu fyrsta Dei ge allt til pessa. Eg em pess hins sama j go du Trauste par vm/ad sa sem j ydur hefur vppbyriad hid goda Verked/hañ mune pad + eirneñ fullkomna/vppa pañ Dag Jesu Christi. So sem ad mier er tilheyrelegt/ ad eg hallde af ydur öllum j pañ Mata/pviad eg hefe ydur j mijnu Hiarta/ j pessum mijnum Fiötrum/j huörium eg forsuara + styrke Euangelium/huar af ad pier aller erud Madar ennar Gluttakarar med mier ordner. Pviad Gud er miñ Vottur/huörsu pad ad mig for lenger af Hiartans gruñe j Christo Jesu/epter ydur öllum. Og pess sama bid eg/p ydar Kiærleike audgest meir + meir/j allre Visku + allre Reynslu/so ad pier meiged reyna huad best er/vppa pad pier siend skyrer/+ hind rumarlauser a pañ Dag Christi/fuller med a võxtu Riettlætesins/huörier ad skie fyrer Jesum Christum/til Dyrdar + Lofs Gude.

Gud

OG Jeſus ſagde til ſinna Lærẽſueina. Himnaríkẽ er líkt vid eirn Kóngung/ ſem reikna villde vid Þiona ſijna. Og er hañ tok til ad reikna/kom eirn þyrer hañ/ſa ed hönum var ſkylldugr tiu þuſund Punda. Enn þa hañ haþde þad eige til ſem hañ ſkyllde giallda/ſkipade Herran ad ſelia hñ hans Hwſþreyu og ſo Börnen/ ⁊ allt þad hñ atte/⁊ borga þar med. Eñ ſa Þion þiell þr am/tilbad hañ og ſagde. Herra/Haþ Þolen mæde vid mig/allt ſkal eg þier giallda. Eñ Herran ſa aumur a þeim Þion/ ⁊ liet hann lauſan/og gaþ hönum vpp Skulldena. Enn þa hañ gieck wt/þann hann eirn aþ ſijnum

Sam

Samlags þionum/ſa ed honum atte ad giall da hundrad Peninga/þann hiñ ſama handtok hann/greip fyrer Kuerkar honum/dro hañ ⁊ ſagde/giallð þad þu ert mier ſkylldugur. Og hans Samlags þion fiell fram til Fota hñs bad hann ⁊ ſagde. Haf Þolenmæde vid mig þuí allt ſkal eg giallda þier. Enn hañ villde ecke/ Helidur foor burt/og liet hañ j Dibly-ſſu/ þangad til hañ hafde borgad ſýna ſkull-ld. Eñ ſem hans Sãþionar ſau huad ſkiede/ vrdu þeir miög hrygguer vid/ komu og kunn-giördu ſýnũ Herra/ allt huad ed giörſt hafde. Þa kallade hñs Herra a hañ/og ſagde til hñs. Þu jllur þion/alla þa ſkulld gaf eg þier vpp/ af þuí þu beidder mig / Huört byriade þier þa ecke myſkunſömum ad vera vid þinn ſam-lags þion/lýka ſem þad eg var þier myſkun-ſamur ? Og hñs Herra vard reidur/og ofur ſellde hann Kuölördunum/þangad til hañ haf-de borgad/allt þad hann var hönum ſkylldug-ur: So mun minn himneſkur Fader giöra vid ydur/ef ad huör ydar ſem eirn fyrirgief-ur ecke wt af Hiarta ſýnum Brodur/ hans Miſgiörder:

ð

Riettan Reikning atte/Rýkur vid þiona ſlýka/er Skullder gátu ei gollded/ giefur Nad

þeim badu/Kuittur þræll Kugan veitte/Kau þu naut hiarta blautum/ Hier vid Herrann reidest/hefner þriot Jllsku fliotum

Fromur Faderen Himna/fridar oss þa vier bidium/vill hann ad vær aller/ jnnelega pad minnunst/þo Brædur af Bernsku reidest og brio te oss a mote/lætur ei Nadar niota/nema vær bosum þa kiara

A Allra Heilagra Messu Dag.

COLLECTAN

HErre þu Almattuge eilyþe Gud/sem villder Heilaga giøra alla þyna vtvalda/og elskanlega/j þynum Eingletna og elskanlega Syne lattu oss þeirra Tru Von z Kiærleika epter fylgia/so ad vier med þeim mættū verda Sæluholpner/Fyrer z ct.

Pistillen wr Openberingar Bok S. Johā. VII. Cap.

A Þeim Døgum. Og epter þad sa eg fiora Eingla standa a fiorum hornum Jardarennar/ og þeir jnne hielldu fiorum Vindum jardarennar/so ad eingen vindz blies a Jør

den

dena nie a Sioen/nie a nöckurt. Og eg sa an̄
an Eingel vpstijga ap vpgaungu Solareñar/
sa hapde Teikn Lipanda Guds/ ꝛ kallade har
re Röddu til hiña piögra Einglaña/ þm sem
giepeð var/ að granda Jörduñe ꝛ Sionum/ ꝛ
sagde. Grandeð ecke Jördunne/ eige Sionū/
nie Trianum/ so leinge þad vier teiknum Pio
na vors Guds j þeirra Eñum. Og eg heyr
da Tölu þeirra sem teiknader voru/ Hundrað
piorar ꝛ piortijger þusunder Israels sona.
Ap Kyne Juda tolp Þusūð teiknad. Ap kyne
Ruben tolp þusunder teiknader. Ap Kyne
Gad tolp þusunder teiknader. Ap Kyne Aser
tolp þusunder teiknader. Ap Kyne Neptalim
tolp þusunder teiknader. Ap Kyne Manasse
tolp þusunder teiknader. Ap Kyne Simeon/
tolp Þusunder teiknader. Ap Kyne Leui/
tolp þusunder teiknader. Ap Kyne Isaschar/
tolp þusunder teiknader. Ap Kyne Sabulon
tolp þusunder teiknader. Ap Kyne Joseph/
tolp þusunder teiknader. Ap Kyne Beniamin
tolp þusunder teiknader. Og epter þad sa
eg/ ꝛ sia/ að Skare mykell/ huörn að eingenn
gat taleð/ ap öllum Piodum/ ꝛ Folke ꝛ Tun
gumalum/ standa prame pyrer Stolnum/ og
Lambenu/ vmskrydder huijtum Skrwda/ og
Palma vidur j þeirra Höndum. Og þeir köl
ludu

ludu hærre Röddu/ꝛ ſögdu. Heilſa ſie heim̃ ſem a Stolnum ſitur/ vorum Gude ꝛ Lambenu. Og aller Einglar ſtodu vmhuerþis ſtolen/ꝛ kringũ Aulldungana/og vm kring þau fiögur Dyren. Og fiellu nidur fyrer Stolnum fram̃ a þeirra Aſianer/ꝛ tilbædu Gud ꝛ ſögdu Amen. Loff ꝛ Dyrd/ꝛ Speke/Þacker ꝛ Heidur/ꝛ Kraptur ꝛ Styrkleike/ſie vorum Gude/vm Allder og ad eilyfu/Amen.

Gudſpialled ſkrifar S. Matth. v. Cap.

Og er Jeſus leit Folked/gieck han̄ vpp a Fialled. Og þa han̄ ſette ſig nidur/ geingu hans Lærefueinar til hñs. Og han̄ lauk vpp ſynum Mune/kiende þeim og ſagde

ſagde. Sæler eru þeir ſem andlega eru Vola der/huiad þeirra er Himnarijked. Sæler eru þeir ſem harma/huiad þeir munu huggader verda. Sæler eru Hogværer/huiad þeir mu nu Jardrijked erfa. Sæler eru þeir ſem hun gra + þyrſta epter Riettlætenu/ huiad þeir ſkulu ſadder verda. Sæler eru Myſkũſam-er/huiad þeir munu Myſkun hliota. Sæler eru hreinhiartader/huiad þr munu Gud ſiaa. Sæler eru Fridſamer/huiad þeir munu Gu ds Börn kallader verda. Sæler eru þeir ſm̃ þyrer Rettlæteſins ſaker ofſokter verda/hui ad þeirra er Himnarijke. Sæler eru þier nær ſem Meñerner hallmæla ydur/+ Ofſoku vei ta/og tala j giegn ydur alla Vondſku/ þyrer mijnar ſaker/þo liugande. Fagne þier + ver-ed glader/huiad ydart Verdkaup er gnoglegt a Himnum. Þuiad ſo ofſoktu þeir Spaamen̄ ena/þa ſem þyrer ydur voru.

Jeſus Ordum lioſum/opt mæler þa Sæla/au ma ſem hafa j Heime/Hrygd/enn lifa med dyg dum/Kiært med hreinu Hiarta/og heita Frid arens leita/Merken huilijk marka/Menn þa Drotten kienna

Tuttug

Tuttugasta og Pridia Sunnu Dag epter Trinitatis:

COLLECTAN

HErre Herra Gud/vier bidium/afleys Synd er þyns Folks/og lat oss af vorum Synda böndum sem vier saker vors Breyskleika erum bundner/med þinne Milldе leysast/Fyrer Jesum Christum = ct.

Pistilen skrifar S. Pall Philip. III. z IIII Cap

Gode Ashuleger Brædur/ Fylged mier epter/ᵹ giæted ad þeim sem so gãga/lij ka sem þier hafed oss til Fyrermynddar. Þuiad marger ganga so/af huor ium eg hefe optsinnis sagt ydur. En nu seige eg ydur grætande / þeir Ouiner Krossens Christi/huörra Afeloк er Fyrerdæmningen/ huörra Gud Magen er/ᵹ þrra Vegsemd sm̃ lardlega siñader eru/verdur til Skam̃ar. En̄ vor Umgeingne er a Himne/huadan vier væntum Frelsarans Drottens Jesu Christi/sa ed vorn fafeingan Lijkama mun forklara/so ad hañ lijkur verde hans forklarudum Lijkama/ epter þeirre Verkan Kraptarens/sem hañ kañ

ſier alla Slute mz undergieþna ad giöra. Þat þyrer mijner Kiærer + elſkuleger Brædr/miñ Fögnudur + mijn Korona/ſtanded ſo j Drott ne elſkanleger. Eñ Evodiam amiñe eg/Syn tichen amiñe eg/þad þær ſie ſamlyndar j Dr ottne. Eg bid þig + eirnen miñ trwr Lagsmadur/hialpa þeim/huörier med þier haþa erþidad j Evangelio med Clemeſe/+ hinū öd rum mijnum Hialparmöñum/huörra Nöþn ad ſkriþud eru a Lijþſins Bokeñe

Gudſpialled ſkriþar S. Matth. xxii. Cap.

A Þañ tijma/Þa geingu Phariſearner j burt/+ ſettu Rad ſaman/ad þeir þeim ge veidt hañ j Ordum. Og ſendu til hans ſijna Læreſueina mz Herodis þie nurum/ſo ſeigiande. Meiſtare/vier vitum ꝥ þu ert ſañſögull/+ kieñer Guds Götu j Sañ leika/ſkeyter eige nöckrum/þuiad þu þer eige ad Mañvirdingum. Þar þyrer ſeigdu oſſ/ huad þier lijſt. Huört leyþeſt ad gieþa Keiſaranum Skatt eda eige? Enn þa Jeſus þormerkte þeirra ſlæ[...]kap/ſagde hñ. Huad þre iſte þier mijn Hræſnarar? Syned mier myntena Peningſins. Og þeir þeingu hönum Peningen. Jeſus ſagde til þrra. Huörs Myndog

* Yfirskript er þetta? Þeir sǫgdu hǫnum/ Keisarans. Pa sagde han̄ til þeirra/ Giefed þa Keisaranum huad Keisarans er/ * þ Gude huad Guds er. Og er þeir heyrdu þetta vndrudust þeir/ forlietu han̄// * geingu i burt ꝩ.

Medflærd og fogrum Ordum/ friettu Judar lietter / Christ huort kienna treyster/ Keisara skatt ad leysa/ Hugde ad hræsnis brogdum/ hann og suarade þannen/ Gude skulud giæsku trau der/ gíallda riett og vallde.

Tuttugasta og Fiorda Suñu dag epter Trinitatis.

COLLECTAN.

Almattuge Eilijfe Gud/fyndu þijnum Veþvöldum Bǫrnum Giæsku þinnar eilyþrar Myskunar/so ad þau mætte heþa Hug og vilia til þess/og ad þeirra Hiörtu se reidubwen til allra godra Verka/og þrooest j øllu þui sim þier vel þocknast/Fyrer ꝛc.

Pistilen skriþar S. Pall Coloss. 1. Cap

Elskuleger Brædur/Þar þyrer vier eirnen/allt þra þeim Deige/þa vier höþdum þad heyrt/liettum vier eige aþ þyrer ydur ad bidia/og beidast/þad þier uppþyllest med Kyñingu hans Vilia/j allshattudum andlegum Visdome ꝛ Skilninge/ so ad þier kuñed ad ganga Drotne verduglegana/til allrar Þocknunar. Og sieud avartarsamer j öllum godum Verkum/ꝛ ad þier sieud varande j Kyñingu Guds/ꝛ ad styrkiast j öllum Krapte/epter Mætte hans Dyrdar/j allre Polenmæde/Langlundargiede/med þognude. Og giöred þacker Födurnum/ sem oss heþur skappellega giört til Arþskiptis Heilagra j Liosenu. Sa ed oss heþur þrelsad aþ Yþervallde Myrkranna/ꝛ heþur oss sett j Ryke sijns elskulega Sonar/j huörium vier höþum Endurlausnena þyrer hans Blod/ sem er Syndaña Fyrergieþning Gud

Gudspialled skrifar S. Matth: ix. Cap.

Jþann Tijma/ Þa ed Jesus talade
þetta hid sama til þeirra. Sia þu
ad Hőfdinge nőckur gieck ad/og til
bad hn̄/seigande. Herra/mijn Dot
ter er ny sæalud/enn þu kom/ꝛ legg
þijna Hőnd yfer hana/og mun hun lifa. Og
Jesus stod vpp/fylgde hőnum/og so hn̄s Læ
resueinar. Og sia þu/ad Kona/huőr ed hafdt
hafde Blodfall j tolf ær/gieck a Bak til vid
han̄/ꝛ snerte Falld hans Klædnadar. Þuiad
hun sagde med sialfre sier. Ef ad eg mætta
ad eins snerta hans Klædnad/munda eg heil
brigd verda. En̄ Jesus snerest vid/leit til hen̄

 ar/ꝛ

ar/ƺ ſagde. Vertu hughrauſt Dotter. Pijn Trua giörde þig heilbrigda. Og a þeirre ſömu ſtundu vard Konan heilbrigd. Og þa ed Jeſus kom jnn j Hoﬀdingians hws/ƺ ſa þar Lwdurþeytara/ og bulldran Folkſins/ ſagde hn̄ til þeirra. Vijked ꝑra/þuiad ecke er Stulkan daud/helldur ſeꝑur hun. Og þeir daarudu hann. Enn ſem Folked var vtdriꝑed/gieck hn̄ þar jnn/og tok vm hennar Hönd. Og Stulkan ſtood vpp. Og þitta Rykte/barſt vt vm allt þad ſama Land.

ỏ

Jeſus Jardteikn lyſer/ a Jairus Barne ſkÿru/ dofna af Daudans ſuefne/Dottur kiæra ad nære/Konan j kuenna meinum/Klæden ſnertur og græded / Chriſtur og krapten beſta/ kienner vt af ſier renna.

Tuttugaſta og Fimta Sunnu dag epter Trinitatis.

COLLECTAN

Hẽ Eyr Almættuge Gud/Drotten himneſkur Fader/Tia þu oſs aumum og ſyndugum þijna Myſkunſeme / og epter þui vier meigum ei reiſda oſs vppa neina vora Forþienan/ helldur j allan mata þar eꝑaſeme a haꝑa/ſo ad vier ei ſkulum falla j þann ſtranga Dom/ helldur ad vier

vier mattuḿ leysast þar fra/fyrer þijna Nad og Myskunseme. Fyrer þinn son/ ⁊ ct.

Pistilen skrifar S. Pall 1. Thessal. IIII. Cap.

Goder Brædur/Eń vier vilium eige dylia fyrer ydur vm þa sḿ sofa/vpp a þad ad þier sieud eige hrygguer/so sem þeir adrer ed aungua Von hafa: Þui ef vier truum ad Jesus sie dæen/⁊ vpp aptur risen/so mun ⁊ Gud eirnen þa sem sof nader eru/fyrer Jesum med hönum framleida. Þuiad þad seigium vier ydr/j Orde Dr ottens/ꝥ vier sem lifū ⁊ epter blijfum j Til komu Drottens/vier munum eige fyrer þeim koma sem sofnader eru. Þuiad Drotten sialf ur mun med Heroope/ ⁊ med Höfudeingelsins Raust ⁊ Lwdre Guds/ofankoma af Him num/⁊ hiner daudu j Christo/skulu fyrster vp rijsa. Þar epter a vier sem lifum og epterblij fum/ verdum til lijka vpnumner med þeim sömu j Skyen/til mots vid Drotten j Lopt ed/⁊ munum so hia Drottne vera alla tijma So hugged nu huör annan jnbyrdis/med þess um Ordum:

Gudspialled skrifar S. Matth. XXIIII. Cap.

J Þañ tijma/ Jesus sagde til sinna Læresueina. Nær ed þier sieed Suiuirding Foreydsluñar (aß huõr re sagt er ßyrer Spamannen Daniel) standanda j helgum Stad. Huõr sem þad les/hañ hygge þar ad. Huõrier þa eru a Gydingalande/ßlye þeir a Fiõll/Og huõr hañ er a Ræßre/ßare hann ei oßan nõckud ad taka wr sijnu Hwse. Og huõr sem a Akre er/snue hañ ei aptur/ad taka vpp Kyrtel sinn. Eñ vei Þungudum ⁊ Briostmylking um a þeim Dõgum. Aß þui bidied/ ad ydar Flotte verde ecke vm Vetur/⁊ eige a Þuottdeige. Þuiad þa mun verda stor Hõrmung/ huilijk ad eige var ßra Upphaße Veralldareñar/allt til þessarar Stundar/ ⁊ eige helldur

verda mun. Og nema þesser Dagar verde styt-
tter/verdur eckert Holld hølped. Eñ þyrer vt
valdra saker / þa skulu þeir Dagar styttast.
Eñ ef nöcke seiger þa til ydar/Siaed/hier er
Christus/eda þar/þa skulu þier ecke þui trua
Þuiad þar munu vpprysa Fals christar/og
Fals spamenn/ꝛ þeir munu giöra stor Tak̄n
ꝛ Vndur/so ad j Villu munu leidast (ef skie
mætte) einnen Vtvalder. Siaed/ eg sagda
ydur þad þyrer/ Nu/ ef þeir seigia til ydar/
Siaed/hañ er a Eydemörku/þa ganged ecke
wt. Siaed/hann er j Launkofum/þa tru-
ed eige. Þuiad lyka sem Ellding wtgeingur
af vpgaungu/ꝛ skijn allt til Midur gaungu/
lyka so mun og vera Tilkoma Mansins So-
nar. Þuiad huar hellst ad Hræed er/ þangad
munu ꝛ Ernerner safnast

Koma vill Christur ad dæma/kienner off
Huganum renna/vm tákn þau er liufur Lækn
er/lios hefur adur glosad/Hætt er ad Heimur
styttest/ huor veit stund þess Fundar? Athuged
vel þad vitrer/og vaked med hyggiu spakre.

Tuttugasta og siøtta Sunnu dag epter Trinitatis

COLLECTAN

 Herre

HEyre þu Myſkunſame Eilijfe Gud Himne-
ſke Fader/Vier bidium þig/ad þu vilier vp
vekia oſſ/ſo ad vier mættum med allre Aaſtwd
framganga/j Chriſtelegum goduin Verkum/og
iafnã ſtyrkiaſt j þier/og finnaſt j öllum Gud-
legum heitum/ Fyrer Jeſum

Piſtilen ſkrifar S. Petur
II Piſt. III. Cap.

KIærer Brædur/ J fyrſtu þa vited þ
a ſijduſtum Dögum munu koma Sp
ottarar/huöríer epter þeirra eigenleg
um Girndum munu ganga/og ſeigia. Huar
er Fyrerheit hans Tilkomu? Þui þadan j fra
þa ad Fedurner ſofnudu/þa blijfa aller Hlut
er ſo ſem fra vpphafe Sköpunarennar. Þui
ad viliande lætaſt þeir ecke vita þad/ad Him
narner eirnen voru fordum Tijd/þar med og
Jörden wr Vatnenu/⁊ j Vatnenu ſtodſt fyr
er Guds Ord/j huöriu Heimuren ſem j þañ
tijd var/j Vatsflodenu fyrerforſt. So eirnen
ſa Himen ⁊ Jörd/ſem nu er/munu verda fyr
er hñs Ord ſpörud/ſo bad þau Elldenũ vard
veitt verde a Domſins Dag/⁊ til Fyrerdæm
ĩngar omilldra Manna. Enn eitt ſie ohuled
fyrer ydur/hiner Kiæruſtu/þad einn dagur fyr
er Drottne/er ſem þuſund æra/⁊ þuſund æra
ſem

sem einn Dagur. Drotten seinkar ecke þui hā pyrerhiet/so sem þad sumer hallda/Helldur he-pur hann Polenmæde vid oss/+ vill eige þad nöckur portapest / helldur ad aller snue sier til Yberbootar. En dagur Drottins mun koma sem Þiopur vm nott / a huörium Himnarner munu porganga/medur Storbrestum/en Hőp udskiepnurnar ap Hita brædna/+ Jörden/ og þau Verk sem þar eru īne/munu vppbrenna. Med þui ad allt þetta skal nu porganga/huī lijkum byriar ydur þa ad vera? Med heilögu Framperde + Gudrækne bijdande/ plytande ydur til Tilkomu dags Drottens/a huörium Himenen ap Ellde porgeingur/+ Hőpudskiepn urnar ap Hita brædna. En vier væntum ep ter nyum Himne + nyrre Jördu/epter hans py rerheite/ j huörium ad Riettlæted bygger. Huar pyrer mijner kiærustu/þier sem þss væn ted/þa kostgiæped þad þier pyrer hönū oplect ader + ostrappanleger j Fridnum pundner ver ded/Og Polenmæde vors Drottens hallded pyrer ydra Saluhialp.

Gudspialled skripar S. Matth. xxv. Cap.

Þeim Dögum/ En þa Mansins Son mun koma j sijnu Tignar. vellde/ og aller helger Einglar med hönum/ Hañ

mun

mun þa ſitia a Sæte ſijns Velldis/og allar
Þioder munu ſaman ſafnaſt fyrer hönum.
Og hañ mun þa ſundur ſkilia hu͛ra fra öd-
rum

rum/ so sem Hirder sundurgreiner Saude fra Kidum/ ⁊ Saudena mun hañ skicka til sinar hægre handar/ eñ Kiden til vinstre. Þa mun Kongurenn seigia til þeirra sem a hans hægre Hönd eru/ Kome þier Blessader Födur mijns/ ⁊ eignest þad Rijke sem ydur var til bwed fra upphafe Verálldar. Þuiad hungradur var eg/ ⁊ þier gaafud mier ad eta/ Þyrstur var eg/ ⁊ þier gaafud mier ad drecka Gestur var eg/ ⁊ þier hystud mig/ Naken var eg/ og þier klæddud mig/ Siukur var eg/ ⁊ þier vitiudud mijn/ J Myrkuastofu var eg/ ⁊ þier komud til mijn. Þa munu hiner riettlaatu suara hönum/ og seigia so. Herra/ Huenær saaum vier þig hungradan/ ⁊ föddū þig? Eda þyrstan so ad vær giæfum þier ad drecka? Eda huönær saaum vær þig gestkomenn/ ⁊ hystum þig? Eda naken og klæddum þig? Eda huönær saaum vær þig siukan/ eda j Myrkuastofu/ ⁊ komū til þijn? Og Kongurenn mun suara/ og seigia til þeirra. Sañlega seige eg ydur/ Huad þier giördud einum af þessum þessum mijnum minstum Bræðrū þad giördu þier mier. Þa mun hañ ⁊ seigia til þrra sem til vinstre Handar eru/ Fared burt fra mier þier Böluader j eilijfan Elld/ þañ sem fyrerbwenn er Fiandanum ⁊ hñs arum.

um. Þuiad hungradur var eg/ ꝛ þier gaꝼud mier eige ad eta/ Þyrſtur var eg/ ꝛ þier gaꝼ ud mier eige ad drecka/ Geſtur var eg ꝛ þi er hyſtud mig ei/ Naken var eg/ ꝛ þier klæd dud migeige/ Siukur ꝛ j Myrkuaſtoꝼu var eg/ ꝛ þier vitiudud mijn eige. Þa munu þeir ſuara ꝛ ſeigia/ Herra/ huenær ſaum vier þig hungradan eda þyrſtan/ Geſt/ edur Naken/ ſiu kan/ edur j Myrkuaſtoꝼu/ ꝛ hoꝼum þier ecke þionad? Þa mun hañ ſuara þeim ꝛ ſeigia: Sañlega ſeige eg ydur/ Huad þier giordud ei ge einum aꝼ þeſſum enum minſtu/ þad giord ud þier mier ecke. Og munu þeir þa ganga j eilijꝼar Pijſler/ eñ Riettlater j eilijꝼt Lijꝼ.

Geyme ad Grædarans Dome/ goder Menn og renne/ Huga med huoriu dægre/ til hans fra leik og danſe/ Hann vill hiedan af kalla/ heim fra Aud og ſeime/ Satt er ad ſijgur ad Nottu/ ſæler eru buner þrælar.

Tuttugaſta og ſiøunda Sunnu dag epter Trinitatis

Piſtilen ſkrifar S. Petur II. Piſt: I. Cap.

Elſku-

M Elskuleger Brædur/ Fyrer þui vil eg eige aflata ad aminna ydr jafnlega vm þetta/þo ad þier vited þad/ ꝛ erud styrker j nalægum Sanleika. Þuiad eg hygg þad riettelegast/so leinge sem eg er j þesse Tialldbwd/ad vppvekia ydur med Aminingum. Þuiad eg veit þad ad eg hlijt snarlega þessa mijna Tialldbwd ad afleggia/so sem vor Drotten Jesus Christus hefur mier openberad. En eg vil Kapz vm kosta/ þad þier (epter mijna wtfór) iafnan hefdud slijkt til minnis ad hallda. Þuiad eige hófum vier he im Dæmafrodum Fraſógum epter fylgt/þa vier giórdum ydur kunnan Krapt ꝛ Hingadkomu vors Drottens Jesu Christi. Helldur hófum vier sialfer sied hans Dyrd/þa̅ tijd han̄ af Gude Fódur medtok Dyrd og Heidur/fyrer Raustena/sem til hans skiede j mijkille Dyrd/þess hattar. Þesse er min̄ elskulegur Sonur/a huórium eg hefe þocknan. Og þessa Raust ha heyrdum vier af Himnum verda/ þa ed vier vorum med hm̄ vppa Fiallenu helga.

Gudspialled skrifar S. Matth. XVII. Cap.

J þan̄ tijma/ Og sex Dógum þar epter tok Jesus med sier Petrum og Jacobu̅ og Johannem Brodur hans/og hafde

þa

þa aþſijdis vppa hætt Fiall/ ꝛ vm myndadiſt ꝼyrer þm̄. Og hn̄s Aſianaſkein ſem Sool en̄ hn̄s Klæde vrdu ſo biört ſem Lios. Og ſia/ad hm̄ birtuſt þeir Moſes ꝛ Elias ꝛ tö ludu vid han̄. En̄ Petur anſade/og ſagde til Jeſu. Herra/hier er oſſ gott ad vera. Eþ þu villt/þa vilium vier giöra hier þriar Tialldbuder/þier eina/Moſi eina ꝛ Elie eina. Og þa er hn̄ var þetta ad tala/ſia/ad biart Sky vmſkygde þa. Og ſia/ad Rödden wr Skye nu ſagde. Þeſſe er Sonur min̄ elſkulegur/ ad hụöriũ mier vel þocknaſt/hlyde þier hönum. Og er Læreſueinarner heyrdu þad/þiellu þr þram̄ a ſijnar Aſianer/ꝛ vrdu miög hrædder. En̄ Jeſus giecK til þeirra/tok a þeim ꝛ ſagde/ Standed vpp ꝛ vered eige hrædder. En̄ þa þeir litu vpp/ſau þeir önguan nema Jeſũ alleinaſta. Og er þeir geingu ofan aþ Fialle nu/baud Jeſus þeim ꝛ ſagde. Þier ſkulud önguum þeſſa Syn ſeigia/þar til ad Mannſins Sonur er vpp aptur riſen aþ Dauda.

Ender Gudſpialla ꝛ Piſtla
Aared vm kring

Historia

Pijnunnar og Upprisunnar

Drottens vors Jesu Christi/ vt af fiorum Gudspialla Mønn um til samans lesen

Þar med eirnen Eyding og

Nidurbrot Borgarennar Jerusalem/ ꝛ alls Gydinga Lyds/ hid stuttlegasta.

OG þa þeir höfdu Lofsöngen lesed/gieck Jesus wt sem hann var vanur/ yfer vm Læken Kedron/ til Fiallsins Oliveti.

Enn hans Læresueinar fylgdu hönum epter. Þa sagde hann til þra/ A þessare Nottu munu þier aller hneyxlan lyda a mier/þuiad skrifad er/ Hirderenn mun eg sla/og Sauder Hiardarennar munu j

Q sundur

ſundur tuiſtraſt/ Enn nær eg rijs vpp aptur/þa mun eg ganga fyrer ydur j Galileam: Petur ſuarade og ſagde til hans/ Þo aller hneyxle ſig a þier/þa ſkal eg þo alldrei hneyxlaſt. Jeſus ſagde til hans/ Sannlega ſeige eg þier/ad j dag adur enn Hanen galar tuiſuar/muntu neita mier þriſuar. Hann talade þa enn framar/Ja/þo eg ætte ad deyia med þier/þa ſkal eg ecke afneita þier. Slijkt hid ſama ſǫgdu aller Lærerſueinarner.

Þa kom Jeſus med þeim j þad Akurgierde ſem hiet Gethſemane/Þar var eirn Graſgardur/þar gieck Jeſus jnn/og hans Lærelſueinar. Enn Judas ſa ed ſueik hann viſſe og þennan ſtad þuiad Jeſus ſafnadeſt opt þangad med ſyna Læreſueina. Þa ſagde Jeſus til þeirra/Setied ydur hier/a medan eg fer burt/og bidſt fyrer.

Og hann tok til ſyn Petrum og Jacobum/ og Johannem/þa tuo Sonu Zebedei/og tok til ad hryggiaſt/ad ſkialfa og harmþrungen ad verda/og ſagde til þeirra/ Myn Saala er hrygg allt j Daudan/Blijfed hier og vaked med mier Bidied/ſo ad þier falled ecke j Freiſtne

Og hann veik ſier j burt fra þeim nær eitt nu Steinſnare/og fiaull a Knie/fiell fram a ſyna Aſionu til Jardar/og bad/ef þad møguleg være ad ſu Stund hia lide/og ſagde/ Abba minn Fader/allt er þier møgulegt/Tak burt þennan Kalek fra mier/þo ei huad eg vil/helldur huad þu villt. Og hann kom til ſinna Læreſueina

resuetna/og þaň þa soþande/og sagde til Peť, urs/Simon/seþur þu? Formatter þu ecke ei, na Stund ad vaka med mier? Vaked og biðied so ad þier þalled ecke j Freistne. Anden er ret buðwen/eň Holldeð er veyke

J annad siň gieck haň eň burt aptur/baðst Þyrer og sagde/Miň Fader/Ep þad er ecke mø gulegt/ad þesse Kaleikur lyde hia mier/ vtan eg drecke haň/þa verde þinn Vilie. Og hann kom aptur/og þaň þa eň soþande/þuiad þeirra Augu voru þrungen aþ Sueþne/og þeir vissu ecke huøriu þeir suoruðu hønum. Og haň liet þa kyrra/ og gieck eň j burt aptur. Og bad' j þridia siň þeim sømum Orðum/og sagde/Fad er/eþ þu ville so/þa tak þeňan Kaleik aþ mi er/þo ecke miň/helldur verde þiň Vilie

Enn hønum birtest Eingell aþ Himne/ sa ed styrkte hň. Og þar kom ad haň þreytte við Dauðan/og tok akaþlega ad biðia: Enn hans Sueite vard so sem Bloddropar/þeir ed þiellu a Jørdena

Og hann stod vpp þra Bæneňe/og kom til sína Kæresueina/og þaň þa soþande wt aþ Ahyggiu/og sagde til þeirra/Ja/ vilie þier nu soþa og huylast? Huad soþe þier? Þad er nog Siæð/su Stund er komen/ ad Manßins Son mun oþurseliast j Syndugra Hendur: Stønduň vpp og gaungum hieðan/ Siæð/sa ed mig suyk kur haň er j nand/Biðied so ad þier þalled ec ke j Freistne.

Og jafnsnart sem hañ var eñ ad tala um þetta/Siaa þu/Judas eirn af þeim tolf. Pa er hñ hafde nu til syn teked Flock maña/og eirnen Pionustu meñ Byskupanna/Phariseis ölld ungaña og Skriptlærdra/gieck hñ vndan Mañ flockenum/og kom þangad/ med Lyktum Log brøndum/med Suerdum ꝛ Stöngum

Eñ Suikaren hafde giefed þeim þ til Merkis/og sagt/Huern eg kysse sa er þ/grypeð þañ sama og j burt leided diarflega. Sem Jesus visse nu allt huad yfer hñ atte ad koma/gieck hañ fram og sagde til þrra/ Ad huörium leite Pier? Þeir suörudu hønum/Ad Jesu af Nazareth. Jesus sagde til þeirra/Eg em hañ

Eñ Judas sa ed sueik hañ stod eirnen hia þeim. Eun sem Jesus sagde til þeirra/ Eg em hañ/hörfudu þeir a bak aptur og duttu til Jardar. Hañ spurde þa eñ einu siñe/Ad huörium leite þier? Enn þeir sögdu/Ad Jesu af Nasareth. Jesus suarade/Eg sagda ydur þad Eg em hañ. Leite þier ad mier/þa lateð þessa j burt fara/ So ad vppfylltest þad Ord hñ ad hañ hafde sagt/ad aunguum glatade eg af þeim sem þu gafst mier (Joh: 17)

Eñ Judas veik sier ad Jesu til ad kyssa hañ: Og jafnsnart gieck hañ ad hönum/ꝛ sagde/Sall vertu Rabbi/og kyste hañ. Eñ Jesus sagde til hans/Vinur/huar til komstu hingad? O þu Judas/svykur þu Mansins Son med Kosse? Pa geingu þeir þangad/og lögdu Hendur

dur a Jesum og gripu hañ

Eñ þa ed þeir sem hia hönum voru/ sau huad verda villde/ søgdu þeir til hans/ Herra skulum vier ecke sla med Suerde? Þa hafde Simon Petrus eitt Suerd/ ⁊ dro þad vt/ ⁊ slo til Prista hefdingians þienara/ og hio af hönum hans hid hægra Eyra. Og sa Þienare hiet Malchus:

Eñ Jesus suarade og sagde/ Leyfed þeim ad giøra allt hid frekasta. Og sagde til Peturs Stiktu þinu Suerde j Slydrer/ þuiad huör ad Suerded tekur/ sa mun fyrer Suerde farast. Eda meinar þu/ ad eg kuñe ecke ad bidia minn Fødur/ þad hñ sende mier ein tolf Legion Eingla? Skal eg ecke drecka þañ Kaleik/ huörn ed miñ Fader hefur mier gefed? Enn huörnen skylldu þa Ritningarnar vppfylldar verda? Þ hlytur so ad skie. Og hañ ahrærde hans Eyra/ ⁊ læknade hañ.

A þeim tyma sagde Jesus til þeirra prestahöfdingia/ og Höfudsmannaña Musteresins/ ⁊ Aulldungaña sem til hans voru komner/ Þier erud so sem til añars Spillvirkia wtgeingner med Suerdum og Stafngũ ad grypa mig/ Daglega hef eg þo hia ydur vered/ og kient j Musterenu/ og þier hafed önguar Hendur a mig lagt/ Helldur er Þetta ydar Tyme/ ⁊ Magt Myrkraña/ so ad Ritningen vppfyllest. Eñ alltt þetta er skied so ad vppfyllest Ritningar Spamañaña. Þa forlietu hann aller Lærésueinar

ner/og flydu. Og þar var eirn vngur Man/ sa ed hönum epterfylgde/ han var med Lyne klæddur yfer bert Hörund/og hin önnur Vngme ne gripu han. En han snarade Lynklædenu/ & flyde naken j burt fra þeim.

En Flockuren + sa Yfer höfdingen Lyds sins/og þienarar Gydingana toku Jesu + bun du han/og leiddu han j fyrstu burt til Hannas (sa var Mágur Caiphe) Huðr ed þa var þess árs Byskup. En Caiphas var sa sin Gyd ingønum gaf Rád/ad betur være þad ein Ma dur dæe fyrer Folked.

Og þeir leiddu han burt til Hûss ædsta Ke ennemans Caiphas/ þar ed aller Kennemanna höfdingiar/Skriftlærder og Aulldungar voru samankomner: En Simon petrus fylgde Jesu epter a leingdar/og ein anar Lærisueirn allt jñ j Forstofu Kennemana höfdingians. Sa sa me var kunugur Kennemana höfdingianum/og gieck jñ med Jesu j Byskups Herberged. Enn Petur stod þar wte fyrer dyrönum: Þa gieck wt sa anar Lærisueirn sem Byskupenum var kunugur/og talade vid hana er Dyrnar geym de/og leidde Petrum þar jñ.

En þionustufolked og þienararner stodu og hofdu Kola ello giördan þar nidre/ midt j Forstofuñe/þuiad Kulde var. Og þeir vermi du sig. En Petur stod hia þeim og vermde sig eirnen/so ad hañ sæe huþr Ending þar villde a verda. En Ambatten Kennemana höfding/ ians

sans/su er Dyrnat geymde/sa Petrum vid Lo
gan sem hann vermde sig/ꝫ hun horꝥde beint
a hañ/og sagde/Og þu varst eiñ med Jesu aꝥ
Galilea/ertu ecke eiñ aꝥ þess Mans Lærisueï
num? Eñ hañ aꝥneitade þui þyrer öllum/ꝫ sa
gde/Þu Kuiña/eige er eg þad/Eg þecke hann
ecke/Eg veit eirnen ecke huad þu seiger

Eñ Kieñemaña höꝥdingen spurde Jesum
ad hans Lærisueinum/ og ad hans Kieñingu
Og Jesus suarade hønum/ Eg heꝥe opinberle
ga talad j Heimenum/Eg heꝥe og med jaꝥnade
kient j Samkundu hwsum/og j Musterenu þar
ed aller Gydinga koma til samans / og ecker
heꝥ eg j Aꝥkimum talad/Huad spyr þu mig ad
þessu? Spyr þu þa þar ad sem heyrt haꝥa hu
ad eg heꝥe talad til þeirra/Sia þu/þeir hinu
sømu vita huad eg heꝥe sagt. Eñ sem hañ ta-
lade þetta/þa gaꝥ eiñ Þienaraña sem þar stod
hia/hønum eitt Hneꝥa høgg/ ꝫ sagde/skalltu so
suara Byskupenum? Jesus suarade/Haꝥe eg jll-
la talad þa bevysa þad/ad þad sie oriett/ Eñ
haꝥe eg satt sagt/huar þyrer slærdu mig? Og
Hañas sende hañ bunden til Caiphas Kienne
maña höꝥdingia

Simon Petrus stod og vermde sig. Og jñ
an lytels tyma/epter hina þyrstu Aꝥneitinge-
na/sem hann gieck wt j Garden/þa gool hañ
en. Og ein önur Ambatt sa hañ/og tok syd
an til ad seigia til þeirra sem stodu þar hia/
Þesse var ꝫ eirnen mz Jesu aꝥ Nasareth. Þa

 sögdu

sǫgdu þeir til hans/Ertu ecke eirn hans Lærei-
ſueirn? Og eirn añar ſagde/Viſſulega ertu eirn
aþ þeim. Og Petur aþneitade þui eñ eitnu ſiñe
og ſoor ſig þar vppa/og ſagde/Þu Madur/ecke
er eg þad/og ei þecke eg þañ hiñ ſama Mañ.
Og eñ jñan ſkams tyma/nærre eirne ſtun
du/amalgade þad eirn añar med þeim er þar
ſtodu/og ſagde/Sañlega þu ert eirn af þm/þui
ad þu ert eirn Galileare/og þitt Turgumaal op
enberar þig. Og eirn aþ Byſkups þienōrdnum
Frænde þeſſ ſem Petur hio aþ Eyrad/ ſagde/
Sa eg þig ecke j Graſgardenum med hønum?
Þa tok Petur til ad bormæla ſier/og ad ſuerta
ſig/ad ecke þeckte hañ þañ Mañ/ſem þeir tǫlu
du vm.
Og jaþnſnart þa ed hañ ſo talade/gool Ha-
nen j añad ſiñ. Og Drotten ſnere ſier vid/og
leit til Peturs. Þa minteſt Petur a þad Ord
ed Jeſu ſem hañ haþde ſagt til hans. Adur
eñ þad Hanen galar tuiſuar/muntu aþneita mi
er þryſuar. Og hañ gieck wt og griet beiſk-
lega.
Eñ Kieñemaña høþdingiarner og Aulldi-
ungarner/og aller Radherrar leitudu Liugvit
na j giegn Jeſu/ſo ad þeir giæte hønum j Hel
komed/og ꝼundu eingen/þott ad marger Liug
vottar geinge þar ꝼram ad/þuiad þeirra Vitn
isburder vrdu ecki ſahlioda. Ad ſijduſtu ſtodu
vpp og geingu þar ꝼram tueir Fals vottar/og
baru Liugvitne j mote hønum/og ſǫgdu/ Vid
hǫꝼum

höꝛum heyrt þad hañ ſagde (Johñ. 2 Cap)
Eg kañ og vil niðurbrióta þad Guds Muſter-
re ſem med Hꝍndum er giört/og a þremur Dꝍ
gum vpbyggia eitt annad. Eñ þeirra Vitnis
burder vrdu og ecke hellldur ſamhlioda

Og Kieñemaña höꝛdingen ſtod vpp j mi
ded medal þeirra/ſpurde Jeſum ad og ſagde/
Suararþu önguꝯ til þeſſa/ſem ad þeſſer vitna
a moti þier? Enn Jeſus þagde/ og ſuarade
önguo

Þa ſpurde Kieñemaña höꝛdingen hañ enn
aptur ad/z ſagde til hans/ Ertu Chriſtur So
nur hins Bleſſada? Eg ſære þig vid lifanda
Gud/þad þu ſeiger oſſ ef þu ert Chriſtur So
nur Guds? Jeſus ſagde/Þu ſeiger þad/Eg em
hañ/ Þo ſeige eg ydur/þad hiedan j fra munu
þier ſia Manſins Son ſitianda til Kraptar-
ens hægre Handar/og komanda j Skyum Him
ens. Eñ Kieñe maña höꝛdingen reif þa ſyn
Klæde/og ſagde/Hñ hefur gudlaſtad/ huad þur
fum vier nu vitnaña vid? Sied/þier heyrd
ud nu hans Gudlaſtan/Huad virdeſt ydur? Eñ
þeir ſordæmdu hañ aller/z ſögdu. Hañ er Da
udans ſekur. Eñ þeir Meñ ſem hielldu Jeſu/
ſpottudu hañ og hræktu j hans Andlit/z ſlou
j hans Aſionu/ſierdeilis Pienararner/z ſögdu
Spaadu oſſ Chriſte/huör er ſa er þig ſlo? Og
margar adrar Hædungar tölødu þeir vid hñ.

Eñ ſnemma Morguns ſaman ſöfnuduſt all
er Kieñemaña höꝛdingiar/Skriptlærder z öll

Q v dung

dungar Lydsins/og allt Radet/⁊ hielldu þat
eina Radstefnu yfer Jesu/ so ad þeir feinge
lyflated hañ. Og þeir leiddu hañ vpp fyrer
sitt Rad ⁊ sögdu/Ertu Christur? Seig þu oss
þad. Eñ hañ sagde til þeirra/þo eg seige ydr
þad/þa true þier mier ecke/ Enn ef eg spyr yd
ur/þa suare þier mier ecke/ og lated mig ecke
ad helldur lausan. Eñ hiedan i fra/mun [illegible]an
sins Son sitia til Kraptarens hægre Handar.
Þa sögdu þeir aller/ Ertu þa Guds Sonur?
Hañ sagde til þeirra/Þier seiged þad/þuiad eg
em hañ/ Eñ þeir sögdu/Huad þurfum vier nu
Vitnaña vid? Þuiad vier sialfer höfum heyrt
þad af hans Munne. Og allur sa þeirra Söf
nudur stod vpp og bundu Jesum/⁊ leiddu hñ
fra Caiphas burt fyrer Pynghused / og feik
ofurselldu hañ Landsdomaranum Pontio Pi
lato. Og þad var sneña Morguns

Þa Judas sa ad hañ hafde suiked/sa þad
ad hañ var til Dauda dæmdur/ jdradest hann
og færde Kieñemanna höfdingium og Alldr
ungum Lydsins þa þriatyger Silfur peninga
aptur/og sagde/Eg hefe jlla giört/þad eg sueik
saklaust Blod. Eñ þeir sögdu/Huad kiemur þ
vid oss? Sia þu fyrer þui. Og hñ snarade þm
Silfurpeningum j Musterid/⁊ foor burt þad
an/giek wt og heingde sialfan sig/og er j mid
iu sundur j tuo Hlute brosten/og hefur synum
Jñyflum wthellt/ Actor: 1 Cap

Eñ Kieñemaña höfdingiarner toku þa Silf
ur

ur peninga/ ꝛ ſøgdu/ Þad hæfer ecke ad vier lat um þa j Guds Kiſtuna/ þuiad þad er Blods Verd.

Eñ þeir toku þad til Rads/ og keyptu fyr er þa Silfurpeninga/ fyrer þa Ranglætis verd aura/ eirn Leirpotta ſmids Akur/ Vegfarend um til Greptrunar/ Og þad ſama er kunnugt þeim ſem til Jeruſalem byggia/ ſo ad ſa hinn ſame Akur verdur a þeirra Tungu kalladr Ha keldama/ þad er Blods Akr/ allt til þeſſa Dags Þa uppfylldeſt og þad/ huad ſagt er fyrer Jere miam Spamañ/ þar hañ ſeiger. Þeir toku þa þriatyger Silfrpeninga/ þar ed hiñ ſellde var med bitaladur/ þañ ed þeir keyptu ad Sonum Jſrael/ og þeir hafa giefed þa fyrer Leirpott arans Akur/ ſo ſem þad Drotten hafde mier bifalad

Enn Gydingarner geingu ecke jnn j Þijng hwſed/ ſo ad þeir ſaurguduſt ecke/ helldur ſo þr mætdu paſkalambſins neyta: Pilatus gieck þa wt til þeirra/ og ſagde/ Hugria Akiæru bære þier j giegn þeſſū Mañe? Þeir ſuorudu ꝛ ſøg du til hans/ Ef ad þſſe være ecke jllrædis ma dur/ þa hefdum vier ecke ſellt hañ þier j Hen dur. Þa ſagde Pilatus til þeirra/ Take þier hñ og dæmed hañ epter ydru Løgmæle. Þa ſøgdu Gydingarner til hans/ Þad hæfer ecke ad vier lyflætum nockurn. (Matth. 20 Cap) Sa ad uppfylldeſt þad Orded Jeſu þad hañ ſagde/ tilteiknande med huørium Dauda ad hann mun de deyia Þa

Þa toku Kiennemanā hǫfdingiarner og ǫll Þungarner til hardlega ad aklaga hañ og sǫgdu Þeñan finnum vier þad hañ fraſnyr Folkenu/ og fyrerbydur ad giefa Keiſaranum Skatt/ og ſeiger ſig vera Konungen Chriſtum. Þa gieck Pilatus jñ aptur j Þinghwſed og kallade a Jeſū ſpurde hañ ad og ſagde/ Ertu Konungur Gydinga? Jeſus ſtod frame fyrer hǫnum og ſuarade. Talar þu þetta af ſialfum þier/ eda hafa adrer ſagt þier þad af mier? Pilatus ſuarade Huǫrt em eg Gydingur? Þyn Þiod og Kiennemanna hǫfdingiarner/hafa feinged þig mier/ Huad hefur þu giǫrt? Jeſus ſuarade/ Mitt Ryke er ecke af þeſſum Heime/ Ef vare mitt Ryke af þeſſum Heime/þa mundu myner Þienarar ſtryda j mote/ſo ad eg ſelldeſt ecke Gydingum/eñ nu er mitt Ryke ecke ad hiedañ. Þa ſagde Pilatus til hans/Þa ertu þo ſome eiñ Konungur? Jeſus ſuarade/þu ſeiger þad/Eg em og Konungur/þar til em eg fæddur og j Heimen komen/þad eg ſkule Vitne bera Sañleikanum/Huǫr af Sañleikanum er/ſa heyrer myna Rǫdd. Pilatus ſagde til hans/Huad er Sannleikuren?

Og þa hañ hafde þetta ſagt/gieck hañ vt aptur til Gydingaña og ſagde til þeirra/ Aungua Sǫk fiñ eg med hǫnum. Og þa ed hañ var aklagadur af Kieñemaña hǫfdingiǫnum/og Aulldungǫnum/ſuarade hañ ǫnguǫ. Eñ Pilatus ſpurde hañ þa eñ ad nyu og ſagde/Suarar þu

þu ønguuꝛ? Sia þu huꝛſu hardlega þeir akla ga þig/heyrer þu ecke? Og hañ ſuarade hønum øngu Orde/ſo þad Landsdomaran vndrade næſta miøg

Eñ þeir voru þui akaꝛare/og ſøgdu/Hann heꝼur vppæſt Folked med þui/þad hañ heꝼur kient hier og huar/a ølla Gydingalande/tilteꝛ en j Galilea/allt hingad j þeñan Stad

Eñ þa Pilatus heyrde Galileam neꝼnda/ ſpurde hañ eꝼ hñ være wt aꝼ Galilea: Og ſiñ hañ ꝼornam þad hañ heyrde vnder Herodis Stiornar vellde/þa ſende hañ hañ burt til He rodis/ ſa ed a þeim ſømu Døgum var eirnen til Jeruſalem

Eñ þa ed Herodes ſa Jeſum/ vard hann miøg gladur vid/þuiad vm langa Tyma hapde hañ giarnan viliad ſia hañ/þui hañ hapde ma rgt heyrt aꝼ hønum/og hañ ſpurde hañ marg ra Hluta: Eñ Jeſus ſuarade hønum aunguꝼ. Og Kieñemaña høꝼdingiarner/og Skriꝼtlærd/ er/ſtodu og akløgudu hañ hardlega. Eñ Hero des med ſynu Hoꝼꝼolke ꝼorſmade hañ ꝛ ſpotta de hañ/ꝼærde hañ wt j eitt huijtt Klæde/ꝛ ſen de hañ aptur til Pilatum. Og a þeim Deige vrdu þeir Pilatus og Herodes viner aptur/ þuiad þeir voru ædur Oviner ſyn a mille.

Eñ Pilatus kallade til ſamans Preſta høꝼ dingiana/og Høꝼudsmeñena og Almuga ꝼolk ed/og ſagde til þeirra/Þier haꝼed þeñan Mañ til myn hapt/ſo ſem hañ ed ꝼraꝼuyꝛ Folkenu/

og

og skoded/eg hefe spurt hañ fyrer ydur/z a þe ssum Mañe fiñ eg ongua Sök/z þui ed þier a klaged hañ/og eckj helldur Herodes/þuiad eg senda ydur sialfa til hans/z skoded/ad eckert he fur þad vppa hañ kierest ad Dauda sie verdugt Þar fyrer vil eg giefa hönum Radning/z lata hañ sydan lausan.

Eñ a Hatydar deigenum/hlaut Landsdo meren/epter Sidveniu/ad giefa Folkenu eirn Bandingia lausan/huørn hellst ad þeir villdu Eñ j þañ Tyma hafde hañ eirn Bandingia me og ofriægan/einkum eirn Spillvirkia og Mañ drapara/sa sem hiet Barrabas/ huör ed med Jllrædes mönum var j Myrkua stofu settur/ huör ed j Vpphlaupenu sem j Stadnum skiede hafde eitt Mañdrap framed. Og Folked giec vpp og beidde þad hañ giörde sem hañ være vanur. Og þa þeir voru til samans komner gaf Pilatus þeim Andsuar. Þier hafed þa Sidveniu þad eg giefe ydur a Paskum eiñ lau san/Huorn vilie þier nu ad eg giefe ydur lau sau? Barrabam edur Jesum þañ Konung Gy dinga/sem kallast Christus/ þuiad hann visse vel þad Kieñemaña höfdingiarner höfdu ut af Hatre ofurselldt hañ

Og sem hañ sat a Domstolnum/sende hñs Hwsfru til hans/og liet seigia hønum/Haf þu eckert ad giöra med þañ hiñ Riettlæta/marge hef eg j Suefne lided j Dag hans vegna

Eñ Kieñemaña hyfdingiarner og Alldun

garner

garner vmtöldu og eggíudu Folked a/ ad þad
skyllde bidia vm Barrabam/ eñ Jesum Lyþe
suipta. Þa suarade Landsdomaren og sagde/
til þeirra/ Huørn aþ þessum tueimur þa villie
þier þad eg skule gieþa ydur lausan? Þa kal
lade vpp allur Lyduren/ og sagde/ Tak burt
þeñan og gieþ oss Barrabam lausan. Þa kalla
de Pilatus eñ aptur til þeirra/og villde lata
Jesum lausan og sagde/ Huad skal eg þa giøra
vid Jesum þañ ed Christur kallast? Þeir köll
udu þa eñ aptur/og sögdu/krossþest þu hann.
Eñ hañ sagde þa j þridia siñ til þeirra/ Huad
heþur hañ jlla giört? Eg þiñ øngua Daudasök
med hønum/þar þyrer vil eg gieþa hønum Rad
ning/og lata hañ lausan: Eñ þeir køllludu þut
meir/Krossþestu hañ. Og þeir þylgdu sier þiit
þastara ad vid hañ med oþsa hliodum/og beidd
ust þess þad hañ yrde krossþestur/ Og þeirra Hl
iod og so Høþud prestaña toku yþer allt

Þa tok Pilatus Jesum/ og lier hwdstrykia
hañ. Eñ Strijds meñerner Landsdomarans/
leiddu hañ j Þynghwsed/og køllludu til samans
allan Hoopeñ/og aþklæddu hañ/og þærdu hañ
j eitt Purpura klæde/og þliettudu eina Koro-
nu aþ þyrnum/og settu hana vppa hans Hoþ
ud/og þeingu Jesu eiñ Reyrvönd j sijna hægre
Hønd/og krupu a Knie þyrer hønum/Og sþo
ttudu hañ/og toku til ad heilsa him /= søgdu/
Heill siertu Konungur Gydinga/= slou j hans
Aslionu/og hræktu a hañ/toku Reyrvönden =

hröktu

hrøkktu vm hans Høfud/sꜳllu a Knie og lutu hønum

Pa gieck Pilatus wt og sagde til þeirra/sia ed/eg leide hañ hingad wt til ydar/so ad þier vited þad eg þiñ öngua Søk med hönum: Pañ en gieck Jesus wt/berande eina Koronu/ꝛ eitt purpuraklæde. Og hann sagde til þeirra/Siaa ed Mañen. Pa ed Kieñemaña höfdingiarner og Pienararner sꜳu hañ/köllodu þeir vpp og sögdu/Krossfestu hañ/Krossfestu hañ. Pilat⸗us sagde til þeirra/Take þier hañ og krossfest ed/þuiad eg þiñ øngua Dauda søk med hönum: Gydingarner suörudu hønum þa/ Vier høfum Lögmaled/og epter Lögmælenu skal hñ deya þuiad hañ hefur giört sig ad Guds Syne:

Pa ed Pilatus heyrde þesse Ord/ottadest hañ eñ meir/og gieck jñ aptur j Pynghwsed ꝛ sagde til Jesu/Huadan ertu? Eñ Jesus gaf hønum ecke Suar: Pa sagde Pilatus til hans Talar þu ecke vid mig? Veistu ecke þad eg hefe vallð til ad lata krossfesta þig/og eg hefe Vallð til ad giefa þig lausan? Jesus suarade/ Pu hefꝛ eckert valld yfer mier/nema þier være giefed þad hier ofan ad/þar fyrer hefur sa meire Synd sem mig hefur þier j Hendur selle Epter þad leitade Pilatus vid ad hañ liete hñ lausan. Eñ Gydingarner köllodu/og sögdu/Ef þu lætur þeñan lausan/þa ertu ecke Keisarans Vinur/þui huör sig giörer ad Konunge sa er a mote Keisaranum:

Pa

Þa ed Pilatus heyrde þesse Ord/leidde hn̄ Jesum wt ≠ setteſt vppa Domſtolen j þm ſtad ſem kalladeſt Hazeþlötur/eñ a Ebreſku Gabbata: Eñ þad var ſa Appanga daguren j þa ſkönum nær hiñe ſiöttu Stundu: Og hañ ſag de til Gydingaña/Sia ed/þad er ydar Konung ur. Eñ þeir kølludu vpp/Tak j burt/Tak j burt þeñan/Kroſſfeſtu hañ: Pilatus ſagde til þrra/Skal eg kroſſfeſta ydvarn Konung? Kie nemaña høfdingiarner ſuørudu/ Vier hꝼbum önguan Konung vtan alleinaſta Keiſaran

Eñ ſem Pilatus ſa þad hn̄ kom ønguu til vegar/helldur ad þar munde myklu meira Vpphlaup aþ meiga verda/þeinkte hann Folkenu Sullnægiu giöra/og dæma ad ſkie ſkyllde þeirra Beidne/tok Vatn og þuode Hendurnar þyrer Folkenu/og ſagde/Saklaus em eg aþ Blode þeſſ hins Riettlæta/ſiaer þier þyrer. Þa ſuarade allt Folked/og ſagde/Hans Blod kome yþer oſſ og yþer Sonu vora

Þa gaþ hañ þeim Barrabam lauſan/ſa ed þyrer Vpphlaups og Mañdraps ſaker var j Myrkuaſtoþu jñſettur/vm huørn þeir ≠ bædu enn Jeſum Hwdſtryktan og ſpettadan/ þraſn ſellde hañ þeim epter þeirra villd/ þad hann kroſſfeſtur yrde

Þa toku Stryðsmeñerner Jeſum/og þær du hañ wr Purpuranum/og þærdu hañ aptur j ſiñ eigen Klædnad/og leiddu hañ wt ſo ad þr kroſſfeſtu hañ. Og hann hlaut ad bera ſinn

 eigen

eigen Kross. Og j þui er þr geingu wt/hittu
þeir eirn Man̄/sem þar gieck hia/wt af Cire‑
nia/Simon ad nafne/sem kom af Bondabygd
en̄e/sa ed var fader þeirra Alexandri og Ru
ffi/hønum þreyngdu þeir til so ad han̄ hlaut
ad bera hans Kross/ og þeir lögdu Krossenn
vppa hann/so ad han̄ bære han̄ epter Jesu.

En̄ hønum fylgde epter mykell Folks fiøl
de og so Kuen̄a/þær ed grietu han̄ og aumku‑
du. En̄ Jesus snere sier vid til þeirra/og sag
de/Þier Dætur af Jerusalem/Græted ecke yf
er mier/helldur græted yfer ydr sialfum/ǂ yf
er Sonum ydar/þui sied/Þeir Dagar munu
koma/a huøriun þad seigiast mun/ Sælar eru
Obyriur/ og þr Kuider sem ecke hafa fædt/ǂ
þau Briost sem ecke hafa sogē vered/Þa munu
þær taka til ad seigia Fiøllunum/ Hrynied yf‑
er oss/og til Biargan̄a/Hylied oss. Þui fyrst
þeir giöra þetta vid hid blomgada Tried/huad
mun þa skie vid hid fornada ?

En̄ þar vrdu eirnen wtleidder tueir Sp‑
illvirkiar/þad ad þeir være med hm̄ aftekner

Og þeir leiddu han̄ wt j þan̄ stad sem a
Ebresku kallast Golgatha/þad norrænast/Hau
sastadur: Og þeir gæfu hønum Edik edr Myr
ru j Vijne ad drecka/ med Galle forblandad:
Og þa ed han̄ smackade þad/villde hn̄ ecke dre
cka. Og þeir krossfestu han̄ j þeim stad Golga
tha/og tuo Spillvirkia med hønum/ein̄ til hæ
gre/og an̄an til vinstre Handar/ enn Jesum j
mided

midded. Og su Ritningen vpbylldest/sem seiger
Hañ er a medal Spillvirkiaña reiknadur. Og
þad var su þridia Stund Dags/þa þeir kross-
þestu hañ. Eñ Jesus sagde/ Fader/ þyrergieþ
þeim þad/Þuiad þeir vita ecke huad þr giøra

Eñ Pilatus skriþade eina Yþerskriþt/þar
isñe var skriþud Sôken hans Dauda (huôria
Skullð þeir gaþu hõnum) Eñ þar var so skref
ad/ Jesus aþ Nazareth Konungur Gydinga:
Þessa Yþerskriþt lasu marger Gydingar/ þui-
ad sa Stadur var nærre Borgeñe/ þar ed Je-
sus var krossþestur/ Og þad var skriþad a E-
bresku/Griksu + Latinu. Þa sögdu Prestahöþd
ingiar Gydinga til Pilatum / Skriþa þu ecke
Konungur Gydinga/helldur þad hann haþe sa
gt/Eg er Konungr Gydinga. Pilatus suarade/
Huad eg skriþade/þad heþ eg skriþad.

Enn Strydsmennerner / þa ed þeir høþdu
krossþest Jesum/ toku þeir hans Klædnad/ og
lögdu a þiegra hluta skipte/einum sierhuörium
Strydsmanne sinn hlut/þar med eitnen Kyrt-
elen. Enn sa var ei saumadur/ helldur þra oþ-
anverdu allur prionadur. Þa sögdu þeir syn a
mille/ Skierum vier hann ei j sundur/hlutūst
helldur vm huers ed hann skal vera/so ad Rit
ningen vpþylldest/sem seiger/ Þeir skiptu sier
Klædum mynum/og a mitt Fat þa løgdu þeir
Hlutkeste. Og þeir satu þar og vardveittu hñ
Þetta hid sama giørdu Strydsmeñeñer/eñ Sol
ted stód og horþde a

 Eñ

Enn þar ſtodu vid Kroſſen hia Jeſu/
Moder hans /og Moder ſyſter hans / Maria
hwſpru Cleophæ/og Maria Magdlena. Þa ed
hn̄ leit nu ſyna Modr/ z þan̄ Læreſuein ſtan-
da þar hia/huorn hann elſkade/ſeiger han̄ til
ſinnar Modur/Kona/ſia þu/þar er þinn Son
ur. Þar eptera ſeiger hann til Læreſueinſins/
Sia þu / þad er þyn Moder/ Og j þra þeirre
ſtundu tok ſa Læreſueirn hana til ſyn.

Enn þeir ſem þar hia geingu/løſtudu hann
og ſkoku Høþud ſyn/og ſøgdu/Suei/ Huþrſu a-
giætlega nidurbrytur þu Muſtered/ og bygger
þad a þremur Dögum vpp aptur / hialpa nu
ſialþum þier/Ertu Guds ſønur/þa ſtyg þu op
an aþ Kroſſenum. Lyka eirnen ſpottudu han̄
Kiennemanna Høþdingiarner ſyn a mille/ med
þeim ſkriptlærdu og Aulldungunum/ſamt øllu
Folke/og ſøgdu/ Audrum mönnum heþur hann
hialpad/og ſialþum ſier kann hann ecke ad hial
pa/ Se hann Chriſtur Jſraels Konungur/ ſa
hinn wtvalde Guds/þa hialpe han̄ ſialþum ſier
og ſtyge oþan aþ Kroſſenum/ ſo ad vier ſiaum
þad/og trwum hönum. Hann heþur treyſt Gu
de/ſa frelſe hann nu/eþ ad hønū ſo lykar/ Þuiad
ad han̄ heþur ſo ſagt/Eg em Guds Sonur. Ly
ka ſo hæddu han̄ og eirnen Spillvirkiarner/þr
ed med hönum voru kroſſþeſter. Eirnen hæddu
han̄ Strydsmen̄erner/geingu ad hönum og bar
u hønum Edik/ z ſögdu/ Ertu Konungur Gy
dinga/þa hialpa þu ſialþum þier.

Enn

En añar af þeim Spillvirkium sem heingder voru/lastade hañ og sagde/ Ef þu ert Christur/þa frelsa þig og so eirnen ockur. Þa suarade hinn añar/straffade hañ/og sagde/ Og þu hrædest ecke Gud/ þu sem þo ert j samre Fordæmingu/ Ad söñu skier ockur þetta riettelega/þui vid medtekum huad ockrer Giørning ar eru verder/eñ þesse hefur eckert vondslegt ad hafst. Og hañ sagde til Jesu/Herra/Minstu myn þa þu kiemur j Ryke þitt. Og Jesus sagde til hans/ Sañlega seige eg þier/ad j dag skalltu vera med mier j Paradys.

Og epter hina siøttu Stund vrdu Myrkur yfer allt Landed/til hiñar niundu Stundar/og Soolen miste syna Birtu/Og nær niundu Stund kallade Jesus med hærre Raust/og sagde/Eli Eli/lama Sabachthani/ Þad þydest so/ Gud miñ/Gud miñ/ Huar fyrer hefur þu yfergiefed mig? En nøckrer af þm er þar stodu/þa ed þeir heyrdu þad/sögdu þeir/ Hañ kallar a Eliam. Epter þad þa Jesus visse ad aller Hluter voru fullkomnader/vppa þad/ad Ritningen vppfylldest/sagde hañ/Mig þyrster. Þa stod þar eitt Kier fullt mz Edik/ Og jafn snart hliop eirn af þeim þangad/tok eiñ Niardarvött og fyllte hañ vpp med Edik/og Ysop og liet hañ ofan a eiñ Reyrlegg/og bar hönum ad Muñe/z gaf hønum ad drecka/z sagde med hinum ødrum/ Nu vel/ lætum sia huørt Elias kiemur ad taka hñ ofañ. Þa Jesus hafde nu

 þad

þad Ediked til syn teked/sagde hañ/Þad er þull
komnad. Og hañ kallade enn eitt siñ med hær
re Raust/og sagde/ Fader/ j þijnar Hendur fel
eg miñ Anda. Og þa ed hañ hafde þad sagt/
hneygde hañ Höfuded ⁊ gaf vpp Andena.

Og sia þar/ad Tiallded j Musterenu rifn
nade j sundur j tuo Parta/fra ofanverdu allt
nidur j giegnum/ ⁊ Jörden skalf/Biörgen klof
nudu/og Grafer Framlideña lukust vpp/ ⁊ mar
ger Lykamer Heilagra (þeirra ed suæfu) risu
vpp/og geingu wr sijnum Gröfum epter hans
Vpprisu/og komu j þa heiløgu Borg/og birtust
þar mørgum

En. sa Höfudsmaduren sem þar stod hia
jafngiegnt hønum/og þeir ed hia hønum voru
og vardveittu Jesum/þa þeir sau þad hañ liest
med slyku kalle/og sau Jardskialftan/og huad
þar skiede/ vrdu þeir ottaslegner/ og prijsudu
Gud/ og sögdu/ Sannlega hefur þesse Riett/
vijs Madur vered/og Guds Sonur. Og allt
þad Folk er þar var hia og horfde a þetta/og
sem þad sæ huad þar skiede/ bardé þad sier a
Briost/og snere heim aptur

Enn aller hans Kunningiar stodu langt
j burt fra/og margar Konur þær hönum høf
du epterfylgt wr Galilea/og sau allt þetta/a
medal huörra var Maria Magdalena/ Maria
hins minna Jacobs/og Josephs moder/ ⁊ Sa
lome Moder þeirra Zebedei Sona/huøriar ed
hönum höfdu epterfylgt og þionad/þa ed hañ

var

var j Galilea/og margar adrar/þær ed med hȏ num voru vppgeingnar til Jerusalem

Enn Gydingar/aþ þui ad þad var Affanga daguren/so ad Lykamarner være ecke a Kross enum vm Puottdagen/þuiad sa same Puott dagur var mykell/bædu þeir Pilatum/ad þeir ra Bein yrde j sundur broten og oþan tekenn. Þa komu Strydsmenerner/og brutu j sundur Beinen þess hins fyrsta/og so hins annars/sem med hȏnum voru krossfester. Enn sem þr komu til Jesu/þa þeir sau hn̄ var þegar laten/bru tu þeir ecke hans Bein/helldur einn aþ Strydsmonnum opnade hans Sydu med Spiote/ og jafnsnart rann þar wt Blod ꝧ Vatn. Og sa þetta heþur sied/hann ber þar Vitne vm/ꝧ hans Vitnisburdur er sannur/ꝧ sa hinn same veit þad hann seigir satt/vppa þ þier trued eirnen. Þui ad þetta er skied so ad Ritningen vppfylldest/ Þier skulud ecke hans Bein j sundur briota: Og enn aptur seiger ein ȏnnur Ritning. Þeir munu sia þann j huorn þeir haþa stunged.

Þar eptera vm Kuglldeð/med þui ad þad var sa Aþþanga daguren/huor ad er sa þyrre Puottdaguren/kom Joseph aþ Arimathia/ wt aþ þeim Stad Gydinganna/eirn rykur Mann/ Edlaboren Radherra/eirn godr fromur Mann huor ad ecke haþde sampyckur or ded þrra Rad dagiordum og Breytne/sa ed eirnen stundade epter Guds Ryke/þuiad hann var Lærisueinn Je su/þo heimuglegur/wt aþ Hrædslu vid Gyding

 gana

Kna/sa vogade þad/og gieck jñ til Pilatum/ og bad hañ/ad hañ mætte ofan taka Lykaman Jesu. Eñ Pilatus vndradest þad ad hañ var þa gar lætenn/og kallade Hundrads höfdingian til sijn / og spurde hann ad / huørt hann være andadur. Og sem hañ var þess vijs orden af Höfudsmañenum/gaf hañ Joseph Lykaman Jesu/og bifalade ad hañ skyllde hönum giefast Og Joseph keypte Lijndwka. Þar kom og eirnen Nicodemus/sa ed adur fyrre hafde a natarþele komed til Jesu/og færde samblandada Myrru vid Aloen/nær hundrad punda. Þa toku þeir Lykaman Jesu/sem ofan var teken af Krossenum/og sueipudu hañ j Lereptet/ og vøfdu hañ j Lijndwkum/med jlmande Smyrslum/ So sem ad Sidur er Gydinganna til ad greptra.

Eñ þar var j þeim stad sem hañ vard krossfestur/eirn Jurtragardur/ og j Gardenum nyr Steinþro/su var Josephs/huøria hann hafde wthøggua læted j einum Steine/j huøria eing en hafde eñ nøckurn tyma lagdur vered. Þang ad lögdu þeir Jesum fyrer saker Affanga dag sins Gydingañas/af þui ad Puottdags helgenn vpphofst/og þad su Grøf var þar so nær/ og velltu storum Steine ad Grafar munnanum/ og geingu j burt þadan. Eñ þar var Maria Magdalena/og Maria Josephs/ þær settu sig jafngiegnt yfer fra Grøfeñe/lijka eiñen adrar Konur/þær ed Jesu høfdu epter fylgt af Gallilea

Illea/hugdu ad/huar og hugenen hās Lykame var nidurlagdur. En þar sneru aptur/ꝛ biug gu til Smyrslen/og þad dyrlegt Salue/ Enn vm Þuottdagen/voru þær kyrrar/ epter Lögmalenu

Hins annars Dags/sa ed epterfylger Aþfanga deigenum/komu Kiennemanna höfdingiar og Phariseí a samt til Pilatum/ og sögdu/ Herra/Vier höfum j Minne lagt/þad þesse Fal sare sagde/þa ed hañ lifde/ Epter þria Daga mun eg vpp aptur rysa. Þar fyrer skipa þu ad forvara Gröfena allt til hins þridia Dags so ad hans Lærisueinar kome ecke og stele hönum j burt/og seige Folkenu ad hann sie vpp aptur risen fra Daudum/og verde so hin sydare Villan/argare hinne fyrre: Pilatus sagde til þeirra/Þar hafe þier Vardhallds mennena. Fared burt og forvared sem þier kuñed. En þeir geingu j burt/og forvörudu Gröfena/med Vardhallds mönnum/ꝛ mörkudu Steinen.

Ender þeirrar Historiu/ wt af Pijnunne Herrans Christi.

Vpprisan og Vppstigningen Drottens vors Jesu Christi/epter fiorum Gudspialla mōnum saman lesen.

HA ed Puottdaguren var liden/ keyptte Maria Magdalena/og hin ǫñur Maria sem kalladest Jacobi ꝛ Salome/og Johaña/og adrar med þeim/ þær konnar voru med Jesu af Galilea/dyrleg Smyrsl. Og biuggu þau til/so ad þær kiæme/og smyrde Jesum/þuiad vm Puottdagen skalþan voru þær kyrrar/epter Lögmaalenu

Eñ ad Aptne þess Puottdagsins/huer ad hepst ad Morne hins pyrsta Dagsins/ þeirra Puottdagaña miög sneña/þa ed þar var enn dimt/komu þær til Grafareñar/og bæru þau Smyrslen/sem þær höfdu tilbwed.

Og sia þu/ad þar skiede eiñ mykell Jardskialfte/þuiad Eingell Drottens kom af Himne/gieck þar ad/og vellte Steinenum fra Grafar munanum/og settest þar vppa/Og hans Asiana var so sem Elldíng/og hñs Klæde huijt sem Snior. Eñ Vardhallds meñerner skielfdust af Hrædslu ꝛ vrdu so sm̄ være þr dauder.

Eñ Konurnar þær sögdu sijn a mille/ Huör mun vellta Steinenum fyrer oss af Grafar munanū? Þui hañ var miög stor/Og þær litu

litu þangad/og ſau Steinen var burt velltur
þra Gröþeñe. Og þar geingu jñ j Grøþena ꝛ
þundu ecke Lykaman Herrans Jesu/ Pa hliop
Maria Magdalena burt ad ſeigia þetta. Og
þa ed Konurnar voru ſtwrande vm þtta/þad
Lykame Jesu var þar ecke/Sia þu/ þa ſtodu
þar tueir Meñ hia þeim j ſkynande Klædum/
Og þær vrdu hræddar/og þiellu þram a ſynar
Aſionur/til jardar. Pa ſögdu þeir til þeirra/
Huad leite þier hins Liþanda hia Daudum ?
Hañ er hier ecke/Vpp er hañ riſen. Minneſt a
þad huad hañ ſagde ydur/þa ed hañ var enn j
Galilea/ſeigiande/Pad Manſins Sonur hlyte
ad ſelliaſt j Syndugra Hendur/ꝛ kroſſþeſtur ad
verda/og a hinum þridia Deige vpp aptur ad
ryſa: Og þær mintuſt a hans Ord/og geingu
j burt þra Gröþeñe/og kuñgiördu þetta þeim
elleþu/og ſö öllum hinum ødrum/og ſögdu þet
ta Poſtulønum. Og þetta Ord virdteſt þeim
lyka ſem være þad Sionhuerþingar/og trudu
þeim ecke

Og þa Maria Magdalena hleypr nu (ſm
ſagt er) kiemur hun til Simonar Petri/og til
hins añars Læreſueinſins/huörn ed Jeſus el
ſkade ꝛ ſeiger til þtra/Peir haþa Herran burt
teked wr Grøþeñe/og vier vitum ecke huar þr
haþa lagt hañ

Pa gieck Petrus/ og ſa annar Læreſueirn
wt/og kom til Graþarenar. En þeir tueir hlu
þu ſamſyda/ Og ſa añar Læreſueirn hliop þr
añ

aň vndan vakrara enn Petur/og kom fyrstur til Grafarenñar/giægdest þar jñ/og sa Lijnlök- en lögd þar/eñ þo stie hañ þar eige jñ. Þa kie mur Simon Petrus epter hönum/og stygur jñ j Grefena/og sier Lijnlöken lögd þar/og þañ Sueita tuken sem vafen var vm Höfuded a Jesu/ei lagdan hia Lijnlökunum/helldur sier- deilis til saman vafen j einum ödrum stad. Þa stie einnen sa añar Læresueinn þangad jnn/sa ed fyrre kom til Grafareñar/sa þetta og tru de þui/þuied þeir kuñu þa enn ecke Rieningena þad hann hlyte af Dauda vpp aptur ad rysa. Þa geingu þeir Læresueinarner til samans bu rt aptur/og Petur vndradest huörnen ad þetta woor.

Eñ Maria stod vid Gröfena/ꝛ griet þar vte fyrer/sem hun griet nu/giægdest hun jnn j Gröfena/og sier tuo Eingla j huijtum Klæd um/sitiande þar/einn til Höfda/eñ añan til fo ta/þar sem þeir höfdu lagt Lijkaman Jesu. Og þeir sögdu til heñar/ Kona/ huad grætur þu? Hun seiger til þeirra/Þeir hafa miñ Her ra j burt teked/ꝛ eg veit ecke huar þeir hafa lagt hañ. Og sem hun sagde þetta/sneresst hun vit/og sa Jesum standa/og veit ecke ad þad er Jesus. Jesus sagde til heñar/ Kona/ huad grætur þu? Ad huörium leitar þu? Hun þein kte ad þad munde vera Grasgards vördurenn/ꝛ sagde til hans/Herra/Ef þu hefur bored hañ j burt/þa seig þu mier huar þu hefur lagt hñ
þa

Þa vill eg hafa hañ þadan: Jesus sagde til hen̄ar/ Maria. Þa snereſt hun vid og sagde til hans. Rabboni/þad kallaſt Meiſtare. Jesus sagde til hen̄ar/Snert þu mig ei/þuiad eg em̄ ecke en̄ vpſtigen til mijns Fóðurs/ Far þu hell dur j burt til Brædra miña/og seig þeim/ad eg fare vpp til mijns Føðurs/ og til ydars Föðurs/ til mijns Guds og ydars Guds:

Þetta er sü Maria Magdalena/fra huøre ad Jesus hafde wtreked sio Dioffla/ huørre hañ og birteſt fyrſt af øllum/þa hañ var vpp ríſen/miøg ſnema a hinum fyrſta Deige Puotte dagana. Og hún foor burt og kuñgiørde þetta þeim sem med hönum voru/ſm̄ þar hörmudu og grietu/þad hun hefde ſied Herran/og þad hañ hefde ſlijkt ſagt til heñar. Og þeir sömu/ Þa er þeir heyrdu þad ad hañ lifde/ og vare ſiedur af heñe/trudu þeir þui ecke:

En̄ Konurnar ſtigu jñ j Gröfena/og ſaau eitt Vngmeñe/ſitia til hægre Handar/klæddan ſijdre Slyppu huijtre/og þær vrdu felmturs fullar/Enn þad var Eingell Drottens. Og hañ ſagde til þeirra/Ottest ecke/eg veit ad þier leitted ad hinum kroſſfeſta Jesu af Nazareth/ Ei er hañ hier/hañ er vpprisen/ſo ſm̄ hañ hefur ſagt/ Komed hingad og ſiæed þann ſtaden/hu ar ed þeir hafa lagt Herran/og ganged ſnarlega j burt/og ſeiged þetta hans Lærefueinum og Petre/þad hañ ſie vpriſen fra Daudum/ og ſiaed/hañ mun ganga fyrer ydur j Galileam/

þar munu þier ſiaa hann ſo ſem̄ han̄ hefur ſa
gt ydur/ſtaned/ad eg ſagda ydur þetta.

Og þær geingu med Flyte burt fra Gröf
enne/medur Otta og Føgnude myklum/og hlupu
ſo ad þær kun̄giördu þetta hans Lærefueinum
Og ſiaa þu/þa mætte þeim Jeſus/ og ſagde/
Vered ſælar. Og þær geingu ad hönum/ꝛ hiell
du vm hans Fætur/og krupu nidur fyrer hm̄
Þa ſagde Jeſus til þeirra/Otteſt ecke/ fared
burt og kun̄giöred þetta mynum Brædrum/ad
þeir gange j Galileam/ꝛ þar ſkulu þr ſia mig.
En̄ þa ed þær geingu j burt/ſiaa þu/þa komu
nöckrer wt af Vardhallds mön̄önum j Borge
na/ꝛkun̄giørdu Kienemān̄a höfdingiönum allt
huad þar hafde tilbored. Og þeir komu til ſa
mans med Aulldungønum/og hielldu eina Rad
ſtefnu/og gaafu Strydsmøn̄ønum noga penin
ga/og ſögdu/ Seiged / ad hans Læreſueinar
komu vm Nottena/og ſtælu hønum j burt a
medan vier ſuæfum. Og ef þad kan̄ wt ad be
raſt fyrer Landsdomaranum þa ſkulum vier
telia vm fyrer hønum/og þui til Vegar koma/
þier ſieud grandalauſer. Og þeir toku penin
gana/og giördu ſo ſem þeim vár kient. Og
ſlykur Ordromur er vydfrægur orden/a medal
Gydingan̄a/allt til þeſſa Dags.

Og ſiaa þu/ad tueir af þeim geingu þann
ſama Dag burt j eitt Kauptwn/ þad var fra
Jeruſalem nær ſextyger Steida/þad hiet Em̄a
us. Og þeir tøludu ſyn a mille vm allt/huad
ed

ed þar hafde vidbored: Og þad skiede so/ þa ed þeir töludu vm þetta/ og spurdust a sijn a millum/ ad Jesus nalægde sig til þeirra/ og gieck jafnfram þeim. En̄ þeirra Augu voru so hallden ad þeir þecktu han̄ ecke/ þuiad j eirnre annare Yfermynd birtest han̄ þeim.

En̄ han̄ sagde til þeirra/ Huøriar Ordræður eru þad sem þid hafed yckar a mille reikande/ og erud so hryggver af? Þa suarade eirn Cleophas ad Nafne/ og sagde til hans/ Ertu alleina so okiendur til Jerusalem/ ad þu veitst ecke huad þar in̄e skied er a þessum Døgū? Og han̄ sagde til þeirra/ Huad þa? En̄ þeir søgdu til hans/ Þad/ af Jesu hinum Nadverska/ sa ed var Spaadomsmadur/ mættugur j Verkū og Ordum fyrer Gude og øllu Folke/ huørsu vorer Yferprestar og Høfdingiar hafa ofurselt han̄ j Fordæming Daudans/ ꝛ krossfest han̄ En̄ vier vonudum ad han̄ munde endurleysa Jsrael/ Og nu fram̄ yfer allt þetta er j Dag sa hin̄ þridie Dagur/ er slykt skiede/ So hafa eirnen skielft oss nöckrar Konur wr af oss til þær ed miög snem̄a voru hia Gröfen̄e/ ꝛ hafa ecke funded hans Lykama/ komu sydan/ og sögdu sig sied hafa Eingla sioner/ þeir ed søgdu han̄ lifa/ Og nøckrer wr af oss geingu burtu til Grafaren̄ar/ og fundu eins lyka sem Konurnar höfdu sagt/ en̄ han̄ fundu þeir ecke.

Og hann sagde til þeirra/ O þier heimsku fuller og treger j Hiarta til ad trua øllu þui

þad

þad Spaamenner hafa sagt/ Hlaut Christus ecke slijkt ad lijda/og jnganga so j sijna Dyrd? Og hann tok til fra Moyse og øllum Spaamønnum/og lagde wt fyrer þeim allar þær Ritningar sem af hønum voru.

Og þeir tokꝰ ad nalægiast þad Kauptwn ed þar þeir geingu til: Hann liet þa sem villde hann leingra ganga. Og þeir neyddu hann/ og sꝍgdu/Blyf hia oss/þuiad kuølld a tekur/ og a Dagen lydur. Og hann gieck jnn og bleif hia þeim. Og þad skiede/þa hann sat med þeim til Bordsins/ad hann tok Braudid/blessade þad og braut/og riette ad þeim. Þa vpplukust þeirra Augu/so ad þeir þecktu hann. Og hann huarf fra þeirra Augsyn. Og þeir sꝍgdu sijn a mille Brann ecke vort Hiarta j ockur/þa ed hann talade vid ockur a Veigenum/og opnade fyrer ockur Ritningarnar. Og þeir stodu vpp a þeirre sømu Stundu/Og sneru aptur til Jerusalem/ og fundu þa elleffu til samans safnada/ og þa sem hia þeim voru/huørier ad sꝍgdu/ad Drotten være sannarlega vpp aptur risen/ og hefde birst Simoni. Og þeir tiadu þeim huad skied hafde a Veigenum/ og huørnen þeir høfdu þeckt hann j þui hann braut Braudid. Og þeim trudu þeir ecke helldur. Enn þad var ad Kuøllde þess sama Þuottdagsins/og Dyrnar voru aptur luktar/þar ed Lærisueinarner voru til samans komner/fyrer Hrædslu saker vid Gydingana:

Enn

Enn þa er þeir voru ad seigia þat wt af/ kom Jesus sialfur og stod þar j midet/og sagde til þeirra/Fridur sie med ydur/og avijtade þeirra Vantru og Hiartans Hardwd/þad þr höfdu ecke truad þeim sem hann høfdu sied vpp aptur risen. Enn þeir ottudust og vrdu hrædder vid/þui þeir meintu þad þeir mundu sia Anda nöckurn

Og hann sagde til þeirra/Þui eru þier so Otteslegner? Og huar fyrer kiemur þuilykur Þanke j ydar Hiørtu? Siaed mijnar Hendur ꝛ mijnar Fætur/ad eg em hann sialfur/ þreifed a mier/og skoded/þuiad einn Ande hefur ecke Hold og Bein/so sem þier siaed ad eg hefe: Og þa hann sagde þetta/synde hann þeim Hendur ꝛ Fætur. Og þa vrdu Læresueenarner glader vid ad þeir sau Herran.

Og er þeir trudu þa enn eige/fyrer Fagnadar saker/vndrande þetta/sagde hann til þeirra/Hafe þier hier nöckud til Matar? Og þr lögdu fyrer hann eitt Stycke af steiktum Fiske og Hunangs seim. Og hann tok þad og at fyrer þeirra Augsyn

Enn hann sagde til þeirra/Þetta eru þau Ord sem eg sagda til ydar þa ad eg var hia ydur/Þuiad þad hlaut allt fullkomnad ad verda huad af mier skrifad er j Moyses Lögmale/ ꝛ Spamanna bokum/ꝛ j Psalmum. Þa opnade hann þeirra Skilnings sinne/so ad þeir forstødu Ritningarnar/og sagde til þeirra/ So er þad

skrifad/ ꝛ so hlaut Christur ad lijda/ og a þrid
ia Deige vpp aptur ad rijsa fra Daudum/ og
læta predika j synu Nafne Jdran ꝛ Fyrergief-
ning Syndanna/ a medal allra Þioda/ vpphef-
iande til Jerusalem/ En þier erud Vottar alls
þessa. Og hn̄ sagde enn til þeirra j añad sinn
Fridur sie med ydur/ Lyka so sem Faderen hef-
ur sendt mig/ so sende eg ydur) Og þa ed hañ
sagde þetta/ blies hañ a þa/ og sagde til þeirra
Medtaked heilagan Anda/ Huøriumm þier fyrer-
giefed Syndernar/ þa eru þær þeim fyrergief-
nar/ ꝛ huøriumm þier aptur hallded þær/ þa eru
þær þeim aptur halldnar.

Thomas einn af þeim tolf/ sa ed kalladest
Tuiburi/ var ecke hia þeim þa Jesus kom/ Þa
søgdu hiner adrer Læresueinarner til hans/
Vier hofum sied Herran. Enn haun sagde til
þeirra/ Nema ad so sie/ þad eg siae Naglafør-
en j hans Hondum/ og eg læte myna Fingur j
Naglaføren/ og eg legge myna Hønd j hans Sij-
du/ þa true eg ecke.

Og ætta døgum þar epter/ voru hans Lær-
resueinar enn aptur þar jnne/ og Thomas med
þeim. Þa kom Jesus ad lyktum Dyrum/ stod
j mided/ og sagde/ Fridur sie med ydur. Þar ep-
ter seiger hañ til Thomasar/ Riettu þiñ Fing-
ur hingad/ og siaa þu mynar Hendur / og riett
þyna Hønd wt/ og legg hana j myna Sydu/ og
vert ecke vantruadur helldur truadur. Thom-
as suarade og sagde til hans/ Drotten minn/
og

og Gud minn. Jesus sagde til hans/Aþ þui þu
hefur sied mig Thoma/þa truer þu/Saler eru
þeir sem ecke sia og trua þo.
Epter þad poenberade sig Jesus enn ap
tur vid Sioen Tiberiadis. Enn hann
openberade sig so/ad þar voru til samans Si-
mon Petrus og Thomas/sa ed kalladest Tuibu
re/og Nathanael wt aþ Cana j Galilea/og Sy
ner Zebedei/og tueir adrer aþ hans Lærésueín
um. Simon Petrus sciger til þeirra/ Eg vil
þara ad þiska/þeir sogdu til hans/Vier villium
og þara med þier: Þeir geingu wt/ og stigu
iaþnsnart a Skip/Og a þeirre somu Nottu þe
ingu þeir eckert. Enn ad Morne komnum stod
Jesus j Siaþar þiaruñe/ Enn Læresueinarner
vissu ecke ad þad var Jesus/þa sagde Jesus
til þeirra/Börn/ haþe þier eckert til Matar?
Þeir suorudu hönum/Ecke neitt. Enn hañ sag-
de til þeirra/Kasted wt Netenu til hægre Han
dar vid Skiped/þa munu þier þiña nockud:
Þa köstudu þeir þui wt/og gatu ei dreiged þy
rer Fiolda,saker Fiskaña
Þa sagde sa Lærésueirn sem Jesus elskade
til Peturs/Herran er þad. Þa Simon Petrus
heyrde þad ad Herran være þad/ vaþde hann
Styrtuñe vm sig/þui hañ var naken/og þleyg-
de sier wt a Sioē: Enn hiner adrer Læresuet
narner komu a Skipe/þuiad þeir voru ecke la
ngt þra Lande/so nær sem tuo Hundrud Alna
og drou neted med Fiskum, Og sem þeir stigu

a Land/saau þeir Elldsglædur/og Fisk þar yp
erlagdan/og Braud: Jesus sagde til þeirra/
Færed hingad af þeim Fiskum sem þier hafed
nu feinged. Simon petrus stie vpp/ z dro Ne
ted ad Lande fullt af storum Fiskum/hundrad
þryr og fimtyger/Og þott ad þr være so marg
er/ þa rifnade þo ecke Neted j sundur. Jesus
seiger til þeirra/Komed og hölldum Mal tyd.
Enn eingen af Lærisueinunum þorde ad spyr
ia hann ad/Huðr ert þu? Þuiad þeir vissu ad
þad var Herran. Þa kom Jesus z tok Braud
ed/ og gaf þeim þad/ so lyka og eirnen Fisken.
Þetta er nu hid þridia sinn/þad Jesus openber
ade sig synum Lærisueinum/epter þad hann var
vpprisen fra Daudum.

Þa ed þeir høfdu nu Matar neytt/ seiger
Jesus til Simonar Peturs/Simon Jonas son
elskar þu mig? Hn̄ sagde hønū/Jaa Herra/þu
veist ad eg elska þig. Jesus sagde til hn̄s/Fæd
þu Saude myna. Þa sagde Jesus enn j annad
sin̄ til hans. Simō Jonas son/elskar þu mig?
Hann sagde hønum/Jaa Herra/þu veist þad eg
elska þig/ Hann seiger þa til hans/ Fæd þu
Saude myna. Jesus seiger þa j þridia sinn til
hans/Simon Jonas son/elskar þu mig? Petur
hrygdest vid þad/ad hann sagde j þridia sin̄/til
hans/Elskar þu mig? Og sagde til hans/Her
ra/þu veist alla Hlute/þu veist og ad eg elska
þig. Jesus seiger til hans/Fæd þu Saude my
na:

Hann

Sannlega sannlega seige eg þier/þa þu varst yngre/gyrdter þu þig sialfur/og geckst huørt þu villder/ En nær þu verdur ad elldast/munttu þyner Hendur wtbreida/og eirn annar mun þa gyrda þig/ꝛ þangad leida huørt þu villt ecke. En þetta sagde hann/tilteiknande med huørium Dauda ad hann munde Gud prijsa. En þa ed Jesus haffde þetta sagt/seiger hann til hans/ Fylg þu mier epter. En Petur snere sier vid/ og leit þann Lærisuein epterfylgiande huørn Jesus elskade/sa ed vm Kuølldmaaltijdena haffde a hans Brioste leiged/og sagt/ Herra/huør er sa ed þig suyker? Þa Petur leit nu þennan seiger hann til Jesu/ Herra/ huad skal þesse? Jesus seiger til hans/ Þo eg vilie hann blyfe þangad til ad eg kiem/huad vardar þig vm þ? Fylg þu mier epter. Þa gieck su Ordræda wt a medal Brædranna/þesse Lærisueirn deyr ecke. Og Jesus sagde ecke til hans/Hann deyr ecke/ helldur/þo eg vilie hann blyfe þangad til ad eg kiem/huad vardar þig vm þ? Þesse er sa Lærisueirn/sem vm þessa Hlute ber vitne/ꝛ þetta hefur skrifad/og vier vitum ad hans Vitnisburdur er sannur

En þeir ellefu Lærisueinar geingu burt j Galileam/vppa eitt Fiall/þar ed Jesus haffde þeim tilskipad/og þar vard hann sieđur/ meir enn af fimm Hundrud Brædra j senn/af huørium ad marger lifa enn nu/ enn sumer eru sofnader. Og þa þeir sau hann/hniekrupu þeir fyrer hönum

num/enn sumer voru eþablandner. Og Jesus giech til þeirra/talade vid þa/og sagde/ Mier er giefed allt Valld a Himnū og a Jördu/þar fyrer ganged wt vm allan Heimen/og predikeD Evangelium allre Skiepnu/og kienēd ǫllū þio dum/ og skijred þær j Nafne Födur/og Sonar/ og heilags Anda. Og kienēd þeim ad varduei ta allt huad eg hefe bifalad ydur/Huer hann truer og verdur skijrdur/sa mun holpen verda/ enn huer hann truer ecke / sa mun fordæmdur verda.

Eñ Teiknen sē þeim munu fylgia ed trua eru þesse/ad j mijnu Nafne munu þeir Diøfla wtreka/nyar Tungur tala/Höggorma vpptaka og þo þeir drecke nöckud banvænlegt/mun þad ecke skada þa/yfer hina siuku munu þeir Hend ur leggia/og þa mun þeim betna. Og sia ed/ Eg er hia ydur alla Daga/ allt til Heimsins Enda.

Adur eñ hañ vàr nu vppnumen til Him̄ ens burt fra þeirra Augum (Acto. 1. Luc. 24) ttade hañ sig lifanda synum Postulum/ep ter Pijsl sijna/og þad sama fyrer marghattad ar Audsyningar/og liet þa sia sig vm fiorutijg er Daga/og talade fyrer þeim wt af Guds Ri ke/vpplukande fyrer þeim þeirra Skilnings sinne so ad þeir farstodu Ritningena. Og sem hañ hafde þa samankallad/baud hañ þeim ad þeir fære eige vt af Jerusalem/helldur ad þeir skyl du epterbijda Fyrerheite Födursins/og sagde/ Giaed

Staded/eg mun senda yfer ydur þad Fyrerheit mijns Fødurs/sem þier hafed af mier heyrt/ En þier skulud blijfa j Borgenne Jerusalem/ þangad til ad þier verded jklædder med Kraf te wt af Hædum. Þuiad Johañes skijrde med Vatne/enn þier skulud med heiløgū Anda skijr der verda/ecke langt epter þessa Daga

En þeir sem þar voru til samans komner spurdu hañ ad og søgdu/Herra/Villtu a þessū Tyma vpp aptur rietta Jsraels Ryke? En hū sagde til þeirra/þad hæfer ydur eige/ ad vita Stunder eda Puncta Tymaña/ huøria Faderen hefur sett j sinne Magt/helldur munu þier ōd last Kraft heilags Anda/sa sem yfer ydur mū koma/og þier munud mijner Vottar vera til Je rusalem/og j allre Judea og Samaria/og allt til hins ysta Jardar enda

En hañ leidde þa wt allt til Bethaniam/ og hoof vpp sijnar Hendur ꝛ blessade þa: Og þad skiede/þa ed hañ blessade yfer þa/epter þ hañ hafde nu noglega til þeirra talad/epter sij na Vpprisu/veik hañ fra þeim/og vard vpp numen til Himens/þeim asiaøndum/ꝛ eitt Sky tok hañ vpp fra þeirra Augsyn. Og sem þr horfdu vpp epter hønum til Himens farandа/ Sia þu/þa stodu hia þeim tueir Meñ j huijt um Klædum/huørier ed søgdu/ Þier Meñ af Galilea/huar til stande þier og horfed vpp j Himenen? Þesse Jesus sem vppnumen er fra ydur til Himens/mun koma lijka sem þier saud

han til Himens vppfara

Enn þeir tilbädu hann/og sneru aptur til Jerusalem/med myklum Fagnade/af Fiallenu sem kalladest Oliveti/huert ad nærre er Jerusalem/og liggur þar eina Huottdags göngu burt þra. Og sem þeir komu þar jnn/stigu þr vpp a þann Sal/huar ed vaner voru ad vera Petur og Jacobus/Johannes og Andreas/Philippus/Thomas/Bartholomeus og Mattheus/Jacobus Alphei son/og Simen Zelotes/og Judas Jacobi Broder. Þesser aller voru jafnan til samans med einu Samhellde j Bæn og Akalle/asamt med Kuinnunum/og Mariu Modur Jesu/og hans Brædrum/og voru alla Tyma j Musterenu/lofudu og prysudu Gud:

Og a þeim Døgum/stod Petur vpp a medal Lærisueinanna/og sagde (Enn Flockur þeirra Manna er þar voru til samans komner/voru nær tuttugu og Hundrad) Þier Menn og Brædur/ Þetta Ritningu byriade vpp ad fyllast/huöria ed Andur hafde fyrersagt hinn Heilage Anda fyrer Munn Dauids/wt af Judas/sa ed var þeirra Leidtoge sem Jesum höndludu/þui hann var talen medur oss/og hönum hafde hlotnast Hlutdeilld þessa vors Embættis/Hann hefur og jnnteked þann Akuren fyrer þad Ranglætis verd kaup/og hefur heingt sialfan sig vpp/ og er j midiu sundur j tuo Hlute brosten/og hefur öll hans Jnnyflin wt hleypt/og þad sama er kunnugt orded øllum þeim er til Jerusalem byggia/

gia/so ad sa same Akur verdur a þeirra Tunḡu kalladur Hakeldama/þad er Blods akur

Þuiad so er skripad j Psalmabokene. Hans Setur skal j eyde verda/ad ei sie sa neirn/ sem þar jñe bygge/og hans Byskupsdom medtake eirn annar. Þar fyrer hæfer þad/ad eiñ wraf þeim Mōñum sem alla tijma hafa hia oss ve/ red/fra þui ed Jesus tok ad ganga wt og jnn vor a mille/j fra Skijrn Johañis allt til þess Dags/ed hañ var vppnumen fra oss/ad eiñ af þeim/verde Vottur hans Vpprisu medur oss.

Og þeir settu til tuo/Joseph þañ er hiet Barsabas ad Vidurnefne/Just. Og Mat thiam/badust fyrer og sōgdu/Drotten/þu sem veist allra Mañа Hiörtu/syn oss huörn þu hef ur wtvaled af þessum tueimur/so ad hañ med/ take þa Þionustu og Postulegt Embætte/j fra huöriu ed Judas er fallen/þad hañ burt fære j sinn Stad. Og þeir lögdu Hlute yfer þa/ og Hluturen fiell yfer Matthiam/ og hañ var teiñ nadur til tölu þeirra elleffu Postula.

Og þa ed fullkominnust Hugtasunnudagar voru þeir aller med einum Huga j þeim sama stad. Og þar skiede skiendelega eirn Þytur af Himne/lyka sem mykels tilkomande Vindar/og vppfyllte allt Hused þar þeir satu jñe. Og a þeim sauust sundurgreinanlegar Tungur so sem ad være þær gloande. Og hañ sette sig yfer sierhuörn þeirra/so þeir vrdu aller fuller af heilögum Anda/og toku til ad predika med ann

 arlegum

ærlegum Tungumaalum/epter þui sem heilagur Ande gaf þeim wt ad tala

(Les huad þar meira stendur/ Act. 2:)

Enn þeir geingu wt/predikudu j öllum attum/ Drottne samverkanda/ og Orded styrkiandi med epterfylgiande Teiknum:

Foreydsla og Nidurbrot Borgarennar Jerusalem.

NV þa sa Tijme tok ad nalægiast/ ad Gud Himneskur villde ganga lata yfer Jerusalem ꝛ allt Gydinga Folk/ syna eit lijfslega Hefndar Reide/ epter þui sem Spaamenner/ ꝛ Herrã Christus sialfur hafde sagt þeim fyrer/ og kunngiört þeim slijka Ognan fyrer laungu/ Sie/ þa hafa þesse epterfylgiande Teiknen geinged vndan ædur framan til·

A Himnenum sast eitt heillt ar vm kring ein Cometa/ jafngiegnt Borgẽne/ þañ ed huör Madur matte vel sia/ so ad lijta sem eitt tuieggiad Suerd være

Item/ Skamt eitt fyrer þa satu Brauds

daga

Daga/a þeim attunda Deige Aprilis Manadar/nærre hinne niundu Stund/ vm Nottena/ heþur vid Hnalltared j Mussterenu til Jerusalem/birst eitt skiært/ leiptranda/ skijnanda Lios/þad huør Madur þeinkte/ad þad være biartur Dagur

Item/Ein stor mykel ꝛ sterk Roparhurd sñ j Mussterenu/þar ed tuttugu Menn vrdu a ad taka/nær ed þeir villdu heñe lata vpp luka/ huør ed biwörud var med storum Lasum og sterkum Jarngöddum/heþur nær hinne siöttu Stundu vm Nottena/aþ sialþre sier til vpplokest,

Item/Þañ xvij Dag Junij/saust j Lopte nu og Skyönum j þiorum attum a Himnenum Vagnar sueiþa/og so sem eina oþurmykla Fylking/wt aþ rydande Hermöñum og Stryds þolke/siga til samans j Skyönum/og sydan skajst med myklum Gny og Vopnabrake/Oope ꝛ Kalle/vm Nottena

Item/Fyrer sialþan Huijta sunnudag/ þa Prestarner haþa viliad tilreida hid jñra j Mussterenu/þad siñeil Hatijdar dagsins heyrde/þa haþa þeir heyrt myked Skualldur og Olære/ ꝛ þar eptera eina Raust/huør ad so heþur hrópad/ Latum oss þara j burt hiedan. Po ad sumer seige/ad þetta haþe skied a þeim Tyma þa ed Christur var pijndur/ j þui ed Tialded Mussteresins j sundur riþnade.

Item/Þar haþde og sa Madur vered/sim

hiet Jesus Ananl eins otygens Mans Son sa hin same/sem han var nu komen til Jerusalē vm Tialldbwdarhatydena/þa hefur hann wr af einum sierlegum nærstæ akaflegū Anda þann en hareyst æpt og kallad/Eitt Kall wr Austre Eitt Kall wr Vestre/Eitt Hrygdar hliod wr fiorum ættum Vindanna/Eitt Oop og Kall yfer alla Jerusalem/Yfer sialft Musterid/Eitt aumlegt Oop/bæde yfer Brwdena og Brwdguman / Eitt Oop og Eymdar kuein yfer allan Lyd. Og þetta sorgrætelega Eymdar Oop/framde hañ einatt/bæde Daga og Nætur/og hliop so sem eirn annar sinnulaus Madur/vm kring j Borgene. Og þott ad nøkrer þeir ed ecke giarnan heyrdu þesse Ord/so sem eina vonda Forspa yfer Borgena/refsudu hōnum fyrer þetta/og hwdstryktu hañ med Suipum og Keyrum/þa liet hañ þo ecke ad helldur af slyku. Og sem þr höfdu nu þeñan Mañ fyrer Landsdomarā/huörn ed Romveriar höfdu þar jnsettan/sa hiñ same liet ꝛ eirnen hwdstrykia hañ/dusta og beria/ so ad blæde hefur. Eñ med öngun Orde þa hefur hañ sier huörke Vægdar nie Lyknar beded. Og allt a medan þeir lëmdu hañ og bördu/þa griet hañ huørke nie kueinade/helldur kallade hañ j sifellu med hærre Raust/so seigiande/Vei/Vei/Vei sie þier þu hin auma Jerusalem. Og Albinus sa ed Landsdomaren var/hefur hallded hañ fyrer eirn Skipting og sinnulausan Mañ: Enn

þesse

þesse hiñ same Madur hafde sið sampóst Aar huórt epter annad/ed myked Sidblende act vid adra Men/helldur raffade ꝛ reikade einsamant lyka sem sa Madur sem eitthuad sierlegt hef ur j Sinne/allegar sa ed eitthuad nytt vill vpp dikta: Og alla Tyma hefur hañ lated þesse Ord af sier heyrast/Vei/vei/ vei sie þier. O þu auma Jerusalem. Og vt af soddan Oope ꝛ kalle vard hañ ecke moodur. Og þa ed Borg: en vard nu vmkryngd af þeim Romverium/ hefur hañ med jafnade rasad vm kring/vpp a Murveggiunum/og þannen kallad/Vei sie yf er Borgeñe/Vei sie yfer Musterenu/Vei yfer öllu Gydingafolke. Og ad sydustu/ þa hefur hann eirnen eitt sinn lagt þesse oveniuleg ord þar til/Vei sie eirnen mier vesólum: Og j þui hinu sama sinne sem hañ talade þesse Ord/var hañ oforvarandis af einu Skote hæfdur. Þesse og önnur stoor Bysn og furduleg Vndur seingu ꝛdur framan til / fyrr enn þad Borg en Jerusalem var nidurbroten

Nu vilium vier vt af sialfre For eydsluñe/ꝛ Nidurbrote Borgareñ ar/seigia hid styrsta vier kunum

ÞA Gydingarner høfdu nu (epter þui sem Heilage Stephanus seiger) so sem saner Suk karar og Mordingiar/hiñ Riettlata og Mein lausa Christū Jesum af Lyfe teked. Vpp fra þui

þui er þeir so giørdu/þa hefur þad yfer allt Gydinga land og Jsraels Ryke/ j allskyns Sett ettum einatt vared vesnanda. Byskuparner sialfer toku til ad veita hinum ödrum Prestum um allnyken Yfergang. Og a millum þeirra hinna añara Magtar maña sem j Stadnum voru/ var þar allskyns Hatur og Fiandskapur/ so aller Hluter horfdust til Sundurþyckiu j Rykis stiornenne: Og þad liet so aslast sem ad være þar ein ogurleg Vmskipting ꝛ Foreydsla Rykesins fyrer Høndum. Vt af slyku Sundurþycke ꝛ Hatre Valldsmannaña er þeir høfdu syn a millum/ kueiktest vpp Flockadrættur og allskyns misgreiningar/ Foreydslur og Jllþyde: Kirnen lyka þa hofst þar vpp allshattud Oglæfa/ bæde hid jñra j Borgenne Jerusalem/ og so lyka vtan Stadar/ tokst vpp myked Ræn/ Mañdrap og Gripdeillder/ og aller Hluter skickudu sier þar til/ ad bæde su hin andlega ꝛ veralldlega Rykis stiornan Folksins/ ætte þa snarlega ad forganga

Huar fyrer þad skiede so eirnen/ ad Keisaren Nero skickade Cestum Florum j Gydinga land: Og sem hañ var nu miøg bystur og næsta hardradur vid Gydinga j öllum Hlutum fremiande sinn Motþroa/ Ohlutvende og Ryfelæte/ Þar fyrer þa hafa Gydingarner suipt hañ Valldenu/ og j burt jagad. Og sem hann bardest vid þa/ miste hñ vel fim̃ þusunder mañna/ vt af synu Lide. Þannen þa ædu nu og

almug

olmuduſt Gydingarner þyrer Guds tilſkickan/ ſo ad þeir ſettu ſig eirnen vpp a mote Rom⸗ verium og þiellu þra þeim. Enn ſem Keiſar⸗ en Nero þornam þad/ſkickade hañ Flavium Ve ſpatianum med einum hans Syne Tito jnn j Syrſam.

Og þad var j þañ tijma ordþleygt vm alla Auſtur alþu (ſo ſem Tranquillus hañ ſkriþ⸗ ar) og eitt almennings Rykte/þad a þeim Do⸗ gum munde koma þeir nøcker wt aþ Judea/ſiñ naſta mykler og miøg megtuger ſkylldu verda j øllum Heime. Og þo ad þetta ſañadeſt nu a þui hinu andlega Rykenu Chriſti/þañ tijd ed Naþn vors Herra Jeſu Chriſti (huðr ed þad þut er wt aþ Gydinga Ryne) vard nu þyrer Predikan heilags Evangelij myklad ⸗ wtbreidt vm allan Heimen/þa haþa þeir ſumer vnder ſtaded þetta wt aþ þeim tueimur Veſpatiano og hans Syne Tito, Enn Gydingarner þyddu þeiſſa prognoſticon (edur Forſpa) vppa ſig. Og med þui ad þeim høþdu luckaſt nøckrar Or⸗ ruſtur j mote ſijnum Ovinum/vrdu þeir vid þ dreiſſuger og drambſamer/ veliande ſier þria Hershøþdingia/þeir ed ſo hietu/Nigrum/Pera⸗ tam/Silam aþ Babiloniu/og Johañem Eſſe⸗ um. Og þeir heriudu med allre Magt vppa Borg þa ſem neþneſt Aſcalon/ſo ad þr miſtu þar j tueimur Oruſtum/tuo ſijna Hers høþd⸗ ingia/og ſo nær ſem tuttugu þuſunder Mañа.

Enn epter allt þetta þa dro Veſpatianus

wt af Keisarans tilskipan j Galileam/sem var eitt Land fullt Folks/þad sama foreydde hañ og wtarmade/Og þar vard nalega eingen En ting a Mañdrapū/Raue/Gripdeilldū/ & Ellds brūnum: Eitt sinn þa vrdu þar j hel slegnar etal þusūder Gydinga/ Fim̄ Þusunder vngra Kalla/ad auke Konur og Börn/og añad Alþydu folk/huad otelianlegt var/so ad Strydzfolkid hefur huørke vægt þar vngum Manne ne gömlum / og ecke þeim Konum sem olletrar voru/og ei helldur Vngbörnum j Vögguñe. Sex þusunder vngra Kalla hefur Vespatianus eitt sinn skickad j Achaia/til Jsthimo/ so sem fyrer adra Præla/ til ad grafa þar vpp Vatsgrafer og Dyke. Priatyger þusunder vnger Strydsmeñ af Gydingum voru j þañ Tyma eitt siñ sellder fyrer eigenlega Præla. Fim Þusunder hlupu sialfer wt af Aurvilnan ofan fyrer Biørg og drapu sig so.

J þañ sama tyma var þar eirn fræbær Madur/sem bæde var forsiall vitur og vellærdur medal Gydingaña/Kieñemañs stiettar/eirn wt af þeirra Hershöfdingium/sa hiñ same hiet Josephus. Og sem hañ flyde nu j þeirre fyrstu Athrydeñe med þa eina Gydinga/ burt j eitt Dals inynne hia þeirre Borg j Galilea/ sem nefndest Jtapata/og þar vard hann Höndum teken/og hafdur burt til Vespatianum. Og sem hñ spaade þui fyrer Vespatiano/þ hñ munde verda Keisare/þa var hañ vel teken af

henum

hønum j kostulegu halldе. Og þesse hinn same Josephus hefur skrifad huad vier vitum wtaf þessare Historiu.

Enn a medan þetta skiede nu j Galilea/ þa tok sig til samans ein Illþydis flock mar-gra Ranssmanna/ z komu sydan til Jerusalem Enn þui hinu sama þa hefur ein af þm Stor hefdingium til vegar komed/ sa ed Johannes hiet/ ed hañ so vnder sig legde/ þyrer þennann Illþydis flock/ alla Rykis stiorneña. Optsinn ïs skiede þar til Jerusalem mørg heimugleg Mañdrap/ Ran og Tripdeilldеr myklar. Og aller Hluter skickudu sier þar til nyckellrar O-luck u/ so ad su hin auma og vesala Borg/ hef-ur a alla Vegu næsta miøg plagud og þuyngud vered.

A þeim Tyma voru og nøckrer Riettemañа høfdingiar j Hel slegner/ og j sialfu Mustere-nu vard optsinnis Blode wthellt. Josephus hañ skrifar/ þad wt af þeim hinum Ecklabor-nustu og ædstum Gydingum/ þa hafe j þessum Opridar tyorme tolf Þusunder j hel vered sleg nar/ Og þad þeirra Gots/ Hwsur/ Gardar/ og Odul være Styrdsmønnonum til bytes giefen. Sumer meina þad hiner Romuersku hafe þssu med sinne Slægvisku og Klokindum til Veg-ar komed.

Þañen var nu Jerusalem j þañ tyma plæ gud/ þa ed riettileg hefnd kom yfer hana/ sem var med þrefalldre Oluckn/ Fyrst med þeim O

 Pridar

fridar ſtorme af þeim Romverſum/ Þar næſt med Upphlaupónum/ ⁊ allſkyns grimdar Æde jnnan Borgar/ Og ſo med þa Vykinga ⁊ Jllmenne/huørier ad fyrer Slagviſku mißgiørninganna/ſettu ſig vpp huør epter ódrum/og wthelltu ſo Herradœmeſins vegna/margra Manna Blode.

Enn j þann tyma þa ed þeir Gadarens toku ſig vpp j mote Romverſum/hlaut Veſpaſianus ad hrada miøg ſinne Ferd/burt wr Vetrarlagenu/og med Stryde ad vinna Borgena Gadara/og fyrer Placidum ſinn Hershøfdingja/ſlo hann til Dauds j Flottanum nær þriatyger Þuſunder Borgar manna. Tuær Þuſunder tok hann til fanga. Enn hitt annad Alþydufolked/og fleſtur allur Fiølden Flotta mannanna/ſteypte ſier ſialfur wt j ána Jordan alle wt j Sioen Aſphaliten/huørn ed vier køllum hid dauda Siafarhafed. Og ſo lyka hinumeggen Jordanar/alle til Macheron voru Gydingarner alla Vega af Romverium þuingader/og næſta miøg ſkielfder ⁊ yfferbugader

Enn ſem Veturen tok ad lyda/og Vored var komed/þa heyrde Veſpatianus þann Kuitt j ſynum Herbwdum til Ceſarea/þad Nero være daudur. Þui flytte hann ſinne Ferd. Og alla Stade bæde Gydinganna/og þeirra j Jdumea/hafde hann þa vnder ſig lagt/ad vndan ſteknum fiæmeinum Herkøſtólum/huøria ad nøckrer framande Strydsmenn høfdu ad hallda. Og allſta

var

þar ſette hann jñ j þeſſar Borger og Kaſtala Romverſkt Strydsfolk/ſo ad hañ feinge þeſſ audvelldar Borgena Jeruſalem yfervunned/hu ór ed þa var eñ ei yfervonnen: Og j þad ſama ſinne vard Veſpatianus/w.c. af ſynu ſialfs Stridsfolke til Keiſara teken: Enn ſydan epter þad/þa dro hañ jñ j Egiptaland/ᴀ þadan vill de hañ ſo kom.ſt j Valland/bifalande Tito a medan Yferſion Hernadarens vid Gydingana Enn ſem Titus hafde fyrer forvitnis ſaker ed ded Hart nærre Jeruſalem/til ad forheyra huo ört þeir villdu beidaſt Fridar/eda ei/þ.: l.æ hø hum ſierlega vid ad komaſt ecke vndan/þ hañ Yrde ecke haudteken af Gydinggnum. Eñ epter þad ſama/þa ſette hañ ſynar Herbudder nærre þeim Stad/ſem kalladeſt Schopos/ ſkamt eitt burt fra Borgenne/ſo ſem ad vera munde ein ſtutt Bæiarleid/og j ſundur ſkipte þar ſyñu Strydsfolke j margar Fylkingar/til ad vm ſitia Borgena meir enn j einum ſtad

Jafnframt þeſſu/þa var opſa margt Folk wt af óllum Stódum og wr óllum ættum til ſamans komed nndr j Jeruſalem/vm Paſka Hatydena. So lyka var þar og cirnen j Stadnum (epter þui ſem ædur er ſagt) marghattad Illþydis folk til ſamans komed/ huórt ed wtdrifed var af Galilea/ Og voru ſó j fremur hoopum þar j Stadnum/hugrier ed Sampyded og Rykes ſtiornena (epter þui ſem þad vande er til huar ſo er hattad) einatt meir ᴀ

Ty meir

meir j sundur slitu og forhindrudu. Eitt part wt af þessu Illþyde hafde Mustered inne ad hallda/Enn þeirra Flocks foringe var Eleazarus sonur Simonis. Med hönum hielldu þeir sem Zeloti köllnduft/huörier ad voru vonder og jllskufuller Hræsnismenn/þeir ed Borgarmönnum voru miøg ohæger j vidskiftum

Hinn nedra parten Borgarennar hafde Johannes inne ad hallda/sa sem ad var eitt Upphafsmadur til allrar Olucku/wt af huøriu þ hier adur sagt er. Enn hinn efsta parten hafde Simon/med tuttugu þusunder inne ad hallda/huørier ed þangad voru til þess kallader/ad biuara Borgar lyden/ fyrer Ofsa og yfergange þeirra Zeloti. Enn vid þa sömu geste villdu þeir giarnan hafa skilder vered/ þo feingu þr ecke vid þa kuitter orded.

Enn sem Titus formerkte nu/þad Borgen Jerusalem var so ofur hladen wt af myklum Mannfiölda/ruddest hann vm fast/skipade sij nu Herlide til ad bileggia Borgena/og eitt Hervirke kringum hana ad setia (epter þui sem þad Christur sialfur hafde adur fyrer sagt) A medan Folked var þar so margt til samans komed/vppa þad ad Hungred og Sullturen fiugnade þad og kuelde þess hardara: Þa ed Gydingarner sau nu þad/lietu þeir j frame allt huad þeir formattu/og leitudu vid ad forhindra ad veria/og fyrerkoma slykum hans Asetninge. Enn þad var wtgiört vm þeirra efne/ so ad þeir

þeir voru med øllu Ruckulauser/ Þuiad Gud Drotten villde nu mya þeim og Nidran veita þar fyrer þa luckadest þeim eingen syn Rꜳda gi͏ørd/nie neirn Asetningur. So þar var ecke jnbyrdis hia þeim/vtan Osamþycke ꝛ misgreyningur. Og j þañ sama Tyma giørdest myked Vpphlaup jñan Stadar/so þar vard eiñ ofur mykell Manfiølde j Hel sleigenn hia Musterenu.

Enn med þui ad Borgen Jerusalem var nu sterklega bygd/ ꝛ mieg vel vmvendud/hellst þo þar huar þeir mattu ad Borgeñe komast/ Þui þar hafde hun þria Murvegge j kringum sig. Enn þad hid Romverska Strijds folked lagdest þar at/vt af øllu kappe ꝛ megne/til ad storma ꝛ strijda vppa Borgena. Og epter mykla Erfidesmune framda/þa vard sa hinn tridie Murveggurenn nidur broten ꝛ yfer vñen. Lyka þa hefur og einnen j þenn tyma eiñ ortulegur Folksfiølde dæed nidur vt af Hungre ꝛ Sullte/epter þui sem Josephus skrifar/ So þad fyrer eins lytels Muñbita saker/hafa optsinnis hiner bestu Viner sleigest og stungest syn a mille: Opt og mørgu siñe þa hafa Børn en af synum Forelldrum/bæde Fødur ꝛ modur rifed og slited Maten burt fra þeirra muñe. Þa hefur og huørke Syster nie Broder lyñkied veitt/eda j Brioste kient huørt vm añad: Eiñ Mæler Korns gillte þar mørg Gyllene. Sumer toku Myke og Nauta tad ꝛ atu fyrer hun

 gurs

gurs saker: Þeir voru og sumer sem nøgudu
Olar og Þueinge/ af Skiølldum og Sødlum/ ꝛ
annad Skeledur/ og átu þad. Nøckrer Menn
høfdu og Hey sier j Munne/ ꝛ kunduſt so dau
der. Sumer høfdu og kared j leyneleg Nád
hws eda priuet/ leitad vid ad slóckua sitt Hun
gur wt af Okeittar saurindum/ og Maña freck
Og sedan eirn otólulegur Folks fiølde/ hefur
þar wt af Hungre dæed/ þad Animis Eleaza
ri Son flyde j þañ sama Tyma til Titum burt
j hans Herbwder/ og kunnugt giørde hønum/ þ
Hundrad þusunder og fimtan þusunder daudra
Maña Lykamer hefde fundner og grefttrader
vered jñan Stadar. Egesippus hañ skrifar so
þad alleina vt vm eitt Borgar hlid. hafe bort
nar vered margar þusunder dauðra Maña Ly
kamer/ og þad ad so nær sem sio Hundrud Þu
sund Maña/ hafe j þeim sama ofridar storme
j Hungre dæed

Gydingarner hefdu eñ nu Kastalan Anto
niam jñe ad hallda. Sa same Kastale var eitt
ørugt Hervirke. Þeir høfdu þa og eirnen Mu
stered jñe ad hallda. Eñ burt wr þui þa gieck
ein Bryggia edur Steinboge/ allt jnn j Borger
na. Þesse Sloten og Hervirkẽ voru myklu tor
sottare ad vinna/ helldur eñ øll ønnur Vyge ꝛ
Hervirke Gydingaña. Þui þo ad Titus hann
være j fullre vissu vm þad/ ad Hungred munde
eyda og aftaka Gydingana j Borgeñe/ þa þot
te hønum sem þad munde allt forleinge vndan
dragast

dregest/Og þar fyrer huatte hań upp Lided og eggiade þad a/ad strijda ꝛ storma sem hardlegast uppa Kastalan. Og þo þad være ecke allytel Mańhætta/þa vanst þo alla tijma Rő-verium betur/so þeir bæru Sigur j huőrre Orustu/af þuí ad eingen Sigur sælld/nie Lucku-lann var nu meir hia Gydingőnum.

Enn þa hiner Rőmversku hőfdu nu Ka-stalan yfervunned og underlagt/hafde Lidur-forstaren giefed þar eitt Merke til þess med Herlúdurs bla-strenum/ad aller þeir Gyding-ar sem Kastalan hefdu hallded/ skylldu j Hel slegner verda. Sumum køstudu þeir ofan fyr-er Műrenn/sumer stucku þar sialfer ofan fyrer ꝛ drapu sig so. Sumer komust a hardre Ras-rrdan um Műrena jnn j Borgena. Epter þ þa tok sig til samans þad Strijdsfolked sem ad Mustered hafde jńe ad hallda/og varde sig so þadan alldreingelega. Meń sumer segia og eitnen/ad Titus hafe þess sińis vered/ad hań hafe vil-lad vægia Musterenu sialfu (so sem ańare Re-ligion). Enn þad var þa um þurra Efne mz øllu utglőrt/Gud hń skickade þa so til/ ad þar var þa eingen Lykn funden leingur/ nie nein Vægd þeim til Handa.

Og þa er þeir hőfdu nu harda Adsokn veitt/ ꝛ um langa hrijd barest med myklum Er-fidismunum/ Og þ Gydingarner urdu hugrake med hőrdum Hettingum/nie neinum gődum A-minningum forrtalder j þui/ad giefa upp so ő-

rugt Hervirke/ Þa formerktu z eirnen Strydz
mennerner/ þad Mustered matte ecke yfervinn
ast med ødru mote/ vtan þeir være suelleer þar
wt (huad hiner þeinktu ad oflangt Frest mun/
de a verda) ellegar þad være med Ellde af
brendt: Og þaz fyrer þa lögdu sumer Stryd/
mennerner Elld j Mustered/ so þad tok þa þe
gar til j einu Bæle ad brenna. Og med sodd
an atfelle þa vard j greindum Tyma þesse hin
sama/ so ágiætleg/ frabærleg z forkostuleg Byg
ging/ sem so vydfræg og nafnkunnug var o þm
Tymum/ ad Ausku vppbrend nidur j grunn til
kalldra Kola. Þeir Gydingarner sem flýdu j
Musterenu hid øruggasta Vigge jnne ad halda
nockter wt af þeim flydu jnn j Borgena/ enn
myklu fleire voru þeir sem tortyndust j Ellds
brunanum: Prestarner þeir beddu og bædu/
næsta audmiuklega sier Lyfs og Grida/ En þad
fieckst ecke med nemu mote/ þui þeim var þa
øll Nad afsegd hia Gude og Mönnum. Ti/
tus hafde giefed (so sem Egesippus skrifar)
þad Andsuar Fyrst ad Mustered z Embættis
þionustan være nu wtgiörd/ þa þyrftu Meñ z
ecke leingur slykra Prestaña vid.

Enn þesse hin sama forre ydsla og Nidur/
brot Musteresins/ hefur skied a hinum tiunda
Deige Augusti Manadar/ eins lyka og þad hid
fyrra Mustered sem a þeim sama Deige var
forbrendt af Nabogodonosor Babilonar Kon
ge. Og sa same Dagur hefur Musterenu sier/
deilis

dellis vered eitt oglæßusamlegur Dagur. Eñ
j ßra þui hinu ßyrra Musterenu og þess Vpp
byggingu/huørt ed Salomon liet vppbyggia/
og til þessa annars æersins ed Vespacianus ryk
te/þa ed þetta Mustered var ad velle nidur,
broted/voru Þusund ætta og ættatyger Aar.
Enn j ßra þeim tyma/er þeir hößdu tilteked
ad vppbyggia þetta hid annad Mustered/sem
var a ødru ære Cyri/þad voru ßim̃ Hundrud
ætian ær og siötyge

Þa ed Gydingarner vrdu nu so hrakter/
kiader og þuingader/þo þar være eingenn Vont
ad þeim yrde biargad/so ad mørg Þusund dou
aß þeim/j Hungre ⁊ Sullte/þa hielldu þo hin
er adrer samt synu ßram. Josephus skrißar/
ad j þañ tyma sem Mustered vard vpbrendt/
nidurbroted og eydelagt/ad þa haße eitt sodd
an ognarlegt/hryggelegt og herkelegt mæleßne
tilbored/þad valla munde hia þeim sem seirna
kiæme truanlegt þikia/so sem þetta/ Ad þar
var ein heidursamleg Rüiña/nuög audug/ ⁊ wt
aß þorkostulegu Slekte/huör ed buied haßde hi
nummeigen Jordanar/ ⁊ ßlwed haßde med ødru
Folke til Jerusalem ßyrer Hrædslu saker/eñ þa
ed Borgarlyduren vard nu so hrædelega þiad,
ur/og aumlega þuingadur j Vesalldar hungre/
heßur hun teked sitt eiged Barn wr Vögguñe
og droped þad/ med huørre Neyd og Angur
trega/er vel epter hyggianda/ad hun haße þad
Giört/steikte so sydan Helßtena aß þui j Ellde/

 og

og neytte sialfs/enn adra helftena sette hun fram fyrer Strydsmenena/þa ed þeir rasudu vm kring j Borgene/leitande sier ad Vistum/ En soddan Atburdur ognade miøg Strydzmønū ønum/so ad þeir vorkyntu þessare aumre Konu/og alitu hennar Anaud. Þetta hid sama kungiørdu þeir og eirnen Yfervallds høfdingionum til Jerusalem/so ad þesse hryggelegur Tilburdur/hefur knwed þa til ad giefa sig vpp a Valld Titi og hans Manna/ad þad mætte so komast til Dagþyngunar med þeim/ Enn med þui ad þissu hafde ofleinge frestad vered/ ad Fridurenn/Sætt og Samþycke være giørd/og þ þeir beiddu sier þa hid fyrsta Fridar og Frelsis/sem þeir voru med øllu wthungrader/og j vesølld yferkomner/þar fyrer þa vard ecke neitt vne Dagþyngan a komed/og þo samt hielldu þr Staden vm nøckra daga/med mykillre Eymdar anaud/Enn þess a mille þa flugde otøluleg ur Folks fiølde/fyrer Hungurs og anaudar saker wr Borgene/burt j Ovina hendur til Herlydanna/þa voru þeir og selldir med litlu verde/enn j þeim sudfønum vrdu Strydsmennerner forvarandis þess askynia/þad eirn af Gydingønum hefde tynt vpp Gull wr sialfs syns eigenlegum Saur/huørt ed hann skyllde hafa adur gleypt og nidur rent/so ad þad være ecke fra hønum teked/enn jafnsnart þa barst þetta vt vm allar Herbudernar a medal Strydsmannanna þad þeir Gydingarner sem flwd høfdu wr Borgerse
gerse

genne/skylldu hafa gleyst Gull j. s(z.(huląd þeir voru nøckrer sem þad hößdu giört, til eins kis afl⸗rs/eun pyrer smasmuglegs Raunsaks sak er/ad þeir þeinge so Gullenu vndankomed/ og þyrer Strydsyolkenu bihallted) En þetta ?iid sama Rysted gaf efne til þess/þad nøkrer wt af Strydsmönnunum heimktu ad þeir mundu sé sa neglegt Gull hia øllum Gydingonū/og þar þyrer urdu meir eñ tuær þusunder Gydinga kul ker vppskorner a eirne Nott/og myklu fleire hefðu þeir drepner vered/ef ad Titus hefde ei lated pyrer bioda/þ ei skylldu Fangarner flei re drepner verda.

A þann sama tyma var og sialf Borgen Jerusalem vppgiefen/og eingen Vægd var þar veitt huørke vngum Manne nie gömlum/En þo gieck þad Bod wt/ad vægia skyllde öllum F⸗ tandum/og verndarlausum þeim ed öngua vöru edur Motstödu formættu ad veita: Med sodd an Hætte vard nu öll Jerusalem þañen herfe⸗ lega rænt/ruplud og med Ellde vppbrend/ og hennar hiñ meste Partur so foreyddur og nid⸗ urbroten/vtan þad fæein Hws stodu þar epter þo ecke fleire eñ so sem Romuersk a Strydsfol ked mætte jnne vera/So lyka voru þar og eir nen nøckur Eyde hws/ Byggingar og Murveg ger epterlatuer/ecke vtan til synis/ad þar hefe de fordum daga eiñ megtug Borg vered. Og med þessu mote var nu Jerusalem foreydd/og ad velle nidur broten/þañ attunda Dag Sepe

embris

embris Manadar/j hinum pimta Manude ep ter þad ed hun vard þyrst vmkr ingd ap Romv verſku Stryðeþolke. Vt ap þrim mykla otglu lega Maſþiolda/ſem Titus liet ganga/ ſende hañ ſeytian þuſunder burt j Alexandriam alle ſaman vnga og kaſka Kallmeñ/ſeliande þa þar j eilißen Prældom/til ad bera Grioot og Stei na/ɛ til alls aklars þungaerþid:s/Margt vnge Folk ſellde hañ ſem annan Fenpiened/þyrer mi þg litla Verdaura. Tueimur þuſundum ſkiptu þeir vt vm allt Roma ryke/hier og huar j ym ſar Lands alþur/ſo ad þeir voru haþder til at hlæturs og Skiemtunar/nær ed Hoop og Man namot voru hallden/Og þeir lietu olma Hun da/og Lioñ Villudyr þa ſuma til helſar rypa. Eñ þeir Gydingarner ſem Lyþenu hielldu/vo ru alls ad tola nijutiger þuſunder/og ſid þui ſunder/ſem þar haþde þo med þyrſta j Stad/ num vered/þa Borgen var þyrſt bilögd/ Tiu ſinnum Hundrad þuſunder Maña/hinn meſte parturt ap þeſſum Folkeþiølda voru vtā ſtadar meñ/enn ecke jnbyggiarar j Borgenne/þo ad þeir være pleſter aller wt ap Gydinga Ryne.

Enn ſem Titus haþde nu þannen med Stryde og ophridarſtorme Jeruſalem yþervfied hana þorbrendt og j Eyde lagt/þa ſette hañ þar nidur i þeirre ſomu Lands alþu/ nockra Strydsmeñ til Landvarnar/meſt þyrer ſaker þeirra Landsmaña er þar bioggu i nand/Og ſo ſydan dro hañ i burt þadan/allt jñ til hins myk

mykla Vatsins Euphrates/Þui so lange wt i Heimen tok þa j. þañ tijma hið Romuerska Ri keð. Enn þa su Magtar mykla/ Nafnfræga og hin heilaga Borg Jerusalem/var nu þann en foreydd og niður broten/Sie/þa reiknadest fra Upphafe Veralldarennar/ fiögur Þusund/ eitt ar og tuttugu/Eñ j fra þui eð Romaborg var uppbygð/niu Hundrud ≠ fim̃ ar/a þui hi nu fertugasta Are/ epter það Christur var pyndur af Gydingönum/Þannen hefur nu Je rusalem/su hin nafnfrægasta Borg j allre Au stur alfu/hafft eirn herfelegan/og sargrætel legan Enda

Með þessum hefur Guð hefnt ≠ stra ffað Forsman og Afsökn heilags Evangelij/ og soddan eitt hryggelegt Eptterdæme/ öllum Heimenum fyrer sioner sett/til eilifar Viðvör unar/að Men skyllðu þijs helldur oftast Guds Reiðe/og hans hardan hefndar Dom/≠ snuast til Guds og vors Herra Jesu Christi sannrar Kynningar/þuiað fyrst Guð Drottenn hefur ecke vægt þessu Folke/huöriu hañ hafðe þo að ur so mijög agiætleg Fyrerheit giefeð/hüar eð eirnen so marger frabærer Heilager Patriar char/og Prophetar/voru með j bland/Ja/hu ört Folk eð sialfum Christo tilheyrðe Blodsins vegna. Huörsu ogurlega mun hañ þa hefna ≠ refsa ödru Folke/huöriu það Guds Evangeli um er wt af sierlegre Naað að hlutskipte ordeð og eru þo samt oþacklater/forsmaande so þa

sanna

sanna Guds þienustu/og rietta Kyñing aþ Ch
risto Jesu/og þad sama med nykillre Hardvid
og oþurlegre Oþsokn þyrerlytande/so ad adur
þinnast valla Dæme til slyks/þar þyrer þa er
þad med øllu eþlaust/ad Heþnden mun ecke lei
nge þiarlæg blyþa/og þad mun vm þeirra eþ
ne so þara/sem þad heþur j Jerusalem tilgeing
ed/Enn þetta hid sama skulum vier nu aþ all-
re Athygle hugleida og vel tractera/j vorum
Hiörtum/so ad vier þorbetrum vorn Liþ
nad/og snuum oss til sañrar Jesu
Christi Kyñingar/ Amen.

FINIS.

